

Shree Raghunath Sanskrit Research Institute Library,
Jammu

No. 669-घ

Title कुवलयानन्दः

Author अप्पय्यदीक्षितः

Extent ६४ Age

Subject अलंकारशास्त्रम् : सम्पूर्णम्

७७१-
नं० १६

६४ पत्राणि

कवलया नन्दः (संपूर्णम्) अंकवशास्त्र

नं० ७७१-घ

पत्राणि ६४ (सम्पूर्णम्)

कर्त्ता अप्पय्यदीक्षितः

नं-६६१
कुवलयानंद
१६ फरवरी
१९६१
१६ फरवरी
१९६१

कुवलयानंदमूलप-६४

१६

अत्र चर एव पंकजः ॥ अलंकारः परिणामः क्रियापञ्चद्विषयी विषयानामना प्रसङ्गेन धातुतत्त्वज्ञेयते सतिरेक्येति तल्लक्षणत एव विशेषणवगतेत च योऽ
तनेनाभिज्यमानाओः ॥ अलंकारः परिणामः क्रियापञ्चद्विषयी विषयानामना प्रसङ्गेन धातुतत्त्वज्ञेयते सतिरेक्येति तल्लक्षणत एव विशेषणवगतेत च योऽ

कु० नं०
१

एवते

श्रीमतेरामानुजाय नमः अमरीकवरीभारभ्रमरीमुखरीकृतम् दूरीकरोतुद्वीतंगौचरणपंकजम् १ परस्परतपस्संपत्
फलापितपरस्यरो प्रपंचमातापितौ प्रांचौ जायापती सुमः २ उद्वाद्ययोगकलया हृदयाज्जकोशं धन्यैश्चिरादपि
यथाहचिरसमाणः यः प्रस्फुरत्पविस्तेपरीपूर्णरूपः श्रेयः समे दिशतु शाश्वतिकं मुकुन्दः ३ अलंकारेषु वालाना
मवगाहनसिद्धये ललितः क्रियते तेषां लक्ष्यलक्षणसंग्रहः ४ येषां चंद्रालोके दृश्यं ते लक्ष्यलक्षणश्लोकाः
प्रापस्तंषामितोषां त्वभिनवा विरच्यते ५ उपमायत्र सादृश्यलक्ष्मील्लसति हृद्योः हंसीवकुल्लसते कीर्तिः स्वांगामव
गाहते १ यत्रोपमानोपमेययोस्सादृश्यलक्ष्मील्लसति हृद्योः हंसीवकुल्लसते कीर्तिः स्वांगामव
नास्पृष्टं प्रकाशते तत्रोपमालंकारः हंसीवेत्युदाहरणम् इयंच पूर्णोपमेत्युच्यते हंसीकीर्तिः स्वांगवगाह्यनश्वरा
ब्दश्चेत्येतेषां उपमानोपमेयसाधारणधर्मोपमावाचकानां च नुर्णमिषुपादानात् यथावा गुणदोषौ बुधो गृह्ण
न्निदुह्येता विवेश्वरः शिरसा श्लाघते पूर्वपांकेठेनियज्जति अत्र यद्यप्युपमानोपमेययोर्नैकः साधारणो धर्मः उप
माने ईश्वरे चंदुगार्योर्ग्रहणमुपादानंतयोर्मध्ये पूर्वस्य चंदुस्य शिरसा श्लाघनं वहनमुत्तरस्यात् स्पकंठेनियम

राम

१

नं स्यापनम् उपमेये उधे गुण दोषयोर्ग्रहणं ज्ञानं तयोर्मध्ये पूर्वस्य गुणस्य शिरसा श्लाघनं शिरः कंठेनाभितंदनम्
 उत्तरस्य दोषस्य कंठे नियमं कंठदुपरिवाचा नुद्घाटनमिति भेदात् तथापि चंदु गरयोर्गुण दोषयोश्च विव प्रतिविंव भावेना
 भेदात् उदात्तज्ञानादीनां एहू नित्यायेकशब्दे पादानेनाभेदाच्च सा या च साधारणधर्मतेति पूर्वस्माद्विशेषः वसुतो
 भिन्नयोरपि उपमानोपमेयधर्मयोः परस्परं सादृश्यादभिन्नयोः पृथगुपादानं विव प्रतिविंव भाव इत्यालंकारिकसमपः
 वएयोपमानधर्माणामुपमावाचकस्य च एक द्विचनुपादानैर्भिन्ना लुप्तोपमाषष्ठा २ तडिद्रौरीदुनुल्पास्याकर्ष
 रंतीदृशोर्ममकोत्यास्मरवधयन्तीदृशतन्वीरहोमया ८ यत्तयामेलनं तत्रलाभोमेयश्चतदुतेः तदेतत्काकता
 लीयमवितर्कितसंभवम् ९ उपमेयादीनां चतुर्णामध्ये एकस्य द्वयोस्त्रयाणां वा प्रतिपादकशब्दाभावे न लुप्तोपमेय
 च्यते साचाष्टा यथा कर्चलुप्ता १ धर्मलुप्ता २ धर्मवाचकलुप्ता ३ वाचकोपमेयलुप्ता ४ वाचकोपमानलुप्ता ५
 उपमानलुप्ता ६ धर्मोपमानलुप्ता ७ धर्मोपमानवाचकलुप्ता चेति तत्रोपमानलोपरहिताश्चत्वारो भेदास्तडि
 द्रौरीत्यादिश्लोकेन दर्शिताः तद्वन्तो भेदा उत्तरश्लोकेन दर्शिताः तडिद्रौरीत्यत्र वाचकलोपः तडिद्रिवागौरीत्यर्थ उ
 उपमानलुप्तवत् १

कु० नं०

२

२

पमानानिसामान्यवचनेरितिसमासविधायकशास्त्रकृतः इंदुनुल्पास्येत्यत्रधर्मलोपस्त्वैच्छिकः शास्त्रकृतः कांत्पेडु न१
नुल्पास्येत्यपि वक्तुं शक्यत्वात् कर्पूरंतीत्यत्रधर्मवाचकलोपः कर्पूरमिवाचरंतीत्यर्थे विहितस्य कर्पूरवदानंदात्मका चारा
र्चस्य किंपरवशब्देन सह लोपात् अत्रधर्मलोपस्त्वैच्छिकः नयनयो रानंदजनकतया कर्पूरंतीति तदुपादानस्यापि संभ
वात् कांत्पास्मरवधूयंतीत्यत्रवाचकोपमेयलोपः अत्रकांत्पेति विशेषणसामर्थ्यात् स्वात्मानं कामवधूमिवाचरंतीत्यर्थ
स्याप्यमानतया स्वात्मन उपमेयस्य संक्षेपमावाचकेनानुपादानात्सत्त्वैच्छिकः स्वात्मानं स्मरवधूयंतीत्युपमेयोपा
दानस्यापि संभवात् काकतालीयेत्यत्रकाकतालशब्दोदतिविषयेकाकतालसमवेतक्रियावर्तिनौ तेनकाकागम
नमिवतालपतनमिवकाकतालमस्तीतिवार्थे समाज्ञतद्विषयादिति शापका समासः उभयत्रोपमेयं त्वस्य कचिद्गमनं
रहसितन्या अवस्थानं यतेन त्वस्य तन्याश्च समागमः काकतालसमागमसदृश इति फलति ततः काकतालमिवकाक
तालीयमस्तीति द्वितीयास्मिन्निवार्थे समाज्ञतद्विषयादिति सूत्रेण इवे प्रतिकृता वित्पधिकारस्थेन व्यत्ययः त
थाचपतनदलिते यथा तालफलं काकेनोपमुक्तं एव रहो दर्शनं नु भित्तद्वयातन्वीस्वेनोपमुक्तं तितदर्थः तत

राम

२

आत्रकाकागमनतातपतनसमागमरूपस्य काककततालोपभोगास्पद्योपमानस्यानुपादानात् प्रत्ययार्थो
 मा पमायामुपमानलोपः सैसाद्योपमायां वाचकोपमानलोपः सर्वोप्ययं लोपः क्व प्रत्ययविधायकशङ्ककृतः
 प्रवितर्कितसंभवमिति साधारणधर्मस्यानुपादाने प्रत्ययार्थोपमायां धर्मोपमानलोपः समासाद्योपमायां
 धर्मोपमानवाचकलोपः इति सूत्रमदृष्टावधानव्यम एतेषामुदाहरणान्तर्गता विस्तराभियानलित्येते उच्यमा
 नोपमेयत्वे यदेकस्यैव वस्तुनः इंडुगिंडुविविधश्रीमानित्यादौ तदनन्वयः १. एकस्यैव वस्तुनोपमानोपमेयत्वव
 र्णनमनन्वयः वार्ण्यमानमपि स्वस्त्वेन साधर्म्येनान्वेतीति व्युत्पत्तेः अनन्वयिनेष्वर्थस्य प्रतिपादनं स
 दृशान्तरव्यवच्छेदेनानुपमेयत्वपोतनाय इंडुगिंडुविविधश्रीमानित्युक्ते श्रीमत्त्वे चंद्रस्य नान्यः सदृशोऽस्ति इति स
 शान्तरव्यवच्छेदोत्पत्तेरनन्वयस्यैव नापि सादृश्यासंभवादनुपमेयत्वे पर्यावसानम् यथा वागगनंगणनाका
 रं सागरः सागरोपमः रामराजराजयोर्गुहं रामराजराजयोरेव पूर्वोदाहरणे श्रीमत्त्वस्य धर्मस्योपादानमस्ति इह गुण
 गनादिवैपुल्यादेर्धर्मस्य तन्नास्तीति विशेषः पर्यायोपाहृत्योक्तत्वे तु पर्यायोपमस्य धर्मोपमाधर्मोपमस्यैव पूर्णश्रीर्धर्मोप

कु० नं०

३

३

यथा
वा

मैश्वर्यं हि द्रव्योः पर्यायेण उपमानोपमेयत्वकल्पनं ततोपसादृश्यव्यवच्छेदार्थं धर्मार्थयोर्हि कस्यापि
त्वेन चित्सादृश्ये वर्णिते तस्याप्यनेन सादृश्यमर्थसिद्धमपि मुख्यतो वर्णनं ततोपसादृश्यव्यवच्छेद
र्थफलति रत्नमिव जलं जलमिव त्वं हं स एव चंद्रश्चंद्र इव हंसः कुमुदाकास्ताराणां एका एति कुमु
दानि पूर्वत्र पूर्णश्रीरिति धर्मउपान्त इह तु निर्मलत्वादधर्मो नोपात इति भेदः उदाहरणं द्वयेऽपि प्रक
तयोरेवोपमानोपमेयत्वकल्पनम् राक्षी धर्मार्थसमूहः शरदि गगनसतित्वादित्येर्मत्यस्य वर्णनी
यत्वात् प्रकृता प्रकृतयो रप्येवा संभवति यथा वा तिरिति वा जरा नोयं गजराज एवोच्चैर्विभाति
मितिः निर्हरेव सदधारामदधारे वा स्प निर्हरेः स्रवति प्रतीपमुपमानस्य उपमेयत्वकल्पनम् तत्त्वो
चनसमं पमं त्वद्वक्तृसदृशो विधुः प्रसिद्धोपमानोपमेयत्वप्रातिलोम्यात् प्रतीपं यथा वा यत्त्वने
त्रसमानकांतिसालिले मानंतदिंदीवरं मेघेरंत एतः प्रिये नवमुख छाया उकाशे शशी येऽपि तद्रमणा
नुसारि गतयस्ते एजहं सागतास्त्वत्सादृश्यविनोदमानमपि मेदैवेन नक्षत्रेण अत्योपमेयत्वाभेन

राम

३

विभिन्नविशेषश्चमात्रातेत्कर्षः उक्तो न्योपमानतिरस्का
एतिशयप्रतीतेरितिभावः २

वर्णस्यानादरश्चतत अलंगर्वाणतेवक्रकांत्पाचंद्रोपितादशः अत्युत्कृष्टगुणतयावर्णमानस्यान्यत्रस्वसादृश्य
मसहमानस्योपमेयं किंचित्प्रदर्शितावतातस्य तिरस्कारोद्वितीयं प्रतीपं पूर्वस्मादपि विभिन्नविशेषशालि यथावा
गर्भमसंभाव्यमिमंलोचनमुगलेन किं बहसिभडेसंतीदृशानिदिशिदिशि सरसु ननु नील नलिनाति वर्णोपमेय
लाभेन तथा न्यस्याप्यनादरः कः क्रौर्यदर्पितैर्मत्स्योत्ततनुत्यासंति हिस्त्रियः अत्युत्कृष्टगुणतया क्वचिदप्युप
मानभावमसहमानस्यावर्णस्य वर्णमुपमेयं पतिकल्प्यतावन्नस्य अपितिरस्काः पूर्वप्रतीपवैपरीत्येन तृतीयं
प्रतीपं यथावा अहमेवगुरुः सुराहणानामितिहाताहलमास्मतातदृश्यः ननु संतिमवा दृशानिभूयोभुवने
स्मिन्वचनानि दुर्जनानाम् वर्णनान्यस्योपमाया अनिष्यतिवचश्चतत मुधापवादोमुधासित्वन्मुक्ताभं कि
लांबुजं अवर्णवर्णोपमित्यनिष्यतिवचनं पूर्वभ्युत्कर्षशालिचतुर्थं प्रतीपं उदाहरणेमुधापवादत्वोत्तोपमि
त्यनिष्यतिहृद्घातिता यथावा आकर्णयसरोजातिवैचनीयमिदंभुवि शशोकस्तवैक्रेणपामरैरुपमीयते । व
प्रतीपमुपमानस्य केमर्थमिमन्वते दृष्टं चेद्दूरतंतस्याः किंप्रमेन किमिदं ननु उपमेयस्येवोपमानमप्यौजैकं भव

अलीकतया निर्दिष्टम् २
उपमानतिरस्का एतिशयप्रयोजक इत्यर्थः २

कु. न०
४
५

वेद्यार्थसञ्चकारे वा कुंडलना २

प्रतिकूलत्वात्प्रतिकूल लं चतिरकोऽप्रयोजकत्वम् ।

तत्कार्यकारित्वेन १

नगर्भः

होषाकनुविधिवीकरणमिति पाठः ३

हेतुना ४

रूपतेऽस्य दयादततया ताप्यते भर्त्ता अनेने तिरुपंतूपमस्या

हृत्वेनोपमानप्रातिलोम्यात् पंचमं प्रतीपम् यथावा तदोजसस्तद्यथास्थिताविमोवथेति चित्ते कुरुते यदा यदा ततो तौ तूपमस्य
 तिभानोः पश्चिषकैतवात्तदा विधिः कुंडलतां विधोरपि केचिदनन्वयोपमेयोपमा प्रतीपानामुपमाविशेषत्वेन तदंतर्भावि
 मन्त्येते अत्येतुपंचमं प्रतीपप्रकारमुपमानावेत रूपत्वादा सेपालंकारमाहुः विषयभेदतादृश्यं जने विषयस्य
 यत् रूपकं तु विधाधिक्य नूनत्वानुभयोक्तिभिः अयं हि धूर्जटिः साक्षाद्येनैदाधाः पुरः सणात् अयमात्मे
 विनाशोभुस्तार्तीयकं विलोचनम् १८ शंभुर्विश्वमवत्पयस्वीकृत्य समदृष्टिताम् अस्यामुखेदुनालव्येने
 नानंदोकिमिंदुना १९ साध्वीयमपराजित्मीरुधासागरोदिता अयंकलंकिनश्चंद्रान्मुखचंद्रोतिरिच्य निःकलंक
 ते २० विषयुपमानभूतं पप्रारिविषयरूपमयं पुरादि विषयिणोभेदेन तादृश्येण च विषयस्य रंजनं रूपवतीत्यर्थः
 पवत्करणं रूपकम् अन्यरूपेण रूपवतः करणात् तच्च कचित्प्रसिद्धविषयभेदपर्यवसितं क्वचिद्भेदे प्र
 तीपमान एव तदीयधर्मा रोपमानपर्यवसितं तत्तच्छब्दरूपकं तावत् द्विविधम् अभेदरूपकं तादृश्यरूपकं
 मिति द्विविधमपि प्रत्येकं त्रिविधम् प्रसिद्धविषयाधिक्यवर्तनेन न्यूनत्ववर्तनेनानुभयोक्त्या चेतिरूप
 वर्णकीये

राम
४

पकं प्रद्विधम् अयं हि इत्यादिसार्धश्लोकेनाभेदरूपकानि आस्यामुखेऽनेत्यादिसार्धश्लोकेन तद्रूपरूपका
 णिचाधिकन्यूनत्वाभेदोत्पत्तौ देशक्रमप्राप्तिलोभेनोदाहरणानि येन दाधारति विशेषतो न वर्णनीये राशिप्र
 सिद्धशिवाभेदं जनास्त्रिवस्य पूर्वावस्थातो वर्णनीयराजभावावस्थायां न्यूनत्वाधिकत्वयोर्वर्णनाज्जाभेदः २३
 याभेदरूपकमायम् तृतीयलोचनप्रहाणोत्सा पूर्वावस्थातो न्यूनतादर्शना न्यूनताभेदरूपकं द्वितीयम् न्य
 नत्ववर्णनमपि उभयाभेददाह्यापारकत्वाद्यमत्कारकर्तृविषयद्वित्वपरित्यागेन जगद्वत्कत्वोत्सा शिवस्य स
 र्वावस्थातो वर्णनीयराजभावावस्थायां मुक्तर्षविभावनाद्यधिकभावेदरूपकं तृतीयम् एवमुत्तरत्रता इत्ये
 रूपकोदाहरणेष्वपि क्रमेणानुभयन्यूनताधिकभावाउत्पत्त्याः अनेनैवक्रमेणोदाहरणान्तराणि चंद्रज्योत्स्ना
 विशदपुलिने सैकतोस्मिन्सारखाः वादपूतंचिरतरमभूत्तिद्वयतोः कयोश्चित् एकोवक्तिप्रथमनिहितं केदम्
 त केसमन्यस्तत्वं मत्वं कथमयं भवताको हतस्तत्त्वपूर्वम् अत्र सत्त्वमित्यनेन केसकेदमयो हंता योगात्तद्व्यजः
 तत्तादात्म्यं वर्णनीयस्य रातः प्रतिपाद्यते प्रतिकेसकेदमयो वधपौर्वापर्यं प्रसज्या जेन तत्तादात्म्यं

कु० नं०

५

जेन दृढीकरणत पूर्वावस्था तउत्कर्षापकर्षयोरविभावनाद्यानुभयाभेदरूपकम् वेधाद्वेधाम्रमंचक्रे कांतासुकन
केषुच तासुतेष्वप्यनाशक्तः साक्षाद्गोचराकृतिः अत्रसाक्षादिति विशेषणं न विरक्तस्य प्रसिद्धिश्च तादात्म्यमुंदि प२
श्रवणाकृतिरिति दिव्यमूर्तिर्लोकस्य प्रतिपादना न्यूनाभेदरूपकम् त्वय्यागते किमिति वेपत एष सिंघुत्वेन मंथ से
कृतः किमसौ विभेति क्षीपांतोऽपि न हिते सत्यवशं वदोषात्वं राजपुंगवनिषेवता एवलत्मीः अत्र त्वं सेनु मंथक
रिति सेतो रम त मंथ न स्य कत्री पुरुषोत्तमेन वर्णनीयस्य तादात्म्यमुक्ता तथा पितृदागमनं सेनुं धनाय
मंथनाय चेति समुदेण न मेतव्यम् क्षीपांततात्मा पितृत्ववशं वदत्वेन पूर्ववत् क्षीपांतो जेतव्याभावात् प्राप्त
त्मी कत्वेन मंथनप्रसक्तमावाद्येति पूर्वावस्था तउत्कर्षविभावनारथिकाभेदरूपकम् किंप्रसक्तस्य रूचिं न हं
ति नयनानंदं विष्णुते न किं वद्विं वाक् प्रकृतनस्पकु हते नातो कमा नेण किम् वक्ते दोतवसत्ययं यरपाः शीतांशु
हज्जं भते दर्पस्यादमृतेन चेदितदप्यस्येव विंवाधो अत्रापः शीतांशु रित्यनेन वक्ते दोः प्रसिद्धचंदा तमेदमा
विष्कृत्य प्रसिद्धचंदा कर्षका रित्वमात्र प्रतिपादने नउत्कर्षापकर्षयोरदर्शनादनुभया तादृशरूपकम्

राम
५

प्रारम्भिकं मनश्चंद्रे प्रविशति

अथतुर्वदनोत्रसाहिवाहुरपरोहः अभाललोचनः शोभुः भागवान्वादायणः अत्रत्रसारवपरशतिविशेषणाञ्चि
 ष्यपिताद्रूप्य मानविवसाविभावित्ता चतुर्वदनत्वादिवैकत्वं चोक्तमिति नूनताद्रूप्यरूपकम् इदं विशेषोक्तुदाह
 रणमिति वामनमतम् यदाह एकगुणहानौ गुणसामादा र्थं विशेषोक्तिरिति किमशुभिर्त्तवितैर्जडमन्यसे म
 धिनिमज्जतुभीमसुतामतः मम किल श्रुतिमाह तदर्थकं नलमुविंदु पणं विवृषः स्मरः अत्रदमयंती कृतचं शेषा
 लंभे प्रसिद्धचंद्रेण निष्प्राणकालिकमनः प्रवेशश्रुतितात्पर्यं विषयः किंतु नलमुविचंद्रे एवेति तत आधिक्य
 प्रतिपादनापिकताद्रूप्यरूपकम् रूपकस्य सावयवत्व निरवयवत्वादभेदप्रपंचनं तु चिन्मीमांसायां इव व्यम
 परिणामः क्रियायश्चिद्विषयी विषयात्मना प्रसन्नेन दृष्टेन वीक्षते मदिरेक्षण २१ यत्राण्यप्यमाणो विषयी
 किंचित्कार्प्योपयोगित्वेन निवध्यमानः स्वतन्त्रस्य तदपयोगित्वा संभवात् प्रकृता र्थत्मतापत्तिमये सत्ते तत्रपति
 णामहंकारः तत्रोदाहरणं प्रसन्नेनेति अत्रात्रस्य वीक्षणोपयोगित्वं निवृत्तेन तु दृष्टाः मरुत्वे सकादिसमासे
 नोत्तरपदार्थप्राधान्यात् नलोपमितसमासाश्रयणेन दृष्टमिवेति पूर्वपदार्थप्राधान्यमतीति वाच्यम् प्रसन्ने

६

कु० ते०

६

6

नेति सामान्यधर्मप्रयोगादुपमितेन्याप्रादिभिः सामान्याप्रयोगैरिति तदप्रयोग एव उपमितसमासाज्ज्ञासनात् अत्र स्वयं
सामान्यप्रयोगित्वेन स्वात्मना संभवत्यतस्तस्य प्रकृतत्वात्मा परिणत्यये सत्ता त्वपरिणामालंकारः यथावा तीर्त्वा भू
तेशमोतिस्त्रजसुमरपुनीमात्मना लो तती यस्तस्मै सौ मित्रि मे श्रीमपमुपकृतवाना तन्नाविकाय व्यामग्रासस्तनीभिः
शवापुवतिभिः कोनु कोरं च दंलं रुक्म दन्दीयमाणः सतामचनमथो चित्रकूटप्रतल्ये अत्रोप्यमाणा सौमि ननः
त्रिमेत्रीस्ततापत्यागुहोपकारकस्तत्ता कार्ष्णी पयोगी तत्त्वात्मना गुरुस्वरपुनाथैकप्रसादापेक्षत्वेन जेत
नार्थित्वा भावार्तिपरिणामः बहुभिर्बहुपोलेखादेकस्योत्रेव स्थिति स्त्रीभिः कामोर्थभिः त्वदुःकालः
शत्रुभिरेतिसः २२ यन्ननानाविधधर्मयोग्यकं वस्तु तत्तद्वर्गयोगरूपनिमित्तभेदादनेकेतग्रहीत्रानेकपो
ल्लेख्यते तत्रोल्लेखः अनेकधोल्लेखने ह्यर्थित्वं भयादिकं यथाहं प्रयोजकं रुचिरभिरितिः अर्थित्वं लिप्ताभयं भी
तिः स्त्रीभिरित्याद्यमुदाहरणम् अत्र एक एव राजा सौंदर्यवितरणयाक्रमशाली निस्त्रीभिरर्थभिः व्रत्यर्थिभिश्च ह्य
र्थित्वमयैः कामकल्पतरुः कालरूपो दृष्टः यथावा गजत्रातेति वृद्धाभिः श्रीकांत इति योवतैः यथास्थितश्च वा

राम
६

गजं

लाभिर्दृष्टः शोतिः सकौतुकम् यस्तथाभीतं भक्तं जनेन त्वरया त्रायते स्म सो यमादिपुत्रोत्तम इति वृद्धाभिः संसाधित्यात द्वा
र्थिनीभिः कुर्याद्यं मयुषां प्रविशन् रघुः यस्तथा चंचलत्वेन प्रसिद्धायाः श्रियोपिकामोपचारवैद्ययेन नित्येव लम्भः सो
यं दिव्यपुत्रेति पुवती समूहैः सोत्कंठं दृष्टः बालाभिस्तु वासगत रूपवेधेणालंकारदर्शनमात्रलालसाभिर्यथावास्थित
वेषारिपुको रघु इति बहुधोल्लेखः पूर्वकामत्वापातोपो रूपकसंकीर्णः अपंतु शुद्ध इति भेदः एकेन बहुधोल्लेखेऽप्य
सो विषयभेदतः गुह्यवचस्पृज्जुनोयं कीर्तनी भीष्मं शासनं २३ गृहीतभेदाभावेऽपि विषयभेदाद्बहुधोल्लेखेनारसाजुल्ले
खः उदाहरणं श्लेषसंकीर्णवचोविषये महान्यदु रित्या दिवतवृहस्यति रित्यादि अर्थान्तरात्पि क्रोडीकरणान्न प्रकृ
यथा अकृशंकुचयोः कृशं विलगने विपुलं चतुष्विविलतं नितं वे अहणधरमात्रिरस्तुचिते कुरुणा शालिकपालिभा
धेयम् स्यात्स्मृतिभ्रांतिसंदेहस्तदं कालं कतित्रयं पंकजं पश्यतः कंतामुखं मे गहते मनः २४ अयं प्रमत्तमधुपक्ष
मुखं वेति पंकजम् पंकजं वासुधां शुर्वत्यस्माकं ननु निर्णयः २५ स्मृतिभ्रांतिसंदेहः सादृश्यादिवृद्धमात्रैः स्मृतिमा
नभ्रांतिमान् ससंदेह इति स्मृत्यादिपदां कित्तमलंकारत्रयं भवति तच्च क्रमेणोदाहृतम् यथा सर्वादिमानामपि कृतवि

स्मरति

नित्यं

वर्णमानेः

च
 ली संधानभूमिधरमल्ल शीसहस्रसंघटनत्राणकिणः स्फुरती बुमध्वे व्यापामगः शशकस्यतियामरो क्लिष्टेषां कथं चि।
 दपितत्रनहिप्रसक्तिः अत्रचंद्रमध्वे मंथनकालिक मन्दर शिला संघटनत्राण किणस्येव व्यापादीनां संभवो नास्तीति
 न्य व्यापात्तापयन्तुवः पामरवैतोपन्यासेना विष्कतः अत्रतस्यारोपार्थः पर्यस्तापनु तिलुप्तः नायंमुपोषुः किं तर्हि।
 मुपोषुः प्रेयसीमुपवम् यत्र कचिद्वस्तु नितपीयधर्मनिर्हवः अन्त्यत्रवर्णनीयेवस्तु नितस्यधर्मस्यारोपार्थः सापप्य
 स्तापनुतिः यथाचंद्रेचंद्रत्वतिषेधः वर्णनीयेवस्तु नितप्रेयसीमुवेतपारोपार्थः यथावा हात्नाहतं नैव विषं विषं
 जेनां परं व्यत्ययमत्रमन्वते निपीयतागतिस्तुतेन तं शिवः स्पृशान्निमांमुह्यति निद्रया हरिः पूर्वं दाहणे हेतुर्किं न
 तपत्र तुलास्तीति भेदः ततश्च पूर्वापनुतिवदनापि द्वे विध्यं दृष्टव्यमिति आतापनुति इत्यस्य शांकायां भ्रांति वा
 ति तापं करोति सोत्कंपं ज्वरः किं सविनस्माः अत्र तापं करोतीति स्मृततांते काचितै तस्य ज्वरसाधारणा द्युज्जु
 मस्याज्वरः किमिति दृष्टेन सविस्मरति तत्त्वोक्ता भ्रांति वारतां क्तं यथावा नागिकसमधिको नाति रीहमहिषः
 कोयसुभयतः पुच्छः नहि नहि कति कलभोयं शुंदादं पमस्यननुपुच्छः इदं संभवत भ्रांति पूर्विकायां आतापनु
 तापुदाहणम काल्येत भ्रांति पूर्विकायाम् जरातेयं वेणी कृतकच कतापो नागतं गते कलूयं शिरसि शिरसि

तं वसौ धर्मा सावी धिया पतिं बुद्ध्या सखिततः प्रबुद्धास्मीति श्रयतः केतवापनुतिर्व्यक्तो व्याजाधेति कृतं पदेः नियंति
। स्मरना रात्राः कांता इकृपात केतवान् ३१ अत्रा सत्यत्वाभिधापिता केतव परेन नेने कांता कटा हाः किनु स्मरना रात्राः
इत्यपहवः प्रसीयते यथा वा रिक्तेषु वारि कथया विधिनोदेषु मध्या नृजंभित महातयता पतताः स्वंधांतरे स्थितदवा
विशिखा बलेन जिह्वां प्रसार्य त एवोजलमर्धयंते संभावना स्यादुत्प्रेक्षा वसु हेतु फलात्मना उत्तानुका स्यात्
पात्रसिद्धा सिद्धास्पदपो ३२ धूमलोमंतैः शंके कोकी विरहशुष्माणं तिपंती वतमोंगा निवर्षती वांजनं नभः ३३
रक्तं तवां प्रियुगा तं विदोषण भुवं त्वन्मुखा मेजमानं न पमेर्धाय ते शशी ३४ मध्यः किंकुचयोर्धुन्येव हः कनक
व दामभिः प्रायो जंतवत्पदे नैसंप्रा मुं तो येत पस्याति ३५ अन्त्यधर्मसंबंध निमित्ते तात्पर्या न्यता दत्तस्य संभावन मुत्ते
ता सखलु हेतु फलात्मगोचरत्वेन त्रिविधा अत्रा वसुतः कस्यचिद्वत्त्वं त एता दत्तस्य संभावना प्रधा स्व रूपोत्प्रेक्षा
इत्युच्यते अहेतोर्हेतुभावेनार्थन स्प फलत्वे नोत्प्रेक्षा हेतुत्प्रेक्षा पत्तोत्प्रेक्षा चेत्युच्यते अत्रा पास्वरूपोत्प्रेक्षा उत्कृष्टविष
यानुक्तविषया चेति द्विधा परो हेतु फलोत्प्रेक्षा सिद्धविषया चेति प्रत्येकं द्विविधे एवं वत्सामुत्प्रेक्षा एतां धूमलोमेत्या
दिना क्रमेणोदाहरण निरजनीमुखे सर्वत्र विसृज्य स्पतमसो नेत्यद्विप्रतिरोध कत्वादिधर्मसंबंधे तात्पर्या मानेन नि
सिद्धविषया

व्याजाधेः परेति
कृतं पदेः
नृजंभित
सन्ध्यां केतवा
पनुक्तिः

अत्राद्विप्रतिरोध
कत्वेन निमित्तम्

मा ४

कु० नं०

२

१

प०

मिनेन सद्यः प्रियविद्यदित सर्वदेशास्थितको को गन्ता ह्युपगत प्रज्वलिष्यद्विरहानत धूमस्तो मतादात्म्यसंभावनास्वात्पो
त्वेता तमसो विषयस्योपादानात् उक्तविषया तमो व्यापनस्य तमः प्रभृतिभूपर्येति सकलवस्तुसां प्रमलिनीकरणेन
निमित्तेन तमः कर्तृकलेपनतादात्म्योत्प्रेक्षानभः कर्तृकांजनवर्षातादात्म्योत्प्रेक्षाचा नुक्तविषयास्वरूपोत्प्रे।
त्ता उभयत्रापि विषयभूतस्य तमो व्यापनस्यानुपादानादनुक्तविषया नन्वत्र तमसो व्यापनेन निमित्तेन अंजनवर्षा
कर्तृतादात्म्योत्प्रेक्षा चेति उत्प्रेक्षाद्वयमुक्तविषयमेवास्तु मैवं लिप्यति वर्धतीत्याद्यातयोः कर्तृवाचकत्वेऽपि भाव
प्रधानमाद्यातमिति स्मृतेर्धात्वर्थक्रियाया एव प्राधान्येन तदुपसर्जनत्वेनाचितस्य कर्तृहेतुत्प्रेक्षणीयतया न्यत्रा
न्यथा संभवात् अतएव हेतोस्तस्योपमाया मुपमानतया न्वयो रंदिना निराकृतः कर्ता यमुपमानं स्यान्न्याभूतो
सौ क्रियापदे स्वक्रियासाधने व्यग्रो नात सन्पदयेदितुमिति केचिन्नु तमोनभसो विषययोस्तत्कर्तृकलेपनव
र्षणस्वरूपधर्मोत्प्रेक्षेत्याहुः तन्मते स्वरूपोत्प्रेक्षायां धर्म्यत्वेत्ता धर्मोत्प्रेक्षा चेत्प्रेवं द्वैविध्यं द्रव्यं चरणयोः स्व
तः सिद्धे किमिदं वस्तुतो वित्तेपाणं न हेतुरिति अहेतोस्तस्य हेतुत्वे तसंभावना हेतुत्प्रेक्षा वित्तेपाणस्य विषयस्य
सत्वात्सिद्धविषया चेद्विद्वेत्ता भाविकेनापिका बदनकांतिप्रेक्षानहेतुरिति तत्र तद्वर्तु संभावना हेतुत्प्रेक्षा वस्तुतत्त्व
सिद्धिवाया अभावादसिद्धविषया मध्यः स्वयमेव कुचौ धरति ननु कनकदामव द्रुत्वेनाध्यवसिता यावत्ति

राम

२

यशालितायावत्तारि तिमध्यकर्तककुचधनेस्तत्फलत्वेनोत्प्रेक्षा सिद्धविषया फलोत्प्रेक्षा जलस्य जले निज
 जावास्थिते हृदयासतपत्त्येनाभ्यवसितायाः कामिनीचरणसापुज्यप्राप्तिर्न फलमिति तस्या गगनकुसुमाप
 मानायास्तपः फलत्वेनोत्प्रेक्षणमसिद्धविषया फलोत्प्रेक्षा अनेन क्रमेणोदोदाहरणं तारि वालेंडवकाएपवि
 नि कासभावाद्भुःपलाशान्यतिलोहितौ सयोवसेतेन समागतानां नावत्तानीवनस्थलीनाम् अत्र पलाशमुकु
 लानां वक्रत्वलोहित्यसंबंधेन निमित्तेन वसंतनायकसमागतवनस्थलीसंबंधिसद्यः कृतनावत्तततारात्म्य
 संभावना उक्तविषया स्वरूपोत्प्रेक्षा पूर्वादाहरणे निमित्तभूत पूर्वसंबंधो गम्य इह तेषां तदतिभेदः कृतः नास्ति नीलत्वे ह्ये
 वरादस्य सादृश्यत्वेन प्रसिद्धतरत्वा उपमेवास्तु तिपतीत्युदाहरणे लेपकैर्न रूपमानत्वा हस्यक्रियोपसर्जन प्रतिरेषकत्वं
 त्वेव दिहनावत्तता नामन्योपसर्जनत्वस्मोपमावापकस्याभावात् उच्यते उपमाया यत्र क्वचित्स्थितैरपि नावत्त
 तैः सहवक्तुं शक्यतया वसंतनायकसमागतवनस्थलीसंबंधित्वस्य विशेषणस्यानयोस्ति तत्वादिह तदुपादानम्
 पलाशमुकुलानां नावत्तततारात्म्यसंभावनायामिव शब्दस्य व्याप्यतीति तद्यात्व एव तद्विशेषणसाफल्यत
 अतिचसंभावनायामपीव शब्दोद्वेति हृदेव दत्त इव भातीति पितृवत्तरंगग्रेः समुद्रः फेनचंदनं तदारापक
 रीतिपंतीवदिगंगनाः अन्नतरंगग्रेः फेनचंदनस्य प्रेरणं पेषणतयोत्प्रेक्षते इति समुद्रादुत्थितस्य चंदनस्य

कु० नं०
१०

10

प्रथमसमुद्रप्रे प्रसक्तानां कारणं क्षितुव्यापनं च समुद्रोपांत फेन चंदनकृत तल्लेपनत्वे नोत्प्रेक्षते उभयत्रक्रमेण स
मुद्रप्रांतगत फेन चंदनपुंजीभवने रिक्षां पवली कारणं च निमित्तमिति फेन चंदनप्रेरण किरणव्यापनयोर्विषययोरनु
पादानात् अत्र विषयास्वरूपोत्प्रेक्षा येषां तत्पातयोः समुद्रचंद्रयोरेव तत्कर्तृकपेषणालेपनरूपधर्मोत्प्रेक्षा इति
मतं तेषां मते पूर्वोदाहरणे धर्मिणि धर्म्यता तादात्म्योत्प्रेक्षा इत्यर्थमिति धर्मसंसारोत्प्रेक्षा इति भेदोवांतव्यः रात्रौ
रवेर्दिवा चैतौ रभावादि वसप्रभुः भूमौ प्रतापयशसी सखात्स न तो दिते रात्रौ रवेर्दिवा चंद्रस्याभावः सन्नपि स
ताम्रयशः सौ न हेतुमिति तस्य तदेतत्त्वसंभावना सिद्धविषया हेतुत्प्रेक्षा विवस्वतां नापि प्रतेव मिश्रास्तो नीता रवेत्सयः
सह त्रिणासमेजनानां तावोपि नेत्रा पानासपेया स्तेने दमान्धं बलुनां धकोः अत्र विवस्वता कृतं स्वकिरणैः
सह जनलोचनानां नयनमसद्वैरात्रवाच्यं प्रति हेतुत्वे नोत्प्रेक्षते इति असिद्धविषया हेतुत्प्रेक्षा पूर्वाविधुर्वध
पितुं पयोधेः शंकेयमेणां कमणि कियंति यथा सिद्धाणि प्रियविप्रयोगे लशोककी की नयने कियंति अत्र च
द्रुणकृतं समुद्रस्य वृंहणं सदेवतदातेन कृतं स्य चंद्रकांत डावाणस्य को को गता बाष्पस्त्रावाणस्य च फलत्वे नोत्प्रे
क्षते इति सिद्धविषया फलोत्प्रेक्षा रक्षास्थितानां परिवर्तनापप्रातना नामि ववाहना नोत्प्रेक्षते इति भूमौ नुराणे
जमा नारिणि प्रतस्थे रबिहतास्या अत्रोत्तापणस्यास्य परिवर्तनमसद्वैरफलत्वे नोत्प्रेक्षते इत्यसिद्धवि

म१

एम०

१०

यथा फलोत्प्रेक्षा एता एवोत्प्रेक्षाः मन्येशंके ध्रुवं प्रायो नूनमित्येवमादितः उत्प्रेक्षा व्यज्यते शब्दे रिवशब्दोपिता
 दृशः ३५ इत्युत्प्रेक्षा व्यंजकत्वेन परिगणितानां शब्दानां प्रयोगे गम्योत्प्रेक्षा त्यक्तीति भ्रम एवाश्रान्ता विवेका
 स्वर्गनिम्नगाम रूपकातिशयोक्तिः स्यात् निगीर्षाध्यवसानतः पश्यनी लोत्यलक्ष्मिः सरंति शिताः
 शः ३७ विषयस्य स्वशब्देनोत्प्रेक्षा विना विषयिवाचकेनैव शब्देन ग्रहणं विषयनिगारणं तत्पूर्व
 कं विषयस्य विषयिरूपकतया व्यवसानमाहाय्यनिष्पत्तिरिति स्मृतिरूपकातिशयोक्तिः यथा नीलोत्प्रेक्षा
 लशरशब्दाभ्यां लोचनयोः कटाक्षाणां च ग्रहणं निगारणपूर्वकं तद्रूपता व्यवसानं यथा वा वापीकादि
 स्फुरति गगने तत्परं सुस्मयथा लेपानां लीमपि तवती कांचनी मैदनी ली अग्रे शैली सुकृति सुगमौ चंद
 नाब्ज नदेशौ तदुत्पानां सुलभममृतं सविधानात्सुधांशोः अत्र वाप्यादिशब्दैर्नीभिः प्रभृतयो निगीर्णः
 अत्रातिशयोक्तौ रूपकविशेषात् रूपके दर्शितानां विधाना मिहासि संभवोत्तीत्यतिदेशेन प्रदर्शनाप्यंते
 नात्राप्यभेदातिशयोक्तिरिति द्वैविध्यं तत्राप्याधिक्यन्यूनतादिविभागश्चेति सर्वमनुसंधेयम् यथा वा

कु० नं०
११

समावदग्रसेहपवनचकोरैरनुसृतः किरन्ज्यो तन्नामब्जं नवलवलिपाकप्राणपिनीम उपप्राकाराग्नं
प्रहिणुनयनेतर्कयमनागनाकाशको यंगलितहरिणः शीतकिरणः अत्रको यंगलितहरिण इत्युक्त्या
प्रसिद्धचंद्राद्भेदः तत उत्कर्षश्च गर्भितः एव मन्यत्रापूहनीयम् यद्यप्यनुतिगर्भत्वं सैव सा पद्वामजा
त्वत्सूक्तिषुमुधाराजन्मन्ताः पश्यन्ति तां विधौ अत्रत्वत्सूक्तिमाधुष्यमेवामतमित्यतिशयोक्तिः च
इमंडुलस्यममत्तं नभवतीत्यप्यनुतिगर्भा यथावा मुक्ताविडुममंत एवमभूरसः पुष्पं परं पूर्वहं प्राते यद्यु
तिमंडुले त्वनुतयो रेकासिकाना एवे तच्चोदंचति शोचमूर्द्धितन पुनः पूर्वा चलाभ्यन्तरेता नीमा
निविकल्पयति तदमेयेषां नसादकपथे अत्राधरस एवमभुरे इत्यतिशयोक्तिं पुष्परसो नमभूरसः स
इत्यप्यनुतिगर्भा अतंकार सर्वस्वकृता त्वरूपो त्रेहा पांसा पद्वत्वमुक्तं गता सुतीरंति मिघदनेन
संभ्रमं योरविस्मासिनीषु यत्रोस्तसत्केनतति चलेत मुक्तादृहा सेव विभाति सिद्धा इति ततात्त्विका
नत्रभेदः यतत्र शुद्धापनुतिगर्भत्वमुक्तं यत्र केनतति त्वमप्यनुते तत्रैवाद्दृहा सो त्रेहा एगदि हतुपर्व

राम
११

स्तापनुतिगर्भत्वम् इदं मुतादावपनुतस्यामतादेः सत्त्वादिषु निवेशात् १६ च पर्यस्तापनुतिगर्भत्वम्
 त्रेतायासपि संभवति तत्रैव रूपो त्रेतायां प्रथा जानेति एतादिदमेव विं विं वस्य च यत्नमिति तोष
 एवं तपोविशेषावागमासमातांता निश्चिते भूदतयोर्जनानाम् अत्र प्रसिद्धफले विं वतामपनुत्वा
 निगाते एतन्निमित्तेन दसपंत्यधरे तद्रूपो त्रेतापर्यस्तापनुतिगर्भा हेतु त्रेतायां गर्भत्वं प्राकृतित्वि तत्
 ते हेतु त्रेतोदहरण एव दृश्यते यथा धकारे धां ध्य हेतुत्वं अपनुत्वा न्यत्र निवेशितम् फलो त्रेता
 यां यथा रवितप्तोगजः पद्मान् तद्रूपा न्वापि तुं ध्रुवं स एते विशति न स्नातुं गजस्नानं हि निष्फ
 जं त्वम् अत्रास्य सरः प्रवेशं प्रति फले स्नाने फलत्वमपनुत्य पद्मवाधने न निवेशितम् अतस्म
 न्वा प्रशत्वा नुप्रसत्वा प्रकृतमुनुसरामः भेदकातिशयोक्तिः स्यात्तस्यैवान्यत्ववर्णनम् अन्यदे
 वास्यागांभीर्ष्य मन्थ्यैर्ष्य महीपतेः १७ अत्र लोकप्रसिद्धांभीर्ष्य ग्रामे देवि भेदो वर्तितः यथा वा अ
 न्येयं रूपसंपत्तिरन्या वेदग्रन्थो रसो नैषानतिनयनात्सी सखिः साधारणी विषेः संवंधातिर्गोक्तिः श
 स्यादेवो गे योगकृत्यनं सोधाग्राप्तिपुरास्यास्य शान्तिविधुमंडलम् ४ यथा वा कतिपयदिवसैः

कु० नं०

१२

12

क्षयं प्रयाया कनकगिरिः कृतवासरावसानः इति मुदमुपयाति चक्रयकी वितरणशालिनिवीररुदुदेवे
अत्र चक्रवाक्पाः सूर्यास्तमर्षकारकमहामे रुक्षयसंज्ञावना प्रयुक्तसंतोषासंबंधे पितृसंबंधो वर्णितः
यो ते प्ययो गोसंबंधातिशयोक्तिरितीर्यते त्वपि दातरिराजं दुस्वर्दुमान्नादियामहे ४१ अत्र स्वर्दुमेव्या
दरसंबंधे पितृदसंबंधो वर्णितः यथावा अनयो रंबघांतिस्तनयोर्जुममाणयोः अवकाशोनपार्याप्तः न
तव बाहुलतांतरे अक्रमातिशयोक्तिः स्यात्सहत्वे हेतुकार्ययोः आलिङ्गितिसंभेदे वज्रांशाराश्वपराश्व
ते ४२ अत्र यदा मौर्ग्यशरसंज्ञानंतदानीमेव शत्रवः क्षितौ पतंति ति हेतुकार्ययोः सहत्वं वर्णितं यथा
वा मुंचति मुंचति कोशं व्रजति च व्रजति प्रकंपसरिवर्गः हं मीरवीरखड्गे त्यजति त्यजति क्षमामाशु अत्र च
खड्गस्य कोशत्यागारिसूकालएवरिपूरां धनगहत्यागादिवर्णितः चपलातिशयोक्तिः स्यात्कार्यहेतुप्र
सक्तिजे यस्यानीत्युदितेतन्याचलयोभवहूर्मिका अत्र नायप्रवासप्रसक्तिमात्रेण यो वितोति का प्रपं

राम

१२

कार्यमुखेनैव प्रवर्णितम् यथावा आदातुं सकृदिति तेपि कुतमेह स्तायमालोहिमंलाक्षारं जनवार्तयापि स
हस्रारक्तं तलं पादयोः अंगानामनुलेपनस्मरणमप्यत्यंतं तत्वेदावहं हंताधीरक्षः किमन्यदलकामोदो विभा
रायते यथावा यामिनयामीति धवेवदति पुरस्तात्तत्तणेन तिष्ठत्याः गलितानि पुरोवलयान्य पराणितये
वदतितानि अत्यंतं तातिशयोक्तिस्तत्पौर्वपर्यव्यतिक्रमे अग्रे मानो गतः पश्चादनु नीता प्रियेण सा यथा
वा कवींशमासन्प्रथमतरमेवांगणमुवश्रुतङ्गासंगकुलकरिमदामोदमपुराः अमीपश्चात्तेषामुपरि
पतितारुद्रान्पतेः कटाक्षाः क्षीरोदपुसरदुरुजीचीसहचराः एतांति स्त्रीष्यतिशयोक्तयः कार्यशौघप्रत्याप
नार्थाः वर्यानातिशयोक्त्या धर्मे कंतुल्ययोगिता संकुचंति सरोजानि ह्ये रणीवदना निच त्वदंगमार्दवे ह
ऐकस्यचित्तेन भासते मालतीशशाभृष्टेखा लाकदलीनां कछेरता प्रस्तुतानामप्रस्तुतानां वा गुणक्रियारू
पेकधर्मान्वयस्तुल्ययोगिता संकुचंतीति प्रस्तुततुल्ययोगिताया मुदा हारणम् तत्र प्रस्तुतचंदोदयकालीनत
यावर्तानीयानां सरोजानां प्रकाशभीतस्त्वे रणीवदना नां च संकीचरूपैकक्रियान्वयो दर्शितः उत्तरश्लोके

कु० नं०

१३

13

नायिकासौकुमार्यवर्णने प्रसुते धर्मात् अवर्णनीयानां मालत्यादीनां कठोरतारूपैकगुणान्वयः यथावा
संजातपत्रप्रकारान्वितानि समद्वहंति स्फुर पाटलत्वं विकस्वरारण्यकं करामि मर्शद्विना निपप्रानि च वृ
दितीयः नागेंद्रहस्तास्त्वचिकर्कशत्वादेकांतशैत्यात्कदलीविशेषः लब्धापिलोके परिणाहिरूपं जानास्तद्
वैरूप्यमानवासाः अत्र यीष्मवर्णने तदीयत्वेन प्रसुतानां दिनानां यप्रानां चैकक्रियान्वयः उरुवर्णनेऽ
प्रसुतानां करिकराणां कदलीनां चैकगुणान्वयः हिताहिते तौ त्यवति मयरातुल्ययोगिता प्रयते पराभू दी
ति मित्रशत्रवयोस्तथा अत्र हिताहितयोः मित्रशत्रवयोरुत्कृष्टभूतिदानस्य पराभवदानस्य च श्लेषेणा
भेदाध्यवसायात् त्वतितौल्यं यथावा यश्च निंबं परशुना यश्चै नं मधुसर्पिषा यश्चै नं गंधमात्याधैः सर्वस्य क
ट्टरे वसः अत्र वञ्चति सिंचति अर्चतीत्यभ्याहारैर्वीर्यानि पूरणीयानि पूर्वोदाहरणं स्तुतिपर्यवसायि इदं तु
त्रिराप्यवसायीति भेदः इयंच सरस्वतीकंठाभरणे तानुत्पयोगिता गुणोत्कृष्टैः समीकृत्य वचो न्योनृत्ययो
गिता लोकपालो यमः पाशो श्रीदः शक्रो भवानपि अत्र वर्णनीयो राजा शक्रादिभिर्लोकपालत्वेन समीक

राम।

१३

तः यथा वा संगतानि मणाली एतद्विहितसिन्धुपि स एह्येन तिष्ठेति घनारथान्वतिस्वपम् पूर्वसुनिरीह
निंदा इयं काव्यादर्शदर्शिता इमां तु त्यायो गितो सिद्धि गिति केचिन्ननकुः मदाहजपदेवः सिद्धिः त्व्यतेषु चेना
मकीर्त्यते तत्पत्तोक्तपेयु वामेवेह विख्यातौ त्वं वै नैव लधिर्नमैः इति मतां तरेवस्य माणं दीपकमेव वदेति वार्ण
वार्णनां धर्मैर्वा दीपकं नृपाः मदेन भाति कनकमः प्रतायेन महीपतिः प्रसुता प्रसुता नामेकपमं न्वयो
दीपकम् यथा कनकमन्यतयो प्रसुता प्रसुतयो भान क्रियान्वयः यथा वा मतिः शाणोत्तीढः समरविज
यीहेति निरुक्तमदत्ती एतेनागः शरदिसीतः प्रथान पुलिताः कलाशेषश्चंद्रः सुरतमृदिता बालवनिता
विततिस्त्राशोभंते गति तविभवाश्चर्चिषु नृपाः अत्र प्रसुता नो नृपाणां मप्रसुता नो मप्रसुता दीनो च शोभे
कधर्माऽन्वयः प्रसुतैकनिष्ठः समानोधर्मः प्रसंगादत्र उपकरोति प्रासादार्थमाते पितो दीपो रण्यापा
मि वेति दीपसादृशा दीपकं संज्ञयां चेति इवार्थकनयत्याः ययसि सुवर्णपुष्पां ययि वीचिन्वेति प्रह्लाद
यः शूरश्च कृतविपश्च यश्च जानाति सेवितुं मित्यत्र प्रसुता प्रसुतानो पुणपत्तपमं न्वयः प्रतिभाति मदे

कु० न०

१७

१५

विकसंति ७

नभातिकलमक्ष्यत्र प्रसुतस्यैव प्रथमं पमन्वयः तथापि प्रासंगिकत्वेन हीयते बलुगत्या प्रसुतो देशेन प्रव
तस्यैव वर्णनस्या प्रसुतेष्वन्यथा न हि दीपस्य प्रासादस्य योर्गुणयुपकारकत्वेन जा मात्रार्थं प्रपितस्य
सूपस्य अति धिम्पः प्रथमं प्रतिवेष्टेन च प्रासंगिकत्वं हीयते तुल्ययोगितायां तु एकं प्रसुतमन्यत्र प्रसुत
मिति विशेषाग्रहात्सर्वे देशेनैव धर्मोक्तिरिति विशेषः अयं चानयो रपरो विशेषः उभयोरनयो रूपमालं
कारस्य गम्यत्वा विशेषेऽपि अत्रा प्रसुतमुपमानं प्रसुतमुपमेयमिति व्यवस्थित उपमानोपमेयभावस्त
त्रनु विशेषाग्रहादौखिकः सति त्रिविधे दीपकावतो भवेदावति दीपकम् वर्षत्वं बुद्धमालेयं वर्षत्येवा
च शब्दः उन्मीलनं तिकर्तुं निष्कृष्टं तिकुटजोद्गमाः मापंति चातकास्तत्रा मापंति च शिखावलाः दी
पकस्यानेकोपकारार्थं तु मतया दीपस्यानीयं शब्दस्यार्थस्य वा उभयोर्वा आवतो त्रिविधमावति दीपकं
वा क्रमेणार्द्धत्रयेणोदाहरणानि यथा उत्कंठयति मेघानां मालावर्णकनापिनां मूलांचोत्कंठयत्ययमा
नसंमकरध्वजाः शमयति जलधराणां चानकपूनां तृषं चिरोपमतां क्षपयति च वधूलोचनमलभा

विकसंति ७

स

शमयति

राम

१७

कु० नं०

१५

15

प्रपते यथा विद्वानेव हि जानाति विद्वज्जनयति प्रमम न हि बंध्या विजानाति गुर्वप्रिसववेदनाम् यदि संति गुणाः
 पुंसां विकसंत्वेव ते स्वयं न हि कस्तूरी कामोदः शपथेन विभाष्यते चिद्विप्रतिविम्बत्वं दृष्टांतस्तदसं कतिः त्वमेव
 कीर्तिमान् एव विभुर्विहिकंतिमान् ॥ १ ॥ यत्रोपमानोपपन्नस्योर्मिस्त्रावेव धर्मो विवप्रतिविम्बभावेन हि को त
 न दृष्टांतः त्वमेव कीर्तिमानित्यत्र कीर्तिकोत्योर्विवप्रतिविम्बभावः यथा वा कौमंतपाः संतिसहस्रशो न्येरा
 जन्वती मादुरनेन भूमिं नस्तत्र ताराग्रहसं कुलापि ज्योतिष्मती चंद्रमसे वरात्रिः यथा वा देवी वैद्यमुपास
 ७ ते हि बहवः सारं सारत्वं जानीते नित्यामसो गुरुकुलक्षिप्रो मुणोः कविः आर्थिलेपित एव वा न भट्टैः किं सारस्वति संवे
 त्वास्यां भीरता मापातालनिमग्नपीवरातनुर्ज्वनातिमंथाचलः तत्त्वत्रोपमानोपमेययोर्ज्ञानमेकधर्म
 इति वस्तुपमा मुक्ता मैवम् अचेतने मंथाचने ज्ञानस्य बाधितत्वेन तत्राज्ञानातीत्यनेन सागराधस्त
 लावधिपर्यंतं संस्पर्शमानस्य विवस्तिताच्चादौदाहरणे परावृत्तिदीपकाद्विशेषः पूर्ववत्प्रस्तुता प्रस्तुत
 विप्रपत्वरुतो दृष्टव्यः वैधर्म्येणाप्यप्यं दृश्यते कर्तव्यगर्वाभिमुखं मनस्त्वया किमन्यदेवं निहिताश्रुतो
 अर्थरतिप्रतिबत्तपमयो रिव

रान

१५

द्विषः तमासिति धोति हितावदंशुमान्नुयावदावात्तुदमादिमौ निताम वाक्षार्थयोः सदृशपोरैक्यारोपो
 निदर्शना यदातुः सौम्यतासेयं पूर्णंदोरकलोकिता ५४ अत्रदात्तपुहृषसौम्यत्वस्योपमेयत्वाकार्यस्य
 पूर्णंदोरकलेकित्वस्य उपमानवाक्यार्थस्य यत्तज्ज्ञानैक्यारोपः यथावा अराण्यरुदितं कतं शवश
 रीमुद्धर्तितं स्थले ज्वमवोपितं सुचिरमृषरेव र्धितम् श्वपुच्छमवनामितं बधिरवर्त्तजापः कृतो
 धत्तौ धमुवदपणो यदबुधोजनः सेवितः अत्राबुधजनसेवायां अराण्यरोदनादीनां च यत्तज्ज्ञानैका
 रोपः यदार्थवृत्तिमप्येकैव इत्यन्यां निदर्शनां त्वन्नेत्रपुगालं धत्ते तीलां नीलां बुजन्मनोः अत्रनेत्र
 पुगाले तीलां बुजगत्तीलापरायां रोपो निदर्शना यथावा विद्यो गे गौडनारिणां मो गे उत्तनपोदिमा
 अदृश्यत सविर्ज्ज्मीमंजगिर्भरेणुषु पूर्वास्मिन् दाहोणे उपमेय उपमानधर्मारोपः इहत्
 पमाने उपमेयधर्मारोप इति भेदः उभयत्राप्यन्यधर्मस्यान्यत्रासंभवेन तत्तमानधर्मत्वे पादौ यस्य
 पर्यावसानं तुल्यं एदं पदार्थवृत्तिनिदर्शनात् न सीतोपमेति जयदेवेन व्याहृता यद्यपि विद्यो गे गौड
 लि

न तत्रावन्पूर्वपेभो शिव आत्मदम्भार्थितानां त्वविदानमिति शतरंतुं प्रभुमनुसंतोः चिमुद्रां चिह्नं प्रदर्शयंतो ययं कामपेभो स्थिताकां रोमु कामाश्चरमयोः पाश्चात्त्य कोट्यारणयोः पाश्चैर्दुर्ग्रहं दुःखेनया
 संकरमपुष्टिमुं मनुसंतोः के सकलकामदमहेश्वर स्थिति कानोननु दुपनि कानुसराण कर्तुः कामपेभो स्थिति कानोननु दुपनि कानुसराण कर्तुः कामपेभो स्थिति कानोननु दुपनि कानुसराण कर्तुः कामपेभो स्थिति कानोननु दुपनि कानुसराण कर्तुः
 एषोः कामपेभुकरभयोः उपमेयकोटिविशेषणयोश्च महेश्वरचुडपनिकयोः यथाक्रमे विवप्रतिविंबभावो बोध्यः ६
 विवप्रतिविंबभावपन्नयौ धर्मविशिष्टयो रित्यर्थः

कु० ने०

१६

16

नाशिएगमिति श्लोकः प्राचीनैर्वाकार्यवृत्तिनिदर्शनाया मुदा हतस्तथापि विशिष्टयोर्धमिणोरेका
 रोपो वाकार्यवृत्तिनिदर्शना उपमानोपमेययोरन्यतरस्मिन्नन्यताधर्मा रोपः परार्थवृत्तिनिदर्श
 नेति व्यवस्था सा श्रित्या स्माभिरयमिहोदाहृतः एवं च त्वपि सति शिवदत्तार्थस्मदम्भार्थिताना
 मितरमनुसंतो दर्शयंतो चिमुद्रां चरमचरणपातैर्दुर्ग्रहं रोमु कामाः करभमनुसराणः कामपेभो
 स्थिताकां दोभ्यंति तीर्षु वै वाधिं नु त्रुं त्वदुगाणां त्वं म इत्यादिषु वाक्साभेदाभावेपि वाकार्यवृत्ति
 रैव निदर्शना विशिष्टयोरेका रोपसद्भावाद्वाकार्ययोस्तदृशयो रितितत्ता एवाक्ये वाकार्यं शब्देन
 विवप्रतिविंबभावापन्नवस्तुविशिष्टरूपयोः प्रस्तुतो प्रस्तुतधर्मिणो विवक्षितत्वात् एवं च ए
 जसे वा मनुष्याणामसिधा एव लेहनम् पेचाननपरीक्षणे ग्याली वदनचुंबनम् एतन्न प्रस्तुता
 प्रस्तुतवृत्तांतयोरेकैकपरोपातत्वेपि वाकार्यवृत्तिनिदर्शनायाः न सति तयोर्विवप्रतिविंब
 भावापन्नवस्तुविशिष्टव्यापाररूपत्वादिति अतएव निदर्शनायां रूपकाद्भेदः रूपकैश्च विशि
 तं

वृत्तांतयोः २

एम न
 १६ ४०

षोरेवमुत्तचंद्रारिकपोरेकाणोपः अग्निदशोहरे हर्षमुत्तति सोवतिनियरे विधिविषयस्यनांदंल
 डोमुदेस्तुवः इतिविशिष्टरूपकोदाहारेपि न विवप्रतिविंवभावापन्नविशिष्टताविधात विषरक
 मूल इतिवृत्तरूपसाधारणधर्मवता संपादनार्थमेव तत्रविशेषणोपादानात् यदातु सोम्यतेत्या
 दिनिदर्शनोदाहारेषुदातपूर्तेन्द्वादीनामाबंदकरत्वादिनेवान्नविशेषणयोर्विवप्रतिविंवभावोत्त यत्र भावा
 तुविषयविषयिविशेषणानां परस्परसादृश्येन विवप्रतिविंवभावोति ज्योत्स्नाभस्मभुराणधवला
 विभ्रतीतारकास्थीन्यंतर्द्धानव्यसनरसिकारान्निकायातिकीयम् दीपां दीपेभ्रमतिरपतीचंद्रमुद्राक त
 पालेन्यलंतिद्वंजनपरिमलंलांवनस्पत्यतेन इति सावयवरूपकोदाहारे तत्रापि विषयविषयिणो
 लक्ष्यविशेषणानांचप्रत्येकमेवैकाणोपः नतुज्योत्स्नादिविशिष्टरूपविषयस्य भस्मादिविशिष्टका
 यातिकीरूपविषयिणश्चविशिष्टरूपेणैकाणोपोति तस्मादाजसेवामनुष्णाणामिति दावपि
 वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनेतिपुनरुक्तं मतांतोत्विहपदार्थवत्येवनिदर्शनाभाव्यम् अपरांबोधनं प्रा

कु० नं०

१७

17

पृ० ३३

दुः क्रियया सत्सदर्थयोः नश्येद्वाजविरोधीति स्त्रीणां चंद्रोदये तमः पप उदयन्नेव सविता पप्रेष्ठर्ष्य
यतिश्रियम् विभावयन्समर्द्धीनां फलं सुहृदनुग्रहम् कस्यै किंचित्किंचित्क्रियया विशिष्टस्य स्वक्रि चित
यया परान्मत्पसतः सतोर्वोर्धस्य बोधयन्निवध्यते तदपरां निदर्शनीमाहुः असदर्थबोधने उत्तरार्थं ध
मुदाहरणम् तत्र नश्येदिति बोधयदिति वक्तव्ये बोधयदित्यस्य गम्यमानत्वादप्रयोगः ततश्च राज्ञा
चंद्रोदासह विरुद्धं स्वयं नाश क्रियया विशिष्टं तमः स्वकीयनाशं क्रियया दृष्टं तभूतया अन्योप्ये
वं राजविरुद्धश्चेन्नश्येदित्यनिष्टपर्व्वसायिनमर्थं बोधयदेव नष्टमिति निवंधनादसमर्थनिदर्श
ना तथा उत्तरार्थलोके सविता त्वोदयसमसमयमेव पप्रेष्ठुतस्मीमादधानस्तया पप्रेष्ठ्रिया भवन्न
क्रियया परान्मत्ति समर्द्धी फलं सुहृदनुग्रह एवेति श्रेयस्करमर्थं बोधयन्निवद्धरतिसदर्थनिदर्श
ना यथावा उक्तं तदपरमवाप्य योलपुर्हंत्यैव सयतेरिति भ्रुवम् शैलशेखरात्तः पृथक्कणश्चारु
मारुतधुतः पतत्पथः अत्र गिरि शिखरगतो वृषि विंडुकणो मंदमारुतमात्रेणापि कंषितः प

एम

१७

तत्तलपोरुन्नतपदप्राप्तिः पतनहेतुरिति असदर्थबोधयन्निवद्धसदर्थनिदर्शना चूडामणिपरिधेययो
देवंरविमागतम् सत्तांकार्यातिथेयीतिबोधयन्गृहमेधिनः अत्रसमागतंरविंशिसासंभावयन्नुदयाचलः
स्वनिष्कृयारविधरणक्रिययासमागतानांसत्तामेवंगृहमेधिमिरातिप्यंकार्यमिति सदर्थबोधयन्निवद्ध
रतिसदर्थनिदर्शना अत्रकेचिद्वाक्यार्थवृत्तिपरार्थवृत्तिनिदर्शना द्युपसंभवद्वस्तुसंबन्धनिवंपनमिति
तितृतीयांनुसंभवद्वस्तुसंबन्धनिवंपनेतिव्यवहरेति तथाहि आपनिदर्शनायांवाक्यार्थयोरेक्यसंभव
तपोः साम्येपर्यवस्यति द्वितीयनिदर्शनायामप्यन्यधर्मेत्यत्रासंभवतधर्मिणोः साम्येपर्यवस्यतित
तीयनिदर्शनायांनुस्वक्रिययापएत्यतिसदर्थबोधनंसंभवदेवसमतंगर्भकितेति बोधयन्गृहमेधिन इत्या
दौकारिषोऽनिरध्यापयतीतिवत्समर्थाचरणेतिचःप्रयोगः ततश्चयथा कारिषाणिः शीतापनयतेन
बहून्ध्ययनसमर्थात्कैर्तुंरामते यथायंपर्वतसमा गतंरविंशिसांभावयति एवंगृहमेधी समागतसं
तेति एवंवर्ण्यमानः पर्वतः स्वयमुज्ज्वलमानेनगृहमेधिनः उक्तबोधनसंपूर्णम् ॥

कु० नं०

१८

१८

तमुचित पूजया संभावयेति अतः संभवति बोधनसंबंध इति व्यतिरेको विशेषश्चेदुपमानोपमेययोः शैला इवो
नताः संतः किंतु प्रकृतिकोमलाः अयमुपेयाधिक्यपर्यवसायी व्यतिरेकः यथा वा पल्लवतः कल्पतरो
रेष विशेषः करस्पतेवीरभूषयतिकर्णमेकः परस्तुक एतिरस्कुहते तस्मूनत्वपर्यवसायी यथा एतत्त्वं
नवपल्लवैरहमपिशलाचैः प्रियायागुणे स्त्वामापांति शिलीमुखाः स्मरधनुर्मृतास्तयामामपि कांता पाद
तलाहतिस्तवमुदेतद्धनमप्यावयोस्सर्वंतुल्यमशोक केवलमहं धात्रा सशोकः कुतः अनुभयपर्यव
सायी यथा उत्तरनिवद्धमुद्वेः कोशनिषसस्य सहजमतिनस्य कपणस्य कपाणस्य च केवलमाका
रतोभेदः सहोक्तिः सहभावंश्चेद्भासते सहजं जनः दिगंतमगमत्तस्य कीर्तिः प्रत्यर्थिभिः सह यथा वा
च्छायासंश्रयते तत्तं विटपिनां प्रांते वपांचेः समं मूलं याति सरोजलस्य जडतागलानेव मीनैः सह आ
चामत्यहिनां शुदीपितिस्पस्तमेव लोकैः समं निद्रागर्भगृहं सह प्रविशति स्कांते वकांता जनैः जन

साहित्यमेकधर्मीच
चित्तमिति यावत्

राम

१८

रंजनरसुक्तेः अनेनैसा र्धं विहरं वराशेरित्वा दोनसहोत्तमलंकारः विनोक्तिश्चोदितार्थं चित्प्रसन्नतं स्निह
 मुच्यते विद्याहृद्यापि सावपाविना विनयसंपरम यथावा यश्च रामं न पश्येत्तु यंच रामं मे न पश्यति नि
 दितः स भवेन्नो के स्वात्माद्येनं विगर्हयेत् अत्र रामदर्शनं विना निंदितत्वम् विनाशब्दमंतरेणापि
 प्रदर्शितम् तच्चैत्किंचिद्दिरनारम्यं विनोक्तिः सापि कथ्यते विना खले विभाष्येवाराजेऽभवत्तः समा
 यथावा आविर्भूतेशाशितितमसा मुच्यमानेन वानिर्देशस्यार्चिर्हुतं पुनरवच्छिन्नभूषिषु धूमामो
 हेनांतर्वरतनुगियंतत्पते मुक्तकरपागांगारे पः पतनकलुषागृह्णीतवप्रसादम् अत्र तमः प्रभृतीनि
 विना निशादीनां रम्यत्वं विनाशब्दमंतरेणादर्शितम् समासोक्तिः परिस्फूर्तिः प्रसुते प्रसुतस्य चेत् अथ
 मंडीमुत्वं पश्यरक्तम्रुंचति चंद्रमा यत्र प्रसुते वतांते वर्यमाने विशेषण साम्यवतादप्रसुतवत्तां
 तस्यापि परिस्फूर्तिस्तत्र समासोक्तिरनेंकारः समासेन संज्ञेयेण प्रसुता प्रसुतवत्तां तयोर्वर्णना
 त उदाहरणमयमंडीति अत्र चंद्रस्य प्राचीप्रांभसंबंधतद्गणे उरपेव र्यमाने मुत्वं शब्दस्य प्रां
 प्रथमभागः

कु० नं०

१९

१९

चंचलः

वृत्तं तत्सा
त

भवदनसाधारण्ये इत्युक्तशब्दस्य रूपका मुक्तसाधारण्ये भुवन्तीत्यस्य प्रसुता र्थसंबंधमात्रपरस्य श
त्सा र्थांतरस्य भारण्ये तच्चंद्रमसः शब्दात्तपुल्लिगेन ऐं दी गत स्त्रीतिगेन तत्प्रतिपाद्ये इत्यसंबंधित्वेन चोप
स्कृतादप्रसुतपरवर्तिताशक्तपुरुषवृत्तांतः प्रतीयते यथावा व्यौवलाकुचभारमाकुलकचं व्याचलत ३
लोत्सहा एवलिप्रेवैकुण्ठतशोभिः इयुगलं प्रस्विदिवक्रां पुजं शश्वद्वत्तकरप्रहारमाधिकश्वासं रसा
देतया यस्मात्कंदुकसादं सुभगमा संसेव्यते तत्कृती अत्र कंदुकवृत्तांतं तद्वर्णमाने व्यावलाकु
चभारमित्यादि क्रियाविशेषाणामप्यादिपरीतरतासक्तनापिकां वृत्तांतः प्रतीयते पूर्वचविशो
वृत्तं तत्साधारण्ये निश्चितानि रहसाधारण्यानीति भेदः सौरुष्यादपि समासोक्तिर्दृश्यते यथा पुण्यत्रस्तोतः
पुलिनमधुना तत्र सतितां विषय्या संयातो घनविरतभावः सितिरुहं वहेद्वं कालादपरमिव
मन्ये वनमिदं निवेशं शोला नांतरीरिति बुद्धिर्दृश्यति अत्रैव एते प्रसुते तत्साधारण्ये कुटुं विषुध
नसंतानादिसमस्य समक्षिविषयसिंप्राप्तस्य तत्समाश्रयस्य गामनगादेव तांतः प्रतीयते अत्रच

धन २

एम

१९

वृत्तान्तस्य

बोधनम्

प्रसुते

विशेषासाम्यातसौ रूप्य दूयद प्रसुतवृत्तान्तस्य प्रत्यायनंतत्प्रकृते विशेष्येत तैसाते पाद्यं सर्वथैव प्रसुतम्
मत्तः प्रसुतानं च यिनः कवि संभगो चरत्वा योगात् ततश्च समासोक्तावप्रसुतव्यवहारसमासोपश्रुता
हेतुः ननु रूपक इव प्रसुतेः प्रसुत रूपसमासोपोप्याति मुत्तं चंद्र इत्यत्र मुत्तं चंद्रत्वा रोपहेतुतश्च कचं
दशब्दसमभि व्याहारवद्भुवति चंद्रमा इत्यादिसमासोक्तुदाहाणे चंद्रादौ जातत्वाया रोपहेतोस्तद्वा
चकपदसमभि व्याहाराभावात् निरीक्ष्य विपुल्यनैः पयोदो मुत्तं निशाया मभिसाटिकायाः पाण
निपातेः सह किंनु वांतश्चंद्रो यमित्यार्ततं ररास इत्याद्येकदेशविवर्ति रूपकोदाहाणे इव प्रसुते प्र
सुत रूपसमासोपागमकस्याप्यभावात् तत्र विपुल्यनै रित्यत्र निमित्ताणानुगुण्यादुत्तरपदार्थप्रधान
मयूरं स कादिसमासस्थितौ उत्तरपदार्थभूततय नान्व यानुरोधात् पयोदेनुत्तमपि दुष्टपुषत्व
परां गम्यं याम्यते नचेह तथा निरास्त एव त्वय्या गते किमपि वेपत ए ससिं भु रि ति श्लोके तेनुक
त्वादिवच्चा प्रसुता साधारणवृत्तान्तुपातोस्ति नापि स्थिषसाधारणादि विशेषणसमर्पितयोः प्रसुता प्र

कु. नं.

२०

२०

सुतवृत्तांतयोः प्रसुतवृत्तांतस्य विपुत्रपनवत्त्वाधान्यमस्ति येन दनुरो धारय्यो देऽनुक्तमपि दुष्टपुरुषस्त्वयं
त्वं सेतुवंधनकृदित्यत्रैव पयोद इत्यत्रैव वानुक्तमपि प्रसुते प्रसुतरूपसमारोपमभ्युपाज्येमतस्माद्विशेषात्
समर्पिता प्रसुतव्यवहारसमारोपमात्रमिह चारुताहेतुः यद्यपि प्रसुता प्रसुतं यो रिह श्लिषसाधारण वृत्तांतयोः
विशेषणसमर्पितयोर्भिन्नपदोपातविशेषणयो रिव विशेष्येणैव साक्षादन्वयादस्ति सामाधान्यं
तथाप्यप्रसुतवृत्तांतान्वयागुपेधातन प्रसुते प्रसुतरूपसमारोपयोगी कर्तव्यः तस्याहि यथा
प्रसुते विशेष्येनाल्पप्रसुतवृत्तांतस्यान्वययोग्यता तथैवा प्रसुते पिरोजोदो नास्ति प्र
कृतवृत्तांतस्यान्वययोग्यता एवं च समप्रधानयोः प्रकृता प्रकृतवृत्तांतयो रन्यतरस्याव
श्यमारोपेऽभ्युपांतव्ये श्रुत एव प्रसुतेः प्रसुतवृत्तांतस्या रोपश्चारुताहेतुरिति युक्तमनन्वेवं सति विशेषणसा
म्यादप्रसुतस्यागम्यत्वे समासोक्तिः विशेषणानां साम्येन यत्र प्रसुतवृत्तिर्नाम प्रसुतस्यागम्यत्वं समासोक्तिरि सा
ध्यत इत्यादीनि प्राचीनानां समासोक्तिलक्षणानि तसंगच्छेरन् प्रसुते श्लिषसाधारणरिरूपविशेषणसमर्पिता

एव

२०

उगापूवर्कवदनचुवनायप्रस्तुतवृत्तान्तसमाशेषमानस्यचाहताहेतुत्वाभ्युपगमेनविशेषणसाम्यकतकामुका
 यप्रस्तुतधर्मव्यंजनानपेक्षणादिति चेत् उच्यते स्वरूपतोप्रस्तुतवृत्तान्तस्यापेक्षानचाहताहेतुः किंचप्रस्तुतका
 मुकादिसंबंधित्वेनावगम्यमानस्यतस्यापेक्षः तथाभूतस्यैवसाधुगणत्वात् नचतावदवगमनेविशेषणपरानांसा अवगमने
 मर्प्यमस्ति अतःश्लेषादिमहिम्ना विशेषणपदैः स्वरूपे समर्पितेनवदनचुवनादिना तत्संबंधिकामुकादाव
 भिव्यक्तेपुनस्तदीयत्वानुसंधानं तत्रमन्वित्वरूपतोद्वेनराजाश्वादिना तत्संबंधिनिगजादौस्मारितेपुनरश्वा
 दौतदीयत्वानुसंधानवरिति विशेषणसाम्येनवाच्योपस्कारकस्याप्रस्तुतव्यंजनस्यास्त्यपपेक्ष अतएवास्ति
 वृत्तिविशेषणयामिवसाधारणविशेषणयामप्यप्रस्तुतव्यवहासमाशेषइत्येवप्राचीनानांप्रवादः कंदुके
 व्यालवतात्कुचभारत्वादिविशिष्टवनितासेव्यत्वस्यकामुकसंबंधित्वेनैवसमाशेषणीयत्वात् स्वरूपतःकंदु
 केपितस्यसत्त्वेनासमाशेषणीयत्वात् किंचसाहस्यनिबंधनत्वेनोदाहृतायांसमाशेक्तावप्रस्तुतवृत्तान्तस्या
 शब्दार्थस्याप्रस्तुतवृत्तान्तरूपेणैवमप्यज्ञातेनरूपेणतत्रसमाशेषसिद्धेरन्यत्रापितथ्येवपुनरिति युक्तमेवप्रा
 चीनीनांलक्ष्मिति विभावनीयम् अलंकारःपरिकरः साभिप्रायेविशेषणतोमुधांशुकलितोत्तमस्तपहरानुवः
 शिवः अत्रमुधांशुकलितोत्तमस्तपहराणसामर्थ्याभिप्रायम् यथावा तवप्रसादात्कुसुमायुधो

विसहायमेकं मधुमेवलब्धं कुप्यो हारस्यापि विना कपातो द्वैर्व्यच्युतिं केममधान्वितो न्ये अत्रापि नाकपातोऽपि
 ति हारविशेषात् कुसुमाग्रपारस्यर्धतम्यारुमर्थविशेषात् च सा एसा रायुधत्वाभिप्रायार्भम यथा वा सर्वाभ्यु
 विनिधानस्य कृतप्रत्यविनाशिनः शरीरकस्यापि कृते मूढाः पापानि कुर्वन्ते अत्र शरीरविशेषात् तन्मह्येय
 त्वेनासंरक्षणीयत्वाभिप्रायगर्भाति यथा वा व्यास्यं नैकतया स्थितं श्रुतिगातां जन्मी नवत्मी कृतो नाभौ
 नाभमवच्युतस्य सुमहद्ग्राह्यं च नाभापि विचित्रार्थे निवृत्तकथा मवकथं सुनामितीना संगतदेवतदुगा
 वेदवर्णनमहं कर्तुं कथं प्राकुपाम अत्र श्रुतिगातां न व्यास्यमित्यादीनि विशेषणानि स्वास्मिन्यासाय सा
 धा एतत्कार्यकारणप्रतिभुवेन नाहं व्यासस्यभिप्रायगर्भाति तत्राद्यो दाहणयोरेकैकं विशेषणं स
 मन्तरो दाहणयोः प्रत्येकं बहूनि विशेषणानि तत्रापि प्रथमो दाहणो सर्वाति विशेषणैकाभिप्रायार्भम
 तिपदार्थरूपाणि च द्वितीयो दाहणो भिन्नभिन्नाभिप्रायगर्भाति वाक्यार्थरूपाणि चेति भेदः तेषु व्यंग्यार्थ
 हरस्य सद्भावेऽपि न ध्वनिव्यपदेशः तापहाणेन तस्यैव कौमुद्यन्यायेन सर्वधानि पर्वभंजकत्वे शरीरपदार्थ
 पापमचरतां मूढत्वे स्वस्य वर्णनीयताजगता कथनाशकत्वे च वाच्य एवोपस्कारकत्वादना न व्यंग्यार्थस्य
 वाच्यपरिकरित्वात् परिकरतिना मास्यालंकारस्य केचित्तु निष्प्रयोजनविशेषणोपादाने अपुष्ठा

र्थदोषस्योक्तत्वात्प्रयोजनत्वेविशेषणस्यदोषाभावमात्रेनकश्चिदलंकारः एकनिष्ठतादृशानेकविशे
 षणोपन्यासः परं वैचित्र्यविशेषात्परिकरद्वयलंकारमभ्येपरिगणितइत्याहुः वस्तुतस्तु अनेकविशेष
 णोपन्यासएवपरिकरतिननियः श्लेषयमकारिष्यपुष्पार्थत्वदोषाभावेनतत्रैकस्यापि विशेषणस्य
 साभिप्रायस्यवित्यासे विच्छिन्नविशेषसद्भावात्परिकरत्वोपपत्तेः यथा अतियजेत निजोद्यदिदेवतामु
 भयतश्चावते जुषतेष्वप्यसिद्धिर्भतेव सदैवतकावप्यंबनवतानवता किमहि दुहाः अत्रपुस्तकतपूजो
 पुक्ता नंदादीन प्रतिभावनः कस्मिन्वाक्ये गोवर्द्धनगिरिरेवास्माकं रत्नत्वेन देवतामिति स एव पूजनीयः क
 नास्तकः पुरुषतत्त्वेन पांवनवतेति गोवर्द्धनगिरिरेविशेषणस्य काननवत्वात् निर्जगदिमत्वाच्चपुष्पफ
 लतराजलादिभिराण्यकानामस्माकमस्मद्वर्तेनांच गवामयमेव रत्नक इत्याभिप्रायार्थम एवमत्रैकस्यापि
 साभिप्रायविशेषण वित्यासस्य विच्छिन्नशाटकात्त्व सिद्धवन्त्यनापि शुधोशुकलितोत्तंस इत्यादौ तस्या परिकार
 त्मनात्ता भोत्रिवाप्यते अपिचैकपदार्थहेतुकं काव्यलिङ्गमलंकार इति सर्वसंमतं तद्वदेकस्यापि विशेषणस्य
 साभिप्रायलंकारत्वं प्रकमेव साभिप्राये विशेष्ये न भवेत्परिकरं कुरः चतुर्णां पुरुषार्थानां दाता देवश्चतुर्भ
 जः अत्रचतुर्भुज इति विशेष्यम पुरुषार्थचतुष्टयदान सामर्थ्याभिप्रायार्थं यथा ला फरणी इति गणान्त

न

समाधेयः सर्वपापापराधीनां वृद्धिर्नामोपदिशति वाह्यरूपेणादीधरतुसमाधेयः सायातयः संजीवनीधरतुसः कथं भूतः सर्वदः २

कीर्तनशब्दोऽप्युपलक्ष्येण धिक्कचकः समुद्रपक्षे जलवाचकः २

कु०
२२ २२

हरितोऽनेन सह आहितः
कृतः सक्तिः सेव्योयेन
सः तेन० अत्र शब्दस्य च
द्राभिप्रायपक्षेऽप्यप्र
पक्षे तु हरिता सत्त्वेण
आहितः कृतः सक्तिः से
व्योयेन सः तेन० ३
उत्ते

कमलानां पद्मानां हरितानां
रासद्वयत्वविशेषो कथं भूता
नो वने देवानां वनेऽप्येव
दानं पुनः कथं तानां नु व्येभ
हरिणी मुखे मुखे कुलीभा
वनी तानां नु व्येभिके भू
हरिणी मुखे वीते ता कुलीभावं
नीतानाम् ४

कुंलिखितं हैरपाधियः दृष्टुमाखिलः सात्तात्वाहमेषकृतेणः फलं दीदृष्ट्या दिविशेष्यपदानि सहस्रमुत्तत्वाद्य
मिप्रायार्भाणि नानार्थसंश्रयः श्लेषो वर्णवर्णमप्याश्रितः सर्वदोमाधवः पापात्सयोगेण मदीधत् अत्रे
तत्त्वमुत्तत्त्वं हैरिणहितसक्तिना उच्चरद्भीकीलोलः शुशुभे वाहिनीपतिः अनेकार्थविन्यासः श्लेषः सच
त्रिविधः प्रकृतानेकविषयः अप्रकृतानेकविषयः प्रकृताप्रकृतानेकविषयश्च सर्वदेत्यादिना क्रमेणो
दाहरणानि तत्र सर्वदोमाधव इति स्तोतव्यत्वेन प्रकृतघोर्हरिणोः कीर्तनं प्रकृतश्लेषः अत्रं कमलमञ्ज
श्रं दत्तयो रूपमानमात्रत्वेनाप्रकृतयोः कीर्तनमित्यप्रकृतश्लेषः वाहिनीपतिः सेनापतिः समुद्रश्च तत्र
समितो शस्त्रप्रपातो त्यतपुधिरस्य सेनापतेरेव वर्णनं प्रकृतमिति प्रकृताप्रकृतश्लेषः यथावा नातः का
कोदरोयेन दोग्धाधिकहणत्तना पूतनामाराणह्यातः समैशरत्नं विभुः नीतानामाकुलीभावं नु व्येभूतिशि
षिलीमुखैः सद्योवनवृक्षानां कमलानां त्वदीक्षणे असावुदयमाहूटः क्रांतिमान् रक्तमंडलः राजा हरति
लोकस्य हृदयं मण्डपः करैः अत्राये लोतयेत्वेन प्रकृतघोरासकृत्सयोः श्लेषः द्वितीये उपमानत्वेना
प्रकृतयोः पद्महरितायोः श्लेषः तृतीये त्रिवर्णनप्रस्तावे प्रकृतस्य प्रत्यं क्रेदितचंद्रस्याप्रकृतस्य नवा
विक्रमं ते श्रृंश्लेषः यदत्रै प्रकृताप्रकृतश्लेषोदाहरणे शब्दशक्तिमूलध्वनिमिच्छंति प्राञ्चस्तत्प्रकृताप्र

श्रीकृष्णपक्षे काकोदाशब्दः फलिकचकः श्रीरामपक्षे काकः दारइति व्येदः काको जयंतः दारः भयशत्रुः पूतनामाराणह्यातस्य पूतनामपस्य राणाव्यातइत्यर्थः ५
किं मा अत्र प्रकृताप्रकृतश्लेषोदाहरणे असावुदयमाहूटः क्रांतिमान् रक्तमंडलः सन
हृदयमिच्छंति प्राञ्च इति यत्तत्प्रकृताप्रकृतस्य अपवादितं कारस्य व्यंग्यत्वाभिप्रायतया हि असावुदयमाहूटइत्यनेन राजादिपदनां

न उपदिशति वाह्यरूपेणादीधरतुसमाधेयः
रत्नपतिरूपेण व्यंजनात्कीर्तयतेतया
कथं भूतः सर्वदः २
म नोपमि यमावदिति प्राज्ञा माधयः १

रत्नपतिः २२
रत्नपतिः २२

कृताभिधानमूलकस्य उमादेरतंकारस्य व्यंग्यत्वाभिप्रायेतत्त्वप्रकृतार्थस्यैव व्यंग्यत्वाभिप्रायम् ^{व्यंजना २}

गन्निवर्त्तनवर्जित

अप्रकृतार्थस्यापिशत्ताप्रतिपादयस्याभिधेयत्वावर्यभावेन व्यत्सैनपेक्षत्वात् यद्यपि प्रकृतार्थप्रकरणवतात्तद्विहितबुद्धिस्थे सत्येव पश्चान्तपतिग्रासधनारिवाचिनो राजकरादिपदानां अन्योन्यसंनिधानवता तद्विषयशक्तं तरोन्मेष पूर्वकमप्रकृतार्थः स्फुरत् नैतावन्तस्य व्यंग्यत्वं शत्ताप्रतिपादय च माने सर्वथैव व्यत्सनपेक्षणात् पर्यवसिते प्रकृतार्थमिधाने स्फुरति चेत् कामं गूढश्लेषो भवतु अस्ति चान्यत्रापि गूढ एतेषः यथा अयमतिजैरैः प्रकाशगुर्वरिनप्रविलं विषयो धरोपरुद्धाः सततममुमतामाम्यरूपाः पौणतदिकुणिकास्तटीविभति मंदमानिमधुरस्य मोपलादर्शितश्वपशुचाभवन्

स्वतकवर्णनमिदम्

॥

तमः दृष्टयत्ति मिरजं सिधे विरेदोषमोषधिपमेरसन्निधौ अत्र हि समासोक्तुदाहरणयोः प्राकरणिके र्थप्रकरणावशात् कुरित्तिबुद्धिस्थे विशेषणसाम्यादप्रकृतोपि बहुवेष्यावतां तादिः प्रतीयते तत्र समासोक्तैरंगं श्लेष इति सर्वेषामपि मन एव एवमन्यत्रापि श्लेषे कूठे ध्वनिबुद्धिर्नकार्य्य यथा रम्या इति प्राप्तवतीः पताकाशंगविविक्तारतिवर्धयंतीः यस्यासत्तेवैतंतनमैद्धतीकाः समं वधूभिर्वलंभीर्युवानः अत्र द्वितीयो ताद्विशेषणसमर्पिता र्थातिगणानशब्दा मर्ष्येन वधूभिरेव च विभक्तिरंभेदात् न च विभक्तिभेदे

चंद्रास्तवर्णनमिदम्

विजना

वर्जिते दशनस्तंदिक् नृत्तं करिका

गु

२३

कु. नं.

२३

पितृदत्तव्याप्तैः पदं साधर्म्यमिह निवृद्धमस्ति यतः एतस्मिन् अधिकपदः श्रियं बहेत्यः संतोभेपवनमुवाजवेन
 नीताः चात्मीकरहितं रामतत्समाणां साधर्म्यं रधति तिरां महासरस्यः तस्यैवाक्षिप्तं शोभवेत् सममित्ये
 तन्निपा **क** विशेषणं सार्वार्थत्वेनाप्युपपन्नैव पूषा एतच्च विशेषणार्थान्वयात् प्राप्तागप्रतीतिं साम्प्रार्थं
 तावत्ते तस्मादर्थसौंदर्यवशादेव तदन्वयानुसंधानमिति गृह्यते शेषः तदनुनद्धतादेव समशब्दस्य सा
 धर्म्यार्थत्वकल्पनम् इति वाच्यत्वेनोपमालंकारस्य गमयेतेष्वरत्यलमिति प्रयत्नेन तत्स्थित्येतेष्वत्रै
 विध्यम् एवं श्लेषः प्रकाशं तोलादिद्विविधः संपन्नः उदाहरणगतेषु अत्रुकीनालवाहिनीत्यादिशब्देषु
 परस्परं विनस्तृणं परमंगमनपेक्ष्य नानार्थकोटीकारादभंगश्लेषः सर्वदोमायको यो गंगं हरिणा हित।
 सक्तिनेत्यादिषु विनस्तृणं परमंगमनपेक्ष्य नानार्थकोटीकारात्सभंगश्लेष इति तत्र सभंगश्लेष इति **शब्दलंकारः**
शब्दलंकारः शब्दलंकारः अभंगश्लेषस्त्वर्थालंकार इति केचित् उभयमपि शब्दलंकार इत्यन्ये उभयमपि
 अर्थालंकार इति त्वाभिप्रायः एतद्विवेचनं नुचि तस्मीमांसायां इष्यम् **अप्रस्तुतप्रशंसाया** त्साय
 त्रप्रस्तुताश्रया एकः कृती शकुन्तेषु यो न्यंशकान्नपाचमे यत्राप्रस्तुतवृत्तं तवर्णने प्रस्तुतावगतिप
 र्यवणायि तदप्रस्तुतप्रशंशालंकारः अप्रस्तुतवृत्तं तवर्णने न प्रस्तुतावतिप्रस्तुताप्रस्तुतसंबंधे स

^{न्य} तिभवति संवधश्च सारूप्यं सामान्यविशेषभावः कार्यकारणभावो वा संभवति तैसा सामान्यविशेषभावेसा
^{तत्र} सामान्याद्विशेषस्य विशेषात्सामांसावगतौ द्वैविध्यं कार्यकारणभावेपिकाय्यत्कारणस्य कारणद्वयकार्य
 स्यात्वागतौ द्वैविध्यं सारूप्ये त्वेकोभेद इत्यस्याः पंचप्रकाराः यदाहुः कार्यनिमित्ते सामान्ये विशेषे प्रसुते
 सति तदन्यस्य वचनस्य तुल्यस्येति च पंचभेद इति तत्र सारूप्यनिबन्धना प्रसुतप्रसंज्ञोदाहरणम् एकः क
 तीति अत्राप्रसुतस्य चातंस्यप्रशंसाप्रशंसनीयत्वेन प्रसुते तत्सारूप्ये सुदुर्भ्यो याचना निवृत्ते मानिति
 पर्यवस्यति यथावा आवद्धकृत्रिमसराजदिलोसभित्तिरारोपितो मृगपतेः परंवी यदि श्वामते भुक्तं भूत
 टपाटनलंपटस्य नारंकेरिष्यति कथं हरिणापि पश्य अत्र शुनकस्य निंदा निंदनीयत्वेन प्रसुते तत्सारूप्ये
 कृत्रिमवेष्टय बहारमात्रेण विद्वत्तामाभिनयति नैधेये पर्यवस्यति यथावा अतश्चिदांति भूपांसि
 कं दृकावहवो वहिः कथं कमलनालस्य माधूवन्भृंगगुणाः अत्र कमलनालवृत्तांतकीर्तनं तत्सारूप्ये
 वहिः खलेषु जाग्रत्सुभ्रातपुत्रादिरंतः कलहं कुर्वीते पुरुषे पर्यवस्यति एवं च तस्य लक्षणयोः प्रसंज्ञा
 सार्वः स्तुतिनिंदास्वरूपाख्यानं कीर्तनपरोद्धव्यः सामान्यानिबन्धना यथा विधायैरसामर्षे नरोत्तम
 उदासते निरिष्योदचिषं कश्चेशो रते तेमिमास्तम अत्र प्रागेव सामर्षे शिशुपाते हं किं एणीहरणादिना
 भिः

साधन २

कु०

२४

२५

वैरंढी कृतवता कस्मिन् तस्मिन्नुदासितु मयुक्त मिति वक्तव्ये प्रस्तुते तत्प्रत्यापनार्थं सामान्यमाभिहितम् य
थावा सौहार्दत्वे एतत्वातामुच्चावचमिदं जुषां पतेत्तमिति कोप्यन्ति परीक्षानिकषोपलः अत्र यदि त्वंप्रत्य
सश्च परेते पिममहितमाचरसितत्वात् पुनः मुहुरिति विशेषे वक्तव्यत्वेन प्रस्तुते सामान्यमाभिहितम् वि
शेषनिबन्धना यथा अंकापि रोपितमगच्छं द्रुमा मगच्छां च नः केसरी निष्पत्तिमृगयूथो मृगाधिपः अत्र
कस्मिं प्रति वनभट्टवाको मार्दवदूषणाय ऐश्वर्यप्रज्ञावानुसारेण कूरएव व्याप्तिभागवति ननु मृडुरिति सा
मान्ये वक्तव्ये तत्प्रत्यापनार्थं प्रस्तुतो विशेषो मिहितः एवं बृहत्कथादिषु सामान्यतः कंचिदर्थं प्रस्तुत्य तद्धि
रणार्थं प्रस्तुतकथा विशेषोदाहृते द्वि यमेवा प्रस्तुतप्रशंसा द्रष्टव्या कारणनिबन्धना यथा ह्यसामर्थ्ये
उमं दुतं दमयंती वदनाय वेधसा कृतमप्यविलं वितो कते धृतगंभीरावनी त्वनीलिम अत्रा प्राकटि एके उमंड
न लगतं यो त्मे ह्यमाते न दमयंती वरन निर्माणा र्थं सा रंशहरणे न तत्कार्यरूपो वर्णनीयतया प्रस्तुतो दमयंती कारणेन
वदनगतो लोकोत्तरसौंदर्यविशेषः प्रतीयते यथावा मदीयवरदराजस्तवे आश्रित्य नूनममृतपुत्रयः पदं
ते देहस्तयो पतेनैर्दिव्यपदाभिमुखा तावत्पुण्यनिचयं मुहुरित्वदा स्ये वित्यस्य यांति मिहिरं प्रतिमासामि
ना अत्रा प्राकटि कचंद्रु गंततयो त्मे ह्यमाते न लावत्पुण्यनिचयविन्यासेन कारणेन तत्कार्यमनंतकोटि न
कर्तक नि

राम

२४

^{ममेदे पि २.}
 चंद्रतावएष शालित्वमनन्यमुखसाधारणं भागवत्मुखे वर्णनीयतया प्रसृतं प्रतीयते तथा हि चंद्रस्ताव
 नं नलिगा दृष्टितया भ्यां भेदा ध्यवसाया द्वा प्रतिमास भिन्नत्वेन वर्णितः तेनातीताश्चंद्रा अनंतकोर
 य इति लब्धम् कालस्यानादित्वात् सर्वेषां च तेषामाकाशसमाश्रयां श्लेषमहिम्ना भागवच्चाणस
 माश्रयात् त्वेना ध्यवसितं भागवच्चाणप्रपन्नानां च देहस्योपास्थितौ परमपरप्राप्त्या भिमुख्यंतदा
 नीमेव स्वसुहृद्गोस्वकीयमुकृतस्तोमनिवेशनंततः सूर्यमंडलप्राप्तिश्चेत्येतत्सर्वं श्रुतिसिद्धमिति
 तदनुरोधेन तेषां देहस्य कालस्यामाकाशस्य रूपस्योपास्थितौ सूर्यमंडलप्राप्तेः प्राक्प्रत्यक्षसि
 द्धं प्रापत्वेन निरूपितस्य तावएषस्य प्रहाणंति मिनी कल्पतस्य चंद्रस्य दृश्यस्वरूपतोप
 रित्विततस्तौ हार्दवति भागवत्मुखे न्यसनमुत्प्रेक्षितम् यद्यपि सुहृद्भुत्वे तावत्स्वल्पप्रापसंक्रमां
 भवति तथाप्यत्र सुहृदित्येकवचनं भागवत्मुखमेव चंद्रस्य सुहृद्भूतं नमुखांतगति चंद्रसादृश्य
 गंधस्यास्पृशनीति भागवत्मुखस्येता मुखेभ्यो व्यतिरेको व्यंजितः ततश्च तस्मिन्नेव सर्वेषां चंद्राणां
 स्वस्वप्रावर्त्तना वएष विन्यसनोत्प्रेक्षणेन प्राप्नोति ततिः प्रसृतोर्धः स्पष्टमेव प्रतीयते यद्यपि श्रुतौ
 सूर्यमंडलप्राप्त्यंतं भावि विरजानयति क्रमणानंतं तमेव सुहृत्सु मुकृतं संक्रमांश्रयते तथापि
 शाणिरकशास्त्रे तस्यार्थवशात् प्राणभावः स्यादिति तदनुसारेण विन्यस्य मिहिरं यांतीत्युक्तं कार्य

एव

कु०

२५

२५

निबंधनायथा नाथत्वदंमिनखपावनतोयलानास्तत्कांतिलेशकाणिकाजलपिप्रविष्टाः ताएवत
 स्पमथतेनघनीभवंत्योनूनंसमुद्रनवनीतपरंप्रपन्नाः अत्रभगवत्यादांजुजस्तलनतोयरूपायदि
 व्यसगिति अलककरसारितत्लग्नानां तथासहसमुद्रंप्रविष्टानांनखकांतिलेशकाणिकानांप
 रिणामतयासंभाव्यमावेनसमुद्रनवनीतपदवाच्ये नचंडेणकार्येणतत्तलनखकांत्युत्कर्षःप्रतीय
 ते यथावा अस्याश्चेद्वृत्ति सौकुमार्यमधुनाहंसस्यगर्वे रत्नं संतापो यदि साध्यतां प एतेर्वाच्य
 मत्वं वाम अंगानामकठोरतायदिदृष्टत्प्रायेव सामालतीकांतिश्चेत्कमलाकिमत्रवहुनाकाषायमालं
 वताम् अत्रनायिकागत्यादिषुवर्णनीयत्वेन प्रसुतेषुहंसारितागर्वशांत्यादिरूपाणि ओचित्येन संभा
 व्यमानिकाय्याणि क्रमेण भिहितानि एतानि च पूर्वोदाहरण इवनवस्तु कार्य्यणि किंतु तत्तन्निरीक्षणका
 र्य्यणिलज्जातिरश्चां यदि चेत्तसिस्पादसंशयं पर्वत एजपुन्याः तं केशपाशं प्रशमीत्यकुप्यु वलिप्रि
 यत्वं शिथिलं च मर्षः इत्याहुदाहरणं तरेतथैव स्पष्टम् अंगानामकठोरतेति तृतीयपादे तु वर्णनीयां
 गसौकुमार्य्यशयनिरीक्षणकार्य्यत्वमपि नार्थमालतीकठोत्वे विवक्षितं प्रतियोगि विशेषापेक्षकठोरत्वस्य त
 दकार्य्यत्वात् किंतु तदुद्धरेव इदमपि त्वदंगमार्दवं दृष्ट्वा युदाहरणे तथैव स्पष्टम् अर्थस्य कार्य्यत्वश्च
 बुद्धेः कार्य्यत्वेपि कार्य्यनिबंधनत्वं हीयते इति तादृश न्यायि कार्य्यनिबंधनप्रसुतप्रशंसायामुदाहृता

ति

निप्राचीनैः वस्तुनस्तु तदतिरेकेष्विदोषः न ह्यप्रस्तुतप्रशंसायां प्रस्तुताप्रस्तुतयोः पंचविध एव संबन्ध इति
 नियतं शक्यते संबन्धांतरे दृष्टापि तद्वर्तिता यथा तापत्रयोषधयस्तथा तवास्मितस्य निःश्वासमंदमरुता विनु
 षीकृतस्य हृते कडंकरचयाश्च विप्रकीर्णजैवात्कस्य किरणजगति भ्रमंति अत्र ह्यप्रस्तुतानां चंद्रकि
 रणानां भागवत्संदास्मितरूपदिव्यौषधधान्यविशेषकडंकरचयत्वोत्प्रेक्षणेन भागवत्संदास्मितस्य त
 त्सारत्वात् रूपः कोप्युत्कर्षः प्रतीयते न च धान्यकडंकरचययोः कार्यकारणभावादिसंबन्धोक्तिः अतः
 सहोत्पत्त्यादि कमपि संबन्धांतरमाश्रयणीयेन एवमुपमानोपमेयभावमाश्रित्य तत्र कविकल्पितका
 र्प्यकारणभावनिबन्धने प्रस्तुतप्रशंसे दार्ष्टिक्ये ततो न्यत्रापि दृश्यते यथा कातिंदि ब्रह्मकुम्भोद्भवजलधि
 रहं नाम गङ्गासि कस्माच्च नोर्मै नर्मदा हं त्वमापि वदसि मे नाम कस्मात्सपत्न्याः मातिन्यंतर्हि कस्मादनुभ
 वसि मिलत्कज्जले मालवीनां नेत्रांभोभिः किमासं समजाने कुपितः कुंतलक्षोत्तिपातः अत्र किमा
 सांक्षकुंतलक्षोत्तिपाततत्कारणमाभिहितमिति कारणनिबन्धना मालवान्प्रतिप्राप्यते न कुंतलेश्व
 रेण किं ते निर्जिता इति पृष्टे तद्वधानंतरा भाविजलधिनर्मदाप्रश्नेनारूपकार्यमाभिहितमित्यत्रैव
 कार्यनिबन्धनापि पूर्वस्यां प्रश्नः शाब्दः अस्यामार्थ इति भेदः प्रस्तुतेन प्रस्तुतस्य यो तने प्रस्तुतां कु
 रः किं भंगसत्यां मालव्यां केतव्या कंठके दया यत्र प्रस्तुतेन वार्यमाने नाभिर्मन्यत प्रस्तुतेन पोतते

समजनीति मालवीनां तथा तेन सति निपृष्टे न ह्यधानं ताभा ॥ त्वियमथानुपमनिमित्तमनाख्यापकुपितः ७

कु० न०

२६

२६

तत्र प्रस्तुतां कुलेलंकारः उत्तरार्द्धमुदाहरणम् इह प्रियतमेन सा कमुद्याने विहरंती काचिद्भृङ्गं प्रत्येवाहेति वा
त चार्थस्य प्रस्तुतं न चानामंत्राणीयामंत्राणि न वाचासंभवादप्रस्तुतमेव वाच्यमिह सरूपप्रस्तुतांगतये व
द्वि निर्दिष्टमिति वाच्यम् मोग्ध्यादिनाभेदावप्यामंत्राणस्पलोकदर्शनात् यथा कस्त्वभोकथयामि देवह
तकं मां विदिशाकोटकं वै एतादिव वक्षिसाधु विदितं कस्मादिदं कथ्यते वामेनात्र वदस्तमस्य जैर्गैः
सर्वात्मना सेवते न चायापि परोपकारक एणीमार्गस्थितस्यापि मे इत्यत्र चेतनाचेतनप्रश्नोत्तरवत्तिर्य
गामंत्राणस्यात्यंतमसंभावितत्वाभावात् एवं प्रस्तुतेन वाच्येन भोगोपात्तं भूयेण पत्न्या कुत वध्वा सौंद
र्यामिमानशालिन्याः क्रूरजनपटिविदुष्यापायां पार्वतितायां विटसर्वस्यापहरणसंकल्पदुःसास
यां वावेशपायां कंठकसंकुलकेतकीकत्यायां प्रवर्तमानं प्रियतमं प्रस्तुपालं भोद्योतते यथा वा अ
अस्यामुतावदुपमर्दसहा सुभंगलोलं चिनोदयमनः सुमनोलता सुवाला मजा तरज संकलिका मकाले चर्य
कदर्ययसि किं नवमालिकायाः अचापुधानमप्येचांतं भृङ्गं प्रत्ययमुपालं भ इति वाच्यार्थस्यापि प्रस्तुतत्वं
इदंच प्रौढांगना सुविषमाना सुवालि कांतैः ऐतेशयतिकामिनिशृण्वति कस्याश्चिद्दिग्गयायाः वचनमिति
तं प्रस्तुपालं भोद्यते यथा वा कोशद्वंद्वमियं दधाति नालिनीकां दं वचंचु रतं धत्ते चूतततान वंकि सलयं पु
स्कोकितात्वादितं इत्याकर्णमिथः सखी जनवचः सदीर्घिका पास्तदेचेलां तेन तिरो दधेस्तन तटं विवा

राम

२६

धरंपाणिना अत्रशयमिति तत्तिलीयक्तिविशेषनिर्देशेन दीर्घिकायास्तद्व्यतिरेकत्वेन तत्राचार्यस्य प्रस्तुतत्वं स्पष्टम्
 प्रस्तुतां तद्व्यतिरेकत्वेन तत्राचार्यस्य प्रस्तुतत्वं स्पष्टम् तद्व्यतिरेकत्वेन तत्राचार्यस्य प्रस्तुतत्वं स्पष्टम्
 नकारः अप्रस्तुतप्रशंसायां वाच्यार्थे प्रस्तुतत्वादवार्त्तनीय इति तत्राभिधाया मप्यवसितायां तेन प्रस्तुता
 र्थव्यक्तिरन्तंकारः इह उवाच । तस्य प्रस्तुतेन तत्राभिधायां पर्ववसिताया मर्ध सौंदर्यवत्तेनाभिमतार्थव्य
 क्तिर्ध्वनिरेवेति वस्तुतस्तु अन्तंकार एव ननु ध्वनिरिति व्यवस्थापितं चित्र मीमांसाया म तृतीयोदाहरणस्य
 त्वलंकारत्वे कस्यापि न विवादः उक्तं हि ध्वनिकृता शब्दार्थशक्त्या तिनोपि व्यंग्योर्थः कविना पुनः यत्रावि
 ष्क्रियते स्रोतासासायैवालं कृतिर्ध्वनेरिति एतानि सास्त्रनिबन्धनान्युदाहरणानि संबंधोत्तरनिबन्धनान्य
 पिकथं चिद्वाच्यव्यंग्ययोः प्रस्तुतत्वं भवेन्नोदाहरणीया नीतिरिदं त्रमुदाह्रियते रात्रिः शिवाकाचनसंनि ^{संनिताभवति}
 धते विलोचने जाग्रतमप्रमते समानधर्मीयुवयोः सकाशे सत्त्वाभक्ष्यत्पचिरेण काश्चित् अत्र शिवसा
 रूप्यमिव तदेकदेशतया तद्व्याप्यं भातलोचनमपि शिवरात्रिमाहात्म्यप्रयुक्तत्वेन वार्त्तनीयमिति तन्मु
 खेन कृत्स्नं शिवसा रूप्यंगम्यं यथा वा वहंती सिंहं प्रवल्कवती भारतिमिरत्विषां वृंदैर्वेदीकृतमिव नवी

कु० ल०

२७

२७

विसिती३

तार्किकं शान्तनोनुत्तेमं न सववदनसौंदर्यं लहरीं वाह त्रोटसराणि तव सीमंतसराणिः अत्र वर्णनीयत्वेन
प्रलुतायाः सीमंतसराणेर्बदनसौंदर्यं परिवाह त्वोत्प्रेक्षणेन परिपूर्णतरा कवत्परीवाह कारणीभूता त्वस्या
ने अमोतीवदनसौंदर्यं समृद्धिः प्रतीयते सापि वर्णनीयत्वेन प्रलुतैव यथावा अंगसंनिभमणालकांडमयते भृंगवि
शेषां रुचं नासासौक्तिकमिंद्रनीलसराणि श्वासानिलाहाहने दत्तेयं हिमबालुकापिकुचयोर्धत्तेक्षणादीपतां तस्मा
यः पतितां बुवत्करतले धातुं संतीयते अत्र नायिकाया विरहासंज्ञातिशयप्रकटनाय संतापवत्कार्यं ति ह
मणालमातिन्यादीन्यपि वर्णनीयत्वेन विवक्षितानीति तन्मुखेन संतापोऽवागम्यः यत्र कार्प्यमुखेन कारण
स्यावगतिरपि निबद्धानतत्रायमलंकारः किं त्वनुमानमेव यथापीस्तानं पीनस्तनजघनसंगादुभयतस्तनो
र्मध्यस्यांतः परिमितनमप्राप्यहीतम रदं व्यस्तन्यासं प्रसिद्धीलभुजास्तेपवतनैः कृशांग्वाः संतापं वदति
नैतिनी पत्रशयनम ननु प्रलुतकार्प्यमिधानमुखेन कारणगम्यत्वमपि प्रलुतां कुर विषयश्चेत किंतर्हि
पर्प्योक्तमित्याकांक्षायामाह पर्प्यायोक्तं तु गम्यस्ववचोभंगं त एष्यं नमस्तस्मै कृतौ येन मुपादुवधू
कुचौ यदेव गम्यं विवक्षितं तस्यैव भंगं त एष्यं विवक्षितरूपादपि चारुतरेण केन चिद्रूपं तरेण भिधानं पर्प्यं

राम

२७

योक्तुम् उत्तरार्द्धमुदाहरणम् अत्र भगवान्वासुदेवः स्वासाधारणरूपेण गम्पः राहुवधूकुचवैयर्ष्यका
 रकत्वेन रूपांतरेण स एव मिहितः यथा वा लोकं पश्यति यस्यां प्रिः स यस्यां प्रिं न पश्यति ताभ्यामप्यपि च
 स्वा पाविष्ठा विश्वगुरोस्तव अत्र गोतमः पतंजलिश्चैसाधारणं गम्पो रूपांतरेण मिहितो यथा वा निवेद्यतां (रूपाभ्यां ३
 हंत समापयंतो शिरीषकोशमदिनाभिधानं पादौ किं यद्दूरमिमौ प्रयासे निधित्सते तु च दयं न मत्ते अत्र
 कियद्दूरं जिगमिषेति गम्प एवार्थो रूपांतरेण मिहितः यथा वा देवं वंदे जनपिशरधिं देवतासर्वभोमं व्यास
 प्रष्टा भुवनविदिता यस्य बाहा पिवाहाः भूषापेटी भुवन उमधरं पुष्करं पुष्पावाटी शाटी पाताः शतमार
 ग मुवाश्चंदनदुर्मनोमूः अत्र यस्य वेदावाहा भुजैर्भाभूषणानीत्यादिततद्वाच्यार्थस्य व्यवस्थितौ वेदत्वाया
 ग कारेण च गम्पा एव वेदादयो व्यासप्रमुखविनेयत्वायाकारेण मिहिताः परंतु देवतासर्वभोमस्फुरी करणाय
 विशेषण विशेषभावव्यत्यासेन प्रतिपादिताः अतंकारसर्वत्वकृतापि यर्ष्योक्तस्य संप्रदायागतमिदं
 मेव लक्षणा मंजी कृतं गम्पस्यापि भंग्यंतरेण मिधानं यर्ष्योक्तमिति चक्राभिधात प्रसभा सवै वचकार
 यो राहुवधूजनस्यातिंगनोदामवितासवं अंरतो तसंचुवनमात्रशेषमिति प्राचीनं तदुदाहरणं न्वत्पद्यायो

कु० ल०

२८

28

जितं राहुवधूगतेन विशिष्टेन रतोत्सवेन राहु शिरः ज्वेदः कारणरूपोगम्यत इति एवं चागम्यस्यैवाभिधान
मितिलक्षणानुपपत्तिमाशङ्क्य मितियुक्तम्येतस्यैवाभिधानायोगात्कार्यादिद्वारेणैवाभिधानं लक्षणैस्त्वि
दितमितिलक्षणमपि लिङ्गात्प्राप्तं योजितं लोचनकृतापि पर्यायोक्तं यदन्येन प्रकारेणाभिधीय इति
इदमेव लक्षणमंगीकृत्य तदुदाहरणे च काव्येण शब्दाभिहितेन कारणव्यंग्यं सम्पक् प्रदर्श्य तत्र लक्षणं
लक्ष्य नाम च लिङ्गात्प्राप्तं योजितं वाच्यादन्येन प्रकारेण व्यंग्येनोपलक्षितमित्यदभिधीयते तस्य
पर्यायेण प्रकारेण व्यंग्येनोपलक्षितमुक्तमिति सर्वोयं केषः किमर्थ इति न विद्मः दार्ष्टान्तिकानिहा
म्यस्यैव रूपान्तरेणाभिधाने तदुदाहरणानि चक्राभिधानं प्रसभाज्येवेति प्राचीनोदाहरणमपि स्वरूपे
णागम्यस्य भगवतो रूपान्तरेणाभिधानं संभवात्सु योजमेव यत्तु राहु शिरं ज्वेदं वागमनं तत्र प्रागुक्तरीत्या प्रलु
तां कुरा एव प्रलुतेन राहो शिरोमात्रावशेषेणातिगन्तं वप्यत्वापापादन रूपेण च भगवतो रूपान्तरे उपप
पादिते तेन भगवतः स्वरूपेणावागमनं पर्यायोक्तस्य विषयः पर्यायोक्तं तदप्याहुर्य व्याजेनेष्टसाधनं
पामिच्छतलतांद्रुं युवाभ्यामास्यतामिह अत्र नापिकं नाप केन संगमस्य चूतलतादर्शनव्याजेन।

यस्य व्यंग्येनेष्टसाधनं तदपि पर्यायोक्तं भवति २

एम

२८

निर्गच्छन्त्यास एव तत्त्वाच्चेष्टसंपादनरूपे षसाधनं पष्पयोक्तं यथावा देहि मत्कंदुकं पथे परिधाननि
 गृहीतमिति विश्रंसयन्ती वीतस्यः कश्चो मुदेष्टुवः पूर्वत्रपरेष्टसाधनं पष्पयोक्तं म-अत्रकंदुक
 सद्भावशोधनार्थं नीवीविल्लंशनव्याजेन त्वेष्टसाधनमिति भेदः उक्तिर्व्याजस्तुतिनिंदास्तुतिभ्यां निंदास्तुतिभ्यां यत्र सु
 स्तुतिनिंदयोः कलधुनि विवेकस्ते पापिनो नयसे दिवं साधुदूतिपुनः साधुकर्तव्यं किमनं परम निंदयोर्व्यक्तिस्तत्र व्याज
 यन्मदर्थं विल्लनासिदंतैरेपिन त्वैरपि निंदयास्तुतेः स्तुत्या निंदयावा अवगमनं व्याजस्तुतिः कः स्व निंदयोर्व्यक्तिस्तत्र व्याज
 धुनि एतुदाहाणे विवेको नास्तीति निंदा व्याजेन गंगा मुकृतिवदेव महापाताकिनोपि स्वर्गं न पतीति तिरेति समासः यत्र
 व्याजरूपनिंदया तत्र भावातिशयस्तुतिः साधुदूती तुदाहाणे मर्यादं मियंतं क्लेशमनुभूतवत्यसी एवस्तुतिरिति समासः
 तिव्याजरूपपास्तुत्या मदर्थं न गतातिरंतुमेव गतातिथि कृत्वा दूतिकाधर्मविहृदकारिणी मिति निंदा
 वगम्यते यथावा कलेशोर्षमरो योऽं त्वप्येकं सन्निमागच्छि ते सप्तसन्नि समाहूता भवंति पापिंधि
 नः अर्चं दानववैतेण गिजिप्राप्यर्दं शिवस्या हृतम् देवेभ्यं जगती तते स्मरहृता भावे समुत्तीतति गुणा
 सागरसंवांशशिकता नागापिपः स्माततम सर्वतत्त्वमधीश्वरत्वमगमत्त्वां माचमिस्तानम अत्रो

कु० नं.

२२

२१

दाहरणोसप्तसप्तपदागतप्रतिषमूल निंदाव्याजेनलुतिर्गम्यते द्वितीयोदाहरणोसर्वेश्वरोसीतिराज्ञः सु सर्वज्ञः
जत्याव्यारूपयामरीयजैदुष्यादिदारिद्र्यादि सर्वज्ञाननूपि बहुप्रदानेनरस्तित्रुंशक्तोपिमहाम किमपित
ददासीति निंदाव्यज्यते सर्वमिदं निंदास्तुत्योरेकं विषयत्वेनोदाहरणम् भिन्नविषयत्वेन निंदास्तुत्य
भिव्यक्तिर्यथा कल्पंवानररामएजभवनेलेवार्थसंवाहकोपातः कुत्रप्रागतः सहनुमान निर्द
धलंकाप्राः वदोराक्षससूनुनेतिवहुशः संताडितस्तज्जितः सत्रीडानपराभवेवनमगः कुत्रेति
नज्ञायते अत्रहनुमानिदं पारतरवानस्तुत्यभिव्यक्तिः सुत्यानिंदाभिव्यक्तिर्यथा यद्वक्त्रं सुदुहित
सेनपतिनां ब्रूयेनचात्मान्मृषानैषांगर्ववचः प्रणोषितचतान्प्रत्याशयाधावसि कातेवातनरा
निवाहसिपरेनिद्रासिनिद्रागमेतन्मेब्रूहि कुतः कुत्रभवताकिं नामनमंतपः अत्रहृदि सुत्या राज
सेवानिर्विसस्यात्मनो निंदाव्यज्यते अपमप्रस्तुतप्रशंसाविशेषरत्यंतंकारसर्वत्वकारः तेनहि सा अतंकारसर्वत्वकार
हृत्पनिवंधनाप्रस्तुतप्रशंसोदाहरणं नंतं वैधर्म्येणापि दृश्यते यथा धन्याः खलुवनेयाताः कल्लार
सुखशीतलाः राममिंदीवरश्यामं येस्यशंत्यनिवारिताः अत्रवाताधन्यास्यप्रस्तुतार्थादहमधन्या
राम

राम

२२

इतिस्वयं प्रेस्वेयं प्रतिपादितं तस्मै दाहरणं दाहरणं दं प्रतिपाद्यते

वेधर्षण^१ इति प्रस्तुतार्थः प्रतीयते इति व्युत्पादितम् इयमेवाप्रस्तुतप्रशंसा न कार्यकारणनिबन्धनेति दंडीय एह ।
 अप्रस्तुतप्रशंसास्यादप्रकां देनुयास्तुतिः सुखं जीवंति हरिणः बनेष्वपरसेविनः अर्थैरयत्नमुत्तमे
 जलदमं कुंरादिभिः सेयमप्रस्तुते वात्र मृगवतिः प्रशंसे राजानुवर्तनलेश निर्विसेनमनाचिने ।
 नि बलुनस्त्वत्र व्याजस्तुतिरित्येव प्रकृतं स्तुत्यानिंदाभिर्व्यक्तिरित्यत्राप्रस्तुतप्रशंसातो वैचित्र्यवि
 शयविशेषसद्भावात् अन्यथाप्रसिद्धव्याजस्तुत्युदाहरणेषु अप्रस्तुताभ्यां निंदास्तुतिभ्यां स्तुतिनिंदे प्रस्तुते
 गम्येते इत्येतावता व्याजस्तुतिमात्रमप्रस्तुतप्रशंसास्यात् एवं चानपापक्रियया यत्रान्यगतस्तुति
 विवक्षयान्यस्य स्तुतिः क्रियते तत्रापि व्याजस्तुतिरेव अन्यस्तुतिव्याजेन तदन्यस्तुतिरित्यर्थवैमर्श
 द्भावात् यथावा शिविरिति कुरुनामक्रियद्विरं किमभिधानमसावकरोत्तपः तरुणिष्वेनतवा धापा
 रतं दशतिविंशफलं शुक्रशावकः अत्रशुक्रशावकस्तुत्यानापिकाधरसौभाग्यातिशयस्तुतिर्व्यज्यते
 निंदाया निंदया व्यक्तिर्वाजनिंदेति गीयते विधेसनिंदो यस्ते प्रागेकमेवाहराब्धिः अत्रहरनिंदया

यस्याभावस्तुवनेवातेत्यत्र
 उक्ताप्रस्तुतप्रशंसातो
 तिरिक्ताया उदाहरणं वदति
 दंडी तस्या उदाहरणमाह
 अप्रस्तुतप्रशंसेति १

व्याजस्तुतो वैचित्र्यवि
 शयविशेषसद्भावात्
 अप्रस्तुतप्रशंसात्वी
 कारे ५

कुं० नं०

३०

३०

अप्रस्तुतप्रशंसोदा
रुणो नाम

विषमविपाकं संसारं प्रवर्तयन्ते विधिनिर्दाभि व्यंग्या व्याजनिर्दा यथा वा विधिरेव विशेषगर्हाणीयः करटत्वं
रटकस्तथा पराधः सहकारतौ च कारयोसौ सहवासं सरत्नेन को किलेन अन्यस्तुत्याऽन्यस्तुत्याभि व्यक्ति
रिति पंचमप्रकारव्याजस्तुतिप्रतिवंदी भूतेयं व्याजनिर्दा तनुयन्नान्यस्तुत्यान्यस्तुतिरन्यनिर्दया न्यनि
दा च प्रतीयते तन्न व्याजस्तुतिव्याजनिर्दा तं कारयोऽभ्युपगमेस्तुतिर्दा रूपा प्रस्तुतप्रशंसोदा हरणे च प्र
स्तुतप्रशंसा न वक्तव्या तेषामपि व्याजस्तुतिव्याजनिर्दा भ्यां कौडीकरणसंभवादिति चेत् उच्यते य विषयीकरणार्थ
आप्रस्तुतवृत्तांतादप्रस्तुतनिर्दारूपान्तत्वरूपः प्रस्तुतवृत्तांतः प्रतीयते अंतः छिद्राणि भूपांसिकं
टका बहवो बहिरित्यादौ तत्र लब्धावकाशा रूपा निबंधना प्रस्तुतप्रशंसा नो प्रवर्तमानान
निवापितं शक्या अन्यस्तुत्यान्यस्तुतिरन्यनिर्दया न्यनिर्दे त्वेवं व्याजस्तुतिनिर्देऽपि संभवतश्चेत्
कामंतेऽपि संभवेतां तत्त्वस्याः परित्यागः यद्यपि विधिरेव विशेषगर्हाणीय इति श्लोके विधिनिर्दया
तन्मूलका कनिर्दया वा विशेषज्ञस्य प्रभोस्तेन च विद्वत्समतया स्यादपि तस्य मूलस्य च निर्दा विप्र

वि

राम

कथं कमलनालस्य मा भूव भंगुत गुणा अत्र कमलनालवृत्तांतकीर्तने तत्त्वस्तेव हिः खते पुजायस्तु भातप्रादिभिरंतः कनहं कुकीले पुह ३०
तत्त्वेषु पविस्ति अत्र प्रसूत कमलवृत्तांतान् प्रस्तुतता दृष्टा पुरुषेस्य निर्दा रूपांतत्त्व दृष्टवृत्तांतः प्रतीयते अत्र लब्धावकाशाऽप्रस्तुतप्रशंसा एकः कृती कुंते वि
त्वादो प्रवर्तमानानि वा र्धनु मशवाम

विधिरेवविशेषा
हृषीकेश्यत्र २

प्रतीयते इति सा रूप्य निबंधना प्रस्तुतप्रशंसाप्य त्ति तथा पि सैव व्याजनिंदा मूलेति प्रथमोपस्थिता सा वि
तत्र दुर्वा ए एवं च व्याजनिंदा मूलक व्याजनिंदा रूपे यमप्रस्तुतप्रशंसेति च मत्कारातिशयः एवमेव व्याज
स्तुतिमूलक व्याजस्तुतिरूपाप्यप्रस्तुतप्रशंसा दृश्यते यथा तावाप्य द्विविधा व्ययोत्तापितः क्लेशो महान
र्जितः स्वबद्धं चरनो जनस्य हृदये चिंता ज्वलते निर्मितः एषापि स्तुतगुणानुरूपरमाणा भावाद्दूरे कीहता को
र्थश्चेतसि वेधसा विनिहतस्तन्वी मिमां तन्वना अत्राप्रस्तुताया स्तरापा सृष्टि निंदा व्याजे न तन्नि
दा व्याजे न च तत्सौं दर्प्य प्रशंसा प्रशंसनीयत्वेन काविर्विंशितायाः स्वकवितायाः सृष्टि निंदा व्याजे न
तन्निंदा व्याजे न च मत्कारातिशय प्रशंसा पां पार्थवस्यति अस्पृष्टो कस्य वा चार्थ विषये यद्यपि ना
त्यंतसामंजस्यं नही मे वि कल्या बीतरागस्येति कल्पयितुं शक्यते रसानुगुणत्वात् बीतराग हृदयस्य एवं
विधविषयेष्वप्रवृत्तेश्च नापि नागिणः ति युज्यते तदीयविकल्पे भुवत्की तिकुपण तां ति गितस्य हते
त्यमंगलोपहितस्य वचसोऽनु चितत्वात् ननु त्वरमाणा भावादित्यस्यात्यंतमनु चितत्वाच्च स्वात्मनित
दनुत्पत्ता संभावना यमपि बीतरागित्वेहि पशुप्रापता स्यात् तथापि विवर्तितप्रस्तुतार्थपरता पां न किं

धर्म २

यजति एषि

सा रूप्य निबंधना प्र
तप्रशंसा १

दीना ४

प्रकल्प ३

कु० नं०

३१

३१

स्वयमुक्तस्य
विचारणात्
प्रतिषेधः
आक्षेपो न
वर्तते २

चिदसा मंजस्यंम् अत एवास्पृशो कस्या प्रस्तुतप्रशंसा पात्वमुक्तमप्राचीनैः वाच्यासंभवेष्वाप्रस्तुतप्रशंसोपप
तेति आक्षेपः स्वयमुक्तस्य प्रतिषेधो विचारणात् चंद्र संदर्शयात्मानमथ वासिप्रियामुखम् अत्र प्रार्थित
स्पचंद्रस्य प्रियामुखसत्त्वेन कैमर्ष्यं विचार्य अथ नेत्यादिसंचितः प्रतिषेध आक्षेपः यथा वा साहित्यपा
थो निधिमंथनोऽस्य कर्णमत्तरस्तत हेकवींशः यत्तस्य देत्या इव तुंठनाय काव्यार्थचोऽतः प्रगुणी भवन्ति गृहं
तु सर्वेय दिवायथे ब्रुं नास्ति क्षतिः कापि कवीश्वराणाम रत्नेषु लुप्तेषु ब्रह्मैरघापिरत्नाकर एव सिंधुः स
अत्रापि प्रथमश्लोकेन प्रार्थितस्य काव्यार्थचोरेभ्यो रत्नाणाम् स्वोऽल्लिवितवैचित्र्याणां समुद्रगतरत्नजा
लवर सपत्वं विचिंत्य प्रतिषेध आक्षेपः निषेधाभासमासेपे बुधा केचन मन्वते नाहं हूती ततोऽप्यस्त
स्याः कालानतोऽपमः केचिदलंकारसर्वस्वकारादय इत्यमाहुर्न निषेधमात्रमासेपः किं यो निषेधः र्वधित तु ३
मन् अर्थात् अपर्यवसितः किंचिद्विशेषमाक्षेपति स आक्षेपः यथाहूत्या उक्तो नाहं हूतीति निषेधो वापि तत्वा
दाभासरूपः संपदनकालोचित केतवचचनपरिहारोऽथार्थवादित्वेपर्यवस्यन्ति रातीमेवागत्य ना

राम

३१

गमननिषे
धो ६

यिकाउज्जीवनीयेतिविशेषमाप्तिपत्ति यथावा नरेंद्रमौलेनवयंराजसंदेशकारिणः जातकुटुंबिनलेपनशत्रुः
कश्चिद्विष्यते अत्रसंदेशहारिणामुक्तोनवयंसंदेशहारिण इति निधोऽनुपपन्नः संधिकालोचितकेतववचनप
रिहारेण यथार्थवादिलेपपर्ववप्यन् सर्वजगतीपालकस्पतवनकश्चिदपिशत्रुभावेनावतोकनीयः किंनुस
र्वेतिराजानोभृत्यभावेनसंरक्षणीय इति विशेषमाप्तिपत्ति आतेषोऽन्योविधोव्यक्तेनिषेधेचतिरोहिते गच्छ
गच्छसिचेत्कांततत्रैवस्याज्जनिर्मम अत्रगच्छेतिविधिर्व्यक्तः माणा इति निषेधलितेतिहः कांतोदृश्यदेशे
निजजन्मप्रार्थनया स्वस्यामरणसंसूचनेनैवाभीकृतः यथावा नचिरंममजापायतवयान्नाम विष्यति
यदिपास्पसियातव्यमलमाशंकयापिते अत्रापिनचिरंममजापायेतिस्वस्यामरणसंसूचनेनगमननि
षेधोऽगामिनिः आभासत्वेविरोधस्यविरोधाभासरूप्यते विनापितान्विहारेण वज्रौतवहारिणो अत्रहारहिता लतो४
वपि हारिणो ह्यविनिश्चेष्टमूलको विरोधाभासः यथावा प्रतीपभूयेतिव किंततोमिया विरुद्धधर्मेऽपिभेद
तोक्तिता अमित्रजिनिजनिदेजसासयद्विचारद्वुच्चारणप्यवर्तसः अत्रविरोधसमाधानोत्प्रेक्षाहिर
स्कोविरोधाभासरतिपूर्वस्माद्रेः विभावनाविनापिस्यात् काराणंकार्यजन्मचेत् अप्यहाङ्गासासितंरं

मित्रः सूर्यः

रातोऽतः २

हो४ नलोतर

कु० नं०

३२

३२

ल्लाण

शे

तच्चरणद्वयम अत्रलाक्षारसावसेककारणभावेपिरक्तिमाकाधितः स्वाभाविकत्वेन विरोधपरिहारः यथावा (
अपीतदीवकादेवमसंमष्टामतांवरम अप्रसादिसूक्ष्मां बुजादासीन्मनोहरम् अत्रपानादिप्रसिद्धहेत्वभावेपि
दीवत्वादिनिवर्तं विभावयमानम् रत्नमयहेतुकत्वेन विरोधपरिहारः यथावा वरतनुकवरी विधापि नासुरभिन्
त्वेन नरैर्दृष्टाणिना अपवितकुसुमापिवत्तरी समजनिवृत्तनितीनषट्पदा अत्रवत्त्वर्थापुष्पाभावेपि भङ्गा
लिंगनं निवर्तं तत्र वरतनु कवरी संक्रान्त सौ रभनरपत्तिनत्वसंसर्गस्यैव हेत्वन्तरं विशेषणमुखेन दर्श
तमिति विरोधपरिहारः हेतूनामसमग्रत्वे कार्योत्पत्तिश्च सामता अल्लौरती स्ता कठिनैर्जगज्जयति म
न्मथः अत्रजगज्येसाध्यो हेतूनामसमग्रत्वं ती स्तात्वादिगुणवैकल्यम् यथावा उद्यानमाहृतोद्भूतचूत
चंपकरेणवः उदस्तयंति पांशानामस्य शंते विलोचने अत्रवाच्योद्भूतमनहेतूनां रेणूनामसंग्रहं स्पर्शन म
क्रियावैकल्यम् इमां विष्णोति रिति दं दीव्या जहा यतः प्रथमोदाहरणे मन्मथस्य महिमातिशयस्यो द्वितीयो
दाहरणे चंपकरेणानामुद्दीपकत्वातिशयस्य विशेषः स्यापित इति अस्माभिरुती स्तात्वादि वैकल्यम्
पिकारण विशेषाभावस्य मिति विभावना दर्शिता कार्योत्पत्तिस्तृतीया स्यात्सत्यापि प्रतिबंधके नरैर्दृ

नेवतेराजनदशत्यसिभुजंगमः अत्रनरेंद्रा विष। नैषाः सर्पदेशप्रतिबंधकमंत्रौ वधशान्तिनः श्लेषेणगृहीता
 इतिसत्येवप्रतिबंधके कार्योत्पत्तिः यथावा चित्रं तपति राजेंद्र प्रतापतपनस्तव अनानपत्रमुत्सृज्यसाप्तपत्रं
 द्विषदणम् अकारणात्कार्यजन्मचतुर्थीस्याद्विभावना शोवादीणानिनादोयमुदेतिमहदुत्तम तत्रशो
 खत्वेनकामिनीकंठतंत्रीतादत्वेन तन्नीतेवाध्यवसीयत इत्यकारणात्कार्यजन्म यथावा तिलपुष्पास्त
 मायातिवायुश्चंदनसौरभः इंदीवरपुणचित्रं निःसरंतिशिलीमुखः विरुद्धात्कार्यसंपत्तिर्दृष्टार्काचिद्वि
 भावना शीतोशुक्तिरणास्तन्विहंतसंतापयंतिमाम् अत्रतापनिर्वर्तकतया तापविरुद्धैर्दिंदुकिरणोत्ता
 पजनिरुक्ता यथावा उदितेकुमारसूर्ये कुवलयमुत्तसतिभातिनक्षत्रंसुकुलीभवंतिचित्रं परराजकुमा
 रपाणिपद्मानि यथावा अविवेकिकुचद्वंद्वं तुनामजगन्नयंश्रुतिप्रणयिनोरस्तो एतुंजनमाराणं
 पूर्वोदाहरणयोः कार्यकारणविरोधित्वं स्वाभाविकमिहश्रुतिप्रणयित्वस्वरूपांनुकगुणप्रयुक्तमिति।
 भेदः कार्यकारणजन्मापि दृष्टाकाचिद्विभावना यशःपयोधिरभवत्करकल्पतरोस्तव यथावा जाता
 लतादिशैतेजा नुततायांन जायते शैतः संप्रतितद्विपणितं कनकततायां गिरिद्वयं जातम् कार्यज

कु० नं०

३३

३३

निर्विशेषोक्तिः सति पुष्कलकारणो हृदि लेह तयो नाभूत्सर्वादीवेज्जलत्पि यथा वा अनुगावती संध्यादिव
सप्तपुरःसरः अहो देव गतिश्चित्रा तथापि न समागमः असंभवोर्थ निव्यते संभाव्यत्ववर्णने म को वेद गो
पशि शुक्रः शैलमुत्पादयेदिति यथा वा अयं वां रामे को नित्यरति रत्नाकर इति श्रितो स्मा भिस्तस्मात्तरति नम
नो भिर्जल निधिः क एवं जानीते निज कर पुटी कोटरागतम् त एतदेनं ताम्पति मिमकर माया स्पति मुनिः
विरुद्धं भिन्नदेशत्वं कार्प्य हेत्वो रसंगतिः विषं जल धरेः पीतं मूर्च्छिताः पृथि को जनाः ॥ ययोः कार्प्य हेत्वो
भिन्नदेशत्वं विरुद्धं तयो स्तं निवध्यमान मसंगत्यनंकारः यथा विष पान मूर्च्छनियो भिन्नदेशत्वम् य
था वा अहो खन भुभंगस्य विपत्ति नो बध क्रमः अन्यस्य दश ति श्रोत्र मर्त्यैः प्राणैर्विपुज्यते कचिदसा
गत्य समाधान निबन्धने न चारुता शयः यथा अजस्र माते हसि हृदीर्षा संकल्प सोपान तति तरीयां श्वा
सान्सवर्षत्यधिकं पुनर्प्य ध्यानात्तत्त्व त्मयता मवाप्य विरुद्धमिति विशेष एतत्तत्र कार्प्य हेत्वो भिन्न
देशत्वं न विरुद्धम् तत्र ना संगतिः यथा भूचा पवल्ली सुमुखी यावन्तयति वक्रतां तावत्कटाक्ष विशिखे भि
घते हृदयं मम अन्यत्र कर्णी यस्य ततोऽन्यत्र कुतिश्च सा अन्यत्कर्तुं प्रवृत्तस्य तद्विरुद्ध कुतिस्तथा
अपारिजाता वसुधां चिकीर्षन्त्यां तथा कृपा गोत्रोदा [प्रवृत्तोपि गोत्रोद्देष्टुं एतत्कृतोः अत्र कृत्स्नं प्रति

राम

३३

ॐ

शक्रस्योपातंभवचनेभुविचिकीर्षिततयात्यत्रकरणीयमपादिजातत्वंदिविकृतमित्येकासंगतिः प्राणित्राया
उद्यारेप्रवृत्तेनवराह रूपिणातद्विरुद्धं गोत्राणांदनंछाकुदुनैः कृतमितिद्विपिधापिश्वेवोत्थापितायथावा
त्वत्त्वद्रूपंउतिसपत्नविलासास्यत्तविलासनीनांभूषाभवंत्यभि नवाभुवनैकवीरनेत्रैषुकंकणमधोरुषु
क पत्रवल्लीचोतेंद्रसिंहतिलकंपल्लवेषुमोहंजगन्नयभुवामपनेनुमेतदाय रूपमाविलेश्वरदेहभाजांतिः
सीमकांतिरसनीरधितामुनैवमोहंप्रवर्क्षयसिमुग्धविलासिनीनाम् अत्रायोदाहरणे कंकणादीनामत्यत्र
करणीयत्वंप्रासिद्धमिति नोपन्यस्तम् भवतिनाभावनारूपान्यत्रकृतिरातिप्यतइतिनत्ताणनुगतिः वि
षमंवर्णतेयत्रघटनानुरूपयोः कैयंशिरीषमृदंगीकृतावत्तरनज्वरः अत्रातिमृदुत्वेनातिदुःसहत्वे
नातिदुःसहत्वेचानुरूपयोरागामदनज्वरयोर्घटनायथावा अभितप्तसियदींदोवक्रलक्ष्मीमृगाद्याः
पुनरपि सकृदधौमज्जसंक्षालयोकं सुविमतमथ विवंपाज्जितप्रसूनैः सुभपवदनोचेत्तत्वंकृतस्यामु
खंक पूर्वत्रवल्लुसतीघटना अत्रचंद्रवदननस्यास्तर्किताघटनेतिभेदः विरूपकार्प्यस्योन्यतिरपरंविषमंम
तम् । कीर्तिप्रसूतेधवतांश्यामातवकुपाणिका अत्रकाराणगुणप्रक्रमरुद्रातश्यामातपवतोत्यतिः कार्प्य
कारणयोर्निवर्त्यनिर्वकृत्वेनपंचमीविभावना नक्षत्राणगुणशालित्वे त्वयं विषमइतिभेदः अनिष्टस्याप्यवा

त

कु० नं०
३४

34

मिश्च तदिदं संप्रयमात् भक्ष्याशया हि मंजुषां दृष्ट्वा लुप्तेनामक्षितः इदं मुदिश्य किंचित्कर्माव्यवतस्त
तो न केवलं मिषस्यानवाप्तिः किंतु तत्र एवा निषस्यापि प्रतिलंभश्चेत् तदपि विषमं याम ह्यप्रेषया सर्ववे
दिकां दृष्ट्वा प्रविषस्य मूषकस्य न केवलं भक्ष्यानामः किंतु स्व रूपहा निरपीति यथा वा गोपाल इति कृष्णत्वम
प्रभुत्वात्तीरां वपा श्रितो मातुस्तनूनीणमप्यलभ्यत्वया कृतम् इदमर्थावाप्ति रूपेणार्थसमुपमादिवा न
वासाव निषप्रतिलंभे चोदहणाम अनर्थपरिहाररूपेणार्थसमुपमा तदुभयम् यथा दिवि श्रितवतश्चंद्रं से
दुकेयमया जुवि शशस्य पश्यतन्वंति साश्रयस्य ततो भयं म अनन केवलं शशस्य स्वार्थेन परिहारानवा
प्तिः किंतु त्वाश्रयस्याप्यनर्थावाप्तिरिति दार्शितम् पापनिवावाप्तिरूपेणार्थसमुपमा तदुभयं यथा दि
पुत्तन्माह तेर्वालं तमादीप्यदृशाननः आत्मीयस्य पुरस्यैव सयोदहनमन्वभूत् पुरस्यैवेत्येवकारेण पा
निषप्रापाणभावो दार्शितः अनिषस्याप्यवाप्तिश्चेति श्लोके निषावाप्तिरपि च शब्दसंगृहीतया एवान्त
म वाप्तिश्चेति प्रत्येकमपि विषयपदेनान्वयः तत्र च केवलानिषप्रतिलंभः केवलेषानवाप्तिश्चेत्यन्यदपि
विषमरूपं लतितं भवति तत्र केवलानिषप्रतिलंभो यथा पञ्चातपत्रासिके सत्सीरुहस्य किंकंदमर्प
यितुमिव्वसिवापिकायां कालः कलिर्जगदिदं न कृतश्च मज्ञे स्थित्वा हरिष्यति तवैव मुखस्य लक्ष्मी म

न स्यादवगम्य उभयं
हउमदहनरूपेणानव
प्तिः स्वप्रादहनं च ७

राम
३४

अत्रपद्मा तपत्रलिप्सया पद्मबीजा बापं कृतवत्पास्तलाभो ह्येव किंतु मुखशोभाहरण रूपोत्कृष्टातिष्ठ प्रतिभं
 भंके वक्ष्ये नवा सि र्पथा त्विजो सि मुंच शैलं नि भुमो वय मि वरत्तु शितभुजः भाभुग वितत वाङ्मुखापेषु चि
 सनहो र्ये जंति अत्र यद्यपि शैलस्पृष्टपतिन रूपानिष्टा वा सिरपिप्रशक्ता तथापि भवत्करं वुजसंस्पर्श
 म हितासा नजातेति शैलधारणरूपेष्टानवा मिमात्रम यथावा लोके कतंक मपहानु मयं मृगं को जातो मुखं त
 वपुन लि लद हलेन तत्रापि कल्पयति तन्विकतं करे रं ना र्प्यः समाश्रितजनं हि कलंकयंति अत्र न र्प्य परिहार
 पेष्टानवा मिः यथावा शापोप्यदृष्ट तन यानन पद्मशोभे सा उग्रहो भावता मपि पातितो यं कृष्णो दह लापि बलुं मि ति ति
 द० धनेक्षो बीजप्ररोहजन नीह नः करोति अत्र परा निष्ठप्रापण रूपेष्टानवा मिः स्वतो निष्ठस्यापि मुनिशा पस्यम
 हापु रुषार्थ पुत्र ताभावश्यं भावार्भतपादशरये नेष्टत्वेन सी कृतत्वात् यत्र कौंचित्स्वेष्ट सिध्यर्थं प्रेषितेनान्येन
 न० नियोक्तु रिष्ट मयेष्ट्य स्वेष्टमेव साधते तत्रापि घानवा तिरूपं विषमं यथा तं प्रतिप्रे षिता इतीता मि न्नेवल यं गता
 सख्यः पश्यतमौ ङ्गं मेति पाकं वा विधेरुं तामिन्नेवल पंगतेति दूत्या नायके स्वाब्धं दर्शितम् यथावा नपुंसकमिति
 स्नात्वा प्रियायै प्रेषितं मनः तनुत नैवरमते हताः पाणिनिनावयम् एतानि सर्वेष्टे वैष्टानवा प्राबुदाहरणानि किंचि
 दिष्टा वा मि पूर्वकं तदनवा मि र्पथा यथा मदीये वरद राजसवे भागु निशा मुभवदं मि मयूख शोभा लो भात्म
 मेव ७

कु० नं०

३५

35

किरलोत्करे

चि

ताप्यकिरणोत्करमाप्रभातं तैत्रोद्यते हुतवहातक्षालुसरागोतापंभजत्पनुदितं सहिमंदतापः यथावा त्वद्वक्त्र
कांतिमयमंबुजकोशमुद्राभंगात्तत्तुषुममित्रकरोपल्लुप्यालब्धोपर्वतिविधुःक्रमहीयमानः शंसत्यनी
त्युपस्त्रितांश्रियमाशुनाशाम् अत्रायश्तोके सूर्यकिरणानां एतन्निष्पन्नो प्रवेशनभागातिद्वयं सूर्यस्य
निजकिरणेषु भगवन्तश्चरणारुहिमप्रेषयेत् तत्कृतं तेषामनौ प्रतापनं परिकल्प्यते धामुदपकातदृश्य
महाणिमानंच तप्तोद्यतनाराचानामिव अनिसंतापनप्रयुक्ता हणिमानुवृत्तिं परिकल्प्य सूर्यस्य महतापि
यत्नेन तात्कालिकेष्टावाप्तिरेव जायते न सार्वकालिकेष्टावाप्तिरिति दर्शितम् द्वितीयश्तोके चंद्रस्य
भगवन्मुखलक्ष्मीमीप्समानस्य सुहृत्वेन मित्रशब्दश्लेषवशात् सूर्यं परिकल्प्य तत्किरणस्य कमलमुक
लविकाशकस्य चंद्रानुप्रवेशं च सुहृत्पाणेर्भगवन्मुखलक्ष्मीमुखनिधानगृहकोशमुद्रामोचनपूर्वकं ततो
गृहीतभगवन्मुखलक्ष्मीकस्य तथा भगवन्मुखलक्ष्म्या चंद्रप्रतादनार्थं चंद्रस्य स्पर्शरूपं च परिकल्प्यते एतावतापि
प्रयत्नेन पौर्णमास्यामेव भगवन्मुखसाम्पूर्येष्टावाप्तिर्जायते न सार्वकालिकीति दर्शितम् क्वचिदिष्टानवा

राम

३५

प्रावपि तदवाप्तिभ्रमनिबंधनविचित्रिनिविशेषोयथा वल्लालक्षोणिपालत्वदहितनगरेसंचरंतीकिराती।
 कीर्णन्यादायरत्नानुहतरखदिरांगारशंकाकुलोणीक्षिप्त्वाश्रीखंडखंडंतडपरिमुकुलीभूतनेत्रापमंती।
 श्वासामोदप्रसक्तैर्मथुकरपटलैर्धूमशंकोकरोति अत्रप्रभूतानिसंपादनोद्योगात्तसंपादनाभावेपित
 ल्लामभ्रमो धूमभ्रमोपन्यासेननिवृद्धः समंस्याद्वर्णितंयत्रद्वयोऽप्यनुरूपयोः स्वानुरूपंकृतंसमूहो
 एकचमंडलम् प्रथमविषमप्रतिद्वंद्वीदंसमम् यथावा कोमुदीवतुहिनांशुमेडलेजानूवीवशशि
 खंडमंडनम् पश्यकीर्तिरनुरूपमाश्रितात्वाविभातिनरहिंसभूपते यथावा चित्रेचित्रेवतवन।
 महच्चित्रमेतद्विचित्रम् जातोदैवाउचितपटनासंविधाताविधाता यन्निबानांपरिणतफलस्य
 तिगत्वादनीयायद्येतस्याःकवतनकलाकोविदःकाकलोकः पूर्वमुत्तिपर्ववसायि इदंनिंदापर्वसा
 यीतिभेदः साहस्यमपिकाप्यस्यकाणोनसमंविदुः नीचप्रवणतालेस्मिजलजायास्तबोचिता इदं
 द्वितीयविषमंप्रतिद्वंद्विसमं यथावा आदौहताहत। दवदहनाउत्पन्नो धूमोपनतामुपेत्यवर्षेत्त
 म् यच्चमपतिनद्युक्तं सोपिदवमेविनिहंति यथावा आदौहताहनहुतमुज्जा दत्तहतावतंबोवात्ये

अनुरूप
 संवेधः तत्र

कु० न०

३६

36

शंभोर्निहितमहसावधमैत्रीनिरुद्धः प्रोढो राहोरचिमुखविधैरंतंगीकृतोयः सोयंचंद्रसपतिकिरणैर्मामिति प्रा
प्तमेतत् पूर्वत्रकारणस्वभावानुरूप्यम् अत्रत्वागंतुकतदीयदुष्टसंसर्गानुरूप्यमितिभेदः विनानिघंचतत्सिद्धि
र्यदर्थः कर्तुंरूप्यमः युक्तोवा राणाताभोयं स्यान्नतेवा राणाधिपः इदं सममनिघस्यावाप्तिश्चैत्यप्यर्थसंगृहीतस्य
त्रिविधस्याचिविषमस्यप्रतिद्वंद्वीष्टावाप्तिः अनिघस्याप्रसेपाच्च अत्रगजाधिपतया राजानमनु सतं तं। द्वारि
दोवर्तिकैर्वा व्यमाणां प्रतिनर्मवचनमुदाहरणम् नवात्रनिवा राणामनिघमापन्नमित्यनुदाहरणत्वमाशंकनी
यम् राजद्वारिसां निवा राणां संभावितमिति तदंगीकृत्यप्रबलस्यविषमालंकारोदाहरणे चिवातर्कितोत्तरानि
कृपत्यभावात् किंचयत्रोत्कटानिघसत्वेपिश्लेषमहत्ता इत्यर्थप्रतिज्ञात्रापिसमातंकारोपिप्रतिहतएव उच्चैर्ग
व जैरदनमर्चयेमानएतानाश्रयान्निह चिण्डुचितोस्मिराजनु उच्चारणं त्वमपिलंभयसेतमेवमामघनैव विफलामह
तोसेवा अत्रव्याजतुतो यद्यपि । स्तुत्या निंदाभिव्यक्तिकस्यायां विषमालंकारात्तथापिप्राप्तमिकस्तु
तिस्त्ववाच्यकस्यायां समातंकारो न निवार्यते एवमिष्टार्थावाप्ति सत्वेपियत्रश्लेषवशादसतो निघार्थं स्पृशती
तित्तत्रापि समातंकारस्यननुतिः यथाशस्त्रं नाहनुकर्तव्यमितिपित्रासमीपितः तथैवशस्त्रं कृतवान्पितुणा
ननेपिता अत्रपितु राज्ञानपितेत्यत्रतेनविोधातं काराभिव्यक्त्यर्थं तत्रात्वित्यत्रपदद्वयविभागात्सोतास्या क
लं

पि विवक्षायाः सत्त्वे पि नावेनु नातीति तल्लाल्पित्वेक पदत्वेन वस्तु सद्यंतिर मादाय समासे कापोप्यल्पेव शैवतथा
 सदृष्टा वा मिप्रतीतिमात्रेणापि रहितमुदाहरणम् यथा सत्यं न प. सुगत्वे यत्तत्तां बुधुरविप्रतीदो सत् अनुभवति सुग
 तिमं बुद्धत्वं दजन्मति समस्तकमतायम् विचित्रं तत्प्रयत्नश्चेद्विपरीतफलं चेद्यथा नमंति संतश्चैतो क्वादपि
 व्युत्समुत्पत्तिम् यथा वा मलिनानि तु तल्लवदने विमलयति जगंति देवकीर्तिस्ते मित्रा ल्हादं कर्तुं मित्राय दुःख
 ति प्रतापोपि अधिकं पृथुतायाः दाधेयाधिक्यवर्तिनम् ब्रह्मांति जले यत्र तत्र मांति न ते गुणाः अत्र यत्र महा ३
 जनौ चेऽनंतानि ब्रह्मोऽनिबुद्धा यमानानि इत्याधारेणातिविशालत्वं प्रदर्श्य तत्र न मांतीत्याधेयानां गुणानां
 माधिक्यं वर्णिनं यथा वा युगोत्तकालप्रतिसंहतात्मनो जगंति यस्यां सविका समासत तनो ममुत्तत्र न कैवर्मद्विषस्त
 जोधनाभ्यागमसंभवा मुदः पृथगाधेया घटा पादाधिक्यं तदपि तत्तत्तम् कियद्वा बुद्धयत्रैते विभ्राम्यंति गुणा
 स्तव अत्र एतदतिप्रत्यक्ष इव महा वैभवत्वेनोक्तानां गुणानां विभ्राम्यंतीत्यसंबाधावस्यानोत्पा आधारेण वा
 ग ब्रह्माण आधिक्ये वर्णितम् यथा वा अहो विशालं भूपातभुवनत्रितपोदरम् मातिमानु मशक्योपि यशो राशि
 र्यन्ते अत्र यद्यप्युदाहरणद्वयेपि किमहा वाग्ब्रह्मणे विशालमिति चाधारयोः प्रशंसा क्रियते तथापि तनुत्वे
 वत न सिद्धं कृतयोः शब्दब्रह्मभुवनेऽप्यो गुणयशो राश्याधिकारत्वेनापि संकल्पितेव प्रशंसा क्रियते इति तत्र

कु० न० ५२
 मणि ३१
 शंसाप्रस्तुतगुणयशोराशिप्रशंसायामेवपर्यवस्यति अल्पंतुसूक्ष्माद्यधेयाद्युदाधारस्यसूक्ष्मतामणिमालोर्मिकातेयक
 रेजैवदायते अत्रैमालोर्मिकातावदंगुलिपरितत्वात्सूक्ष्मासापिविरहित्वाकरेकंकणवत्प्रवेशितातस्मिन्मयमालाव
 ल्लंबतइत्युत्पाततोपिकल्पविरहकाश्यादिसूक्ष्मतादर्शितायथावायमध्यदेशद्विषितेसूक्ष्मलोलादिदृ
 श्यतेमृणालसूत्रमपितेनैवमातिसन्नान्तरे अन्योन्यंनामयनस्यादुपकारः परस्परं त्रियामाशशिनाभातिशशी
 भातित्रियामया यथावा यथोर्ध्वः पिवत्पुंष्यधिकोविरतांजलिः तथाप्रपापातिकापिधातुवित्तनुतेतनुम्
 अत्रप्रपापातिकायाः पृथिकेनस्वासशक्त्यापानीयदानव्याजेनवहुकालंस्वमुवावतोकनमभिलषन्त्याविरतांगु
 लिकांजलिकरणताश्चिरंपानीयपानानुवृत्तिसंपादनेनोपकारः कृतः तथाप्रपांतिकयापित्वमुवावतोकनमभिपा
 तलषतः पृथिकस्यधारतनूकरणंश्चिरंपानीयदानानुवृत्तिसंपादनेनोपकारः कृतः अन्योभयोर्वापाराभ्यांस्वस्वो
 पकारसद्भावेपिपरस्परौपकारेननिवर्त्यते विशेषः त्व्यातमाधारंविनाप्यापेयवर्तानिम गतैसूर्य्यदीपस्यास्तमः वि
 ब्दिदंतितत्स्कराः यथावा कमलमनंभसिकमनेचकुवतयेतानिचकनकलतिकायांसापिमुकुमारसुभयेत्युत्पात
 परंपालेयम् अत्रासूर्य्यस्यप्रसिद्धाधारस्याभावेपिकमतकुवतयोरन्यत्रावाप्येतिरुक्ता क्वचित्प्रसिद्धाधाररहिता
 नां धारांतानिर्देशं विनैवाप्रनयमवाप्येतिवार्तिता यथादिवमपुपयातानामाकल्पमनत्यगुणगुणयेषाम्
 तत्करणागमन्यत्राव्यतिरुक्ता द्वितीयेसतिलस्यप्रसिद्धाधारस्याभावेति २

रमयेति जगंतिगीरः कथमिव कवयो न ते वंघाः अन्नकवीनामभावेपि तद्विरामाधारनिर्देशं विनैवावास्थितिहक्ता वि
 शेषसोपियद्येकं वत्त्वेनेकनवर्णने अंतर्वहः पुरः पश्चात्तर्वादित्वापि सेवमे यथावा हृदयान्नापयातोसि
 हितुसर्कसुदृश्यसे वत्सलमगतोसीति संतापेनानुभीयसे किंचित्दारंभतो शक्यवत्तत्तत्कतिश्च सः त्वां पश्यतामया
 तथं कल्पवत्तनिरीक्षाणम् यथावा स्फुरद्भुतहृत्पमुत्पतापज्वलनं त्वांसज्जनानवपविपम विधिना सप्तजेन
 बोमनोभूर्भुविसत्यं सवितावहस्पतिश्च अन्नाद्येराजदर्शनारंभेण कल्पवत्तदर्शनरूपा शक्यवत्त्वं ताकातिः द्विती
 योऽजस्रपरांभेण मनोभवादिसाक्षिरूपा शक्यवत्त्वं ताकातिः स्याद्यापातो न्यचाकारितया कारिक्रियेत चेत् धैर्ज
 गत्प्रीयते हेति तैरेव कुसुमाग्रधः यद्यत्साधनत्वेन तो कतोऽवतम् तत्केन चित्तावेह रुसाधू क्रियेत चेत् स व्यापा

यद्यत्साधनतया तः तत्राद्य उदाहृतः द्वितीयो यथा दृशा दग्धमनसि जंजीवयंति दृष्टौ नयाः विरूपास्तस्य नयिनी तां तु वेवामलोचनाः
 केनाच्चिदुपातं त तदन्यतस्य तिष्ठं सौकर्येणानिवशादि क्रियाकार्प्यविधिनी दयाचेक्षान्तरिम य्यपरित्याग्यरावृते कार्प्यविशेष्यनिष्पादकतया केनचि
 दिनातद्विरुद्ध संभावमानार्थादन्येन कार्प्यविरोपिनी क्रियासौकर्येण सप्तर्ष्यते चेत्सोपिमापातः कार्प्यविहङ्गक्रियायां सौकर्येका
 साधनं क्रियेत चेत् एणस्पुततां तराजुं एणम् जैनयात्रोन्मुखेन राजा पुन राजस्य एण्य एव स्यापने यत्काणात्वेन संभावितम् वातत्वं
 सोपिमापातः ७

कु० नं०

२८

३४

प्रत्युततद्विरुद्धस्य सदनयनस्यै कारणात् पापवराजेष्वपि त्यागस्यापुरुषत्वमदर्शयता समर्थते यथावा लुब्धो न विसेत्सर्वं ज
नोदादिदशंकया दातापि विस्मयार्थं तथैव नृशंकया अत्र पूर्वोक्तार्थे पक्षप्रतिपक्षरूपयोर्वचने इति लक्षणानुगतिः
गुंफः कारणमातास्या यथा प्राक्प्रोक्तकारणैः नयेन श्रीः श्रिया त्यागस्यागेन निप्रत्ययः उत्तरोत्तरकारणभूतपूर्वपू
र्वैः पूर्वपूर्वकारणभूतो जातो तैर्वावजुभिः कृतो गुंफः कारणमाता अत्रापोहता द्विती यो यथा भवन्ति नारकां या
पान पांशं दातिश्च संभवम दातिश्च मप्रदानेन तस्मा दानपातो भवेत् गृहीतमुक्तरीत्यार्थश्रेणिरेकावलीमता नेत्रैकैर्णी
तविश्रांते कर्तौर्दोस्तंभदोस्तिनौ दोस्तंभौ जानुपर्यन्त प्रलंबनमनोहो जातु नीरत्नमुकुटाकोरत स हि भूभुजः उत्त
रोत्तरस्य पूर्वपूर्वविशेषाणां भावः पूर्वपूर्वस्यो जातो तद्विशेषाणां भावो वा गृहीतमुक्तिरिति तत्राप्यप्रकाशदाहृतः द्विती
यो यथा दिक्कृतात्मसमेव यस्य विभुता यस्तत्र विद्योतते यत्रा मुष्पसुपी भवन्ति किरणराशेः स्यात्ता मभूत यस्तत्र
उ पित्तमुषः पोष्य हविषेयं तस्य जीवातवे बोधयै दुर्गामेघ मन्मथरिपोस्ताः पांशुबोमूर्तयः दीपकैकावलीयोगात्
माता दीपकमिष्यते स्मरेण हृदये तस्यास्तेन त्वयि कृता स्थितिः अत्रास्थिति रिति पदमेकं स्मरेण तस्याहृदये स्थितिः
त कृता तेन स्याहृदये न त्वयि स्थितिः कृतेत्येवं वाक्यद्वयान्वयः अतो दीपकं गृहीतमुक्तिरिति सद्भावादेकावलीचे

अत्रेः ३

यजमानः ३

वायुः ३

राम

३२

तिदीपकेकावतीयोगः यथावा संग्रामो गता मातनेन भवता चापे समापेते देवाकर्णयेन येन सहसा ययत्तमासादि
 तम कोरडेनशाः शौरि शितासेनापि भूमंसेनेन त्वं भवताचकीर्ति तुता कीर्त्तनलोकत्रयम् अत्रयेन येन सहसा यय
 तसमासादित मिति तिसंक्षेपवाक्य स्थितमेकं समासादित परं कोरडेनशा इत्यादिषडसु विवरणवाक्येषु नडाचितलिंग
 वचनपीणामेनाचेतीति दीपकम् शरादीनामुत्तरोत्तराविशेषणम् वादे कालीयोगः उत्तरोत्तरात्कर्षः साहचर्यामिधी व
 यते मधुरं मधु तस्माच्च सुधातस्पाकवेर्वचः यथावा अंतर्विहोत्रिलोकीनिवसति फलितामीश्वरो सोपिशो ने सिंधोः
 सोप्येकरेशेतमपिचुनुकया कुंभयोनिश्चक्रा धते त्रयोततीता मयमधिनभसि श्रीनृसिंह हिति दु खेत्कीतेः कर्ण
 नीतोत्पलमिदमपिचप्रेक्षणीयं विभाति अयं शलाप्यगुणोत्कर्षः अशताप्यगुणोत्कर्षो यथा तदणाल्लपुतास्त
 लस्तलादपिचपाचकः वायुना किं न नीतोसो मयये प्रार्थयेदिति उभयहूपो यथा गिरिमहान् गीरेरभि महान
 क्षेत्रं भोमहन् नभसोपिमहद्बुद्धततोप्यासागोपिती अत्र ब्रह्मपर्वतमहत्त्वेशताप्यगुणः प्रकताथा शा
 यामशलाप्यगुणः यथावा शाणं किं प्रयत्नानि विषवन्मारयंती किं म तत्पजंते न भुज्यंते कृत्यतो न धनानि धन
 अमुं क्रमिकालं कारं केचिद्वज्रदुः पर्ण्यापोयदपि पर्ण्यापे तो कस्यमेक संश्रुयः पप्रं मुत्कागता चंद्रकापि
 नीवरनप्रभा अत्रैकस्याः कामिनी वरनप्रभायाः क्रमेण पप्रचंद्ररूपानेकाधारसंश्रयणं वपर्ण्यापः पप्रपिण
 मसंश्रयणं कंठतो नो कं तथा मुक्तेति पति त्यागोत्तमा प्राक् संश्रयणपैतौ एव पर्ण्यापनिर्वाहः अतएव श्रो
 यथासंख्यं क्रमेणैव क्रमिकाणां समन्वयः शत्रुमित्रं विपत्तिं च जयं जयं भजय ५

कु. नं.

३१

३१

एषा वं प ल्पजाति तनुतां सेवते मध्यभागः पश्यामुक्ता स्तरगतपः संश्रितालोचनाभ्याम धतेवत्तः कुचस
चिवता मद्धि तीये च व केत्व मात्राणं गुण विनिमयः कास्ति तोयो बनेन इत्यत्र यप्यो यंकमप्रकाशकार उपजहार
सर्वत्र शाब्दप्यो यो यथा न चाप्रयास्येति रियं तव कालकूटके नो ततो त एति शिष्टै पपै परिष्ठा प्रागा एविस्य हृदये विशेषः
वृषलक्षणे च के ठे पुना वसति वा चिपुनः खलानां सर्वोप्ययं शुद्धपय्ययः संकोचयप्यो यो यथा प्रापश्चरित्वा
वगु धा मशो वां यो यानु विश्राम्य ततस्तस्मिन् प्रोढि गते सं प्र तिति मभा नो प्रो त्यं शनै रंतर यामया स्तीत् अत्र
शैत्यस्यो ततो त एमा धार संकोचा तं कोचप्ययः विकाशप्यो यो यथा विबो ध एव एग लेतन्नि पूर्वमदृश्यत
अधुना मगसा वा सि हृदये व्येष्ट दृश्यते अत्राग स्पपूर्वा धा ए परि त्यागे ना धा ए तार संक्रमणमिति विका
शप्ययः ए कास्मिन् लप्यने कं वा प्ययः सोपि संमतः अधुना पुति नंतत्र यत्र त्रोतः पुराजानी यथा ता
तथा भूदस्माकं प्रथममविभिन्ना तनुरियम ततो नुत्वं प्रेया न्वयमपि हताशां प्रियतमाः इदानी नायस्त्वेव यमपि कलत्रं कि
मपरं हतानां प्राणानां कुलिशकठिनानां फलमिदं म अत्र दंपत्योः प्रथममभेद स्तत्र प्रेयसी प्रियतमभावः ततो
भाय्यपति भाव इत्याधेयप्ययः परिचति विनिमयो न्यूनाभ्यधिकयोर्मिथः जग्राहैकं शरं मुक्ता कटाक्षात्सरियुश्चियम्
यथा वा तस्य च प्रवपसो जरा पुषः स्वर्गीणः किमवशो न्यते पुना येन जर्जर कले वर व्यपात क्रीतमिंदुकरणे ज्वलं यशः
परिसंख्यानिधे भौक मेकास्मिन् त्वस्त्यं त्रणम् स्नेहयः प्रदीपेषु न स्वांतेषु तनु भुवाम् यथा वा विलं पयंति अतिवर्त्मय

अन्यत्र नियमनम्

राम

३२

ला स्यात्तीव्रतीनां नयनोत्पलानि विभर्ति यस्यामपि वक्रमाणमेको महाकातजटाईचंद्रः अत्राघोराहरणे निषेधः शाब्दः द्विती
 ये त्वार्थः विरोधे तु त्यक्तवलयोर्विकृत्या लंकृति र्मता सधः शिरां सिचापात्वा नमयंतु महीभुजः अत्र संधि विग्रहप्रमाण प्राप्तयोः
 शिरश्चापनमनयोर्युगपदुपस्थितयोर्गुणपत्कर्तुमशक्योर्विकृत्यः यथावा पतन्त्यविरतं वारि नृत्यंति च कलापिनः अप
 कांतः कृतो तो वा दुःख स्यातो कीर्ष्यति प्रियसमागमश्चेन्नमराणमाशंसनीयम् मरणे तु न प्रियसमागमसंश्रय इति तयो
 राशंसायां विकृत्यः बहूनां युगपद्भावभाजो गुणः समुच्चयः नश्यंति पश्चात्पश्यंति भ्रमंति च भवद्विषः अविरोधे न संभा
 वित यौगपदानां समुच्चयः यथावा विभ्राण हृदये त्वया विनिहितं प्रेमाभिधानं नवं शतं यद्विदधाति सा विधुरिति सा धो रक्ति
 तदा कर्णतां शोते शुष्यति नास्यति प्रलयति प्रस्नापति प्रेवंति भ्राम्यत्युल्लुहति प्रणश्यति गलत्पुनर्ब्रूति दुस्यति
 अत्र कासां चित्क्रियाणां किंचित्कालभेदसंभवे पिशतपत्रपत्रशतभेदनत्यायेन यौगपदं विरहातिशयघोतः
 नाय विवक्षितमिति तत्क्षणजगतिः अहंप्रथमिकाभाजामेककार्प्यान्वयेपिसः कुलं रूपं वयो विपाधने च म
 दयंत्यमुम यत्रैकः कार्प्यमिदि हेतुत्वेन प्रक्रांतस्तत्रान्येपि यद्यहमहमिकया खलेकपोतं तिसिं हिं कुर्वेति सोपि तस्यायेतत्तप
 समुच्चयः यथा मदे आभिजित्यमेकं समग्रं कारणं तद्देवरूपादिकमपि तत्साधनत्वेनावतरति यथावा प्र
 दानं प्रबलं गृहपुगते संभ्रमविधि निरुत्ते कोलस्यामनमिभवगंधाः परकथाः प्रियं कृत्वा मोने सरसिक
 यनं चाप्युपकृतेः श्रुतेत्यंताशक्तिः पुरुषमभिजातं प्रथयति कामिकैकगतानां तु गुणः कारकदीपकमगव
 त्यागवृत्तिपुनः पंथः पृच्छंति पश्यति यथावा निद्रातिस्ताति भुंक्ते चलति कचभरणशोषयत्यंत रास्ते दीव्य

कु० नं०

४०

५०

त्यसैर्नचायंगदिनुमवसरोभूय आयाहियाहि इत्युदुः प्रभूणामसकृदधिकृतैर्वारितान्द्वारिदीनान् पश्यास्मा
नादीकन्ये सरसिरुहरुचामंतं गेरपांतेः आद्योदाहरणोऽतस्य कर्तृकारकस्य गमनादिष्वन्वयः द्वितीये।
त्वध्याहृतस्य प्रभोः कर्तृकारकस्येकस्य निद्रादिष्वन्वय इत्येकस्यान्येकवाक्यान्वये नदीपककापापत्या
कारकदीपकं प्रथमसमुच्चयप्रतिद्वंद्वीदम् समाधिः कार्यसौकर्यकारणान्तरेऽसन्निधेः उत्कंठिताचतुरु
णी जगामासं च भानुमान् यथावा मानमस्यानिराकर्तुं पारयोर्मपतिष्यतः उपकारपदिक्षेतदुरी
तं घनगर्जितम् केनचित्प्राप्तं तस्य कार्यस्य कारणान्तरेऽसन्निधानापत्तौ सौकर्यं तत्सम्यगाभा
नात्समाधिः द्वितीयसमुच्चयप्रतिद्वंद्वी अयं समाधिः तत्र बहूनां प्रत्येकं समर्थानां एवैककपोतन्या
येन युगपत्कार्यसाधनार्थमवतारः अत्र त्वेकेन कार्ये समाप्तिरिति अन्यस्य काकतालीपन्या
येनापतितस्य तत्सौकर्यं भाषकत्वमात्रेण अत्रोदाहरणोत्कंठिते तुत्कंठे वप्रिया मिसरलोपुष्कल
कारणान्तरेऽप्यकारणमपेक्षते अत्राहोहिनाणितामकातसौ मनोभव इति न्यायात् देवारापत
ता त्वं पकारेण तत्सौकर्यमात्रमिति एवं द्वितीयोदाहरणं प्रियोज्यम् प्रत्यनीकं वलतः शत्रोः पक्षे प
राक्रमः जैत्रनेत्रानुगोकारादुत्पत्ताभ्यामभः कृतौ यथावा मम कीर्तिरूपमहरदुविषयस्तरनुप्रवि

लो०

कु० नं.
७९

५१

गव्यावर्तनाय काव्यविशेषणम् इदं वाक्यार्थहेतुकं काव्यलिङ्गम् परार्थहेतुकं यथा भस्मोद्भूतनभदुमस्तु भवते ह्यद्भुता
लेशुभेहा सोपानपरंपरे गिरिमुता कांतालयालंकृते अघारापनतो चित्तेन विभुना पुष्पसपय्यासुता लोकोच्चेदिनिमोद
नामनिमहामोहे निधीयानहे अत्र मोक्षस्य महामोहत्वमप्रसिद्धमिति तत्समर्थने सुखालोकोच्चेदिनि इति परार्थहेतुः
क्वचित्पदार्थवाक्यार्थपरस्परपेक्षो हेतुभावं भजतः यथा चिकुरप्रकरणजयंतिते विदुषी मूर्खनि साविमर्तियान् प
शुनाप्यपुरस्कृतेन तनुलनामिद्विचामरेणकः अत्र चा मरस्यदमयंती कुंतलभारसाम्याभावे विदुषीमूर्खनि
यान् विमर्तितेति वाक्यार्थः पशुनाप्यपुरस्कृतेनेति पदार्थश्चेत्तुभयं मिलिते हेतुः क्वचित्समर्थनीयार्थसमर्थना
र्थवाक्यार्थपरार्थहेतुः यथा वपुः प्रादुर्भावादनुमितमिदं जन्मनि पुनरपुनरेन कापि क्वचिदपि भवन्ते प्रणतवा
न नमन्मुक्तः संप्रत्यहमननुश्रेयानतिमातितीश संतज्यंतीदमपरापद्वयमपि अत्र तावदपराधद्वयमपि
समर्थनीयमस्पृष्टार्थत्वात् तत्समर्थनं च पूर्वापरजन्मनो रनमनाभ्यां वाक्यार्थभूताभ्यां क्रियते अत्र द्विती
यवाक्यार्थः तनुत्वमेकपरार्थहेतुः अत्रापि संप्रतिनमन्मुक्त इति वाक्यार्थोवाहेतुः क्वचित्परस्परविरु
द्धयोः समर्थनीययोर्हमयोः क्रमादुभो हेतुभावं भजतः यथा असोढातत्कालोत्तासदसहभावस्य तपसः कथा
नां विप्रभेदधचरसिकः शैलडहिनु प्रमोदं तो दिश्यात्क परवदुवेशाचनयने त्वगशौचित्याभ्यां युगापरमि
युक्तः स्मरहरः अत्र शिवस्य युगापत्कृत्रिमव्रसचर्यापनयनत्वात्तदनुवर्तने व्ययोर्विरुद्धयोः क्रमादि
रजातीन्नतपसोऽसहिस्तुत्वम तत्संतापको नुकंचेति गुभावर्थो हेतुत्वेन निवक्ष्ये क्वचित्परस्परविरुद्धयोः

राम
७९

रकार्षद्

पदार्थस्य प्रतीयमानकंदर्पदाहकततीयलोचनविशिष्टस्य शिवस्य चित्ते सन्निधानस्य वाक्यार्थस्य च वाच्यस्यैव हेतुभावात् न हि
तयोर्वाच्ययोर्हेतुभावेताभ्यां प्रतीयमानं मध्ये किंचित्छारमस्ति यथा सर्वाशुचिनिधानस्येत्यादिपदार्थपतिकरोदाहरणे स
र्वाशुचिनिधानत्वादिनाऽनेकेन पदार्थेन प्रतीयमानं शरीरस्यासंरक्षणीयत्वं यथा च वाक्यार्थपतिकरोदाहरणे पदार्थ
योक्तृविधया तत्तद्वाक्यार्थेन प्रतीयमानं तादृग्व्यास इत्यादि तस्मात्पशुनेत्यत्र त्रिलोचन इत्यत्र च प्रतीयमानवाच्यस्यै
व पदार्थस्य वाक्यार्थस्य च हेतुभावोपपादकतया काव्यलिङ्गस्यागमेव यथा यत्त्वन्नेत्रसमानकांतिसतिलेमानंत
दिंदीवरमित्यनेकवाक्यार्थहेतुककाव्यलिङ्गोदाहरणे तन्नेत्रसमानकांत्यादिकानीं दीवरशशिहंसविशेषणानिते
षां वाक्यार्थानां हेतुभावोपपादकानीति तत्र वाक्यार्थहेतुककाव्यलिङ्गे पदार्थहेतुककाव्यलिङ्गमंगमितिनतयोः का
व्यलिङ्गोदाहरणत्वेकाचिदनुपपत्तिः उक्तिरर्थान्तरन्यासः स्यात्सामान्यविशेषयोः हनूमानब्धिमतरैडुष्करं किं मत्
हात्मनाम् गुणवद्भुसंसर्गाद्यातिस्वल्पोपि गौरवम् पुष्पमालानुषंगेण सूत्रं शिरसिधार्यते सामान्यविशेषयोर्द
योरप्युक्तिरर्थान्तरन्यासः तयोश्चैकं प्रस्तुतमन्यदप्रस्तुतं भवति ततश्च विशेषे प्रस्तुते तेन सहा प्रस्तुतसामान्यरूप
पस्य सामान्ये प्रस्तुते तेन सहा प्रस्तुतविशेषविशेषरूपस्य च वाक्यार्थस्य न्यसनमर्थान्तरन्यास इत्युक्तं भवति तत्रा
द्यस्य द्वितीयमुदाहरणम् द्वितीयस्य द्वितीयपक्षोक्तः नन्वयं काव्यलिङ्गान्नातिरिच्यते तथा हि उदाहरणद्वयेऽप्य

प्रसुतयोः सामान्य विशेषयोरुक्तिः प्रसुतयोर्विशेषसामान्ययोः कथमुपकरोतीति विवेक्तव्यम् न हि सर्वथैव प्रसु-
 तानन्वयप्रसुताभिधानं पुज्यते न तावदप्रसुतप्रशंसायामिव प्रसुतयंजकतया प्रसुतयोरपि सामान्यविशेष-
 योः स्वशब्दोपात्तत्वात् न अप्यनुमानात्तंकारवप्रसुतप्रतीतिजनकतया तद्व-
 दिह व्याप्तिपक्षधर्मताद्यभावात् नापि दृष्टान्तंकारवोपमानतया विस्रब्धपातदोषः स्ववधापवतस्य कीर-
 कोपकरः वनतरुभंगध्वनिविविहरीनिद्रातत्करः करिण इत्यादिषु सामान्ये विशेषस्योपमानत्वदर्शनेऽपि विशेषे-
 सामान्यस्य क्वचिदपि तददर्शनादुपमानतया तदन्वयसामंजस्याप्रतीतेऽपि तस्मात्प्रसुतसमर्थकतयेवाप्र-
 सुतस्योपयोगदृष्टादिवक्तव्यः ततश्च जाव्यार्थहेतुकं काव्यलिङ्गमेवात्रापि स्यात् न त्वलंकारांतरस्याप्यव-
 काश इति चेत् अत्र केचित् समर्थनसापेक्षस्यार्थस्य समर्थने काव्यलिङ्गानिरपेक्षस्यापि प्रतिभावे भवा-
 त्समर्थतेयंतित्यासः न हियत्त्वनेत्रसमानकांतिसत्तिन इत्यादिकाव्यलिङ्गोदाहरणेष्विव अथोपाख्येश-
 रदाशशंके प्रावृत्त्यौ शोततदित्कटाक्षा कासांनसौभाष्यगुणो गतानां नष्टः परिभ्रष्टपयोधराणां दिवा-
 करादक्षतियोगहासुलीनं दिवाभीतमिवांधकारं दुर्देपि नूनं शराणां प्रपलेममत्वमुद्यैः शिरसामतीव द-
 त्याद्यथांतन्यासोदाहरणेषु प्रसुतस्य समर्थतापेक्षत्वमस्तीति वस्तुतस्तु प्रायोवाच्यमर्थंतित्यासेऽपि हि

न हीनस्यास्तीत्यनेना-
 न्वयः

कु० नं०

४३

५३

विशेषन्यसनमप

न

विशेषस्य सामान्येन समर्थनानपेक्षत्वेऽपि सामान्यं विशेषेण समर्थनमपेक्षते एव निर्विशेषं न सामान्यमिति न्या-
येन बहूनामप्यसाराणां संप्रयोगः कार्यसाधक इत्यादि सामान्यस्य तत्त्वैराभ्यते रज्जुसूत्राणां गोपि बध्यते इ-
त्यादि संप्रतिपन्न विशेषावतरणं विना बुद्धौ प्रतिष्ठितत्वा संभवात् न च तत्र सामान्यस्य कासोन सौभाग्यगुणो ग वहुनामिति
नाना मित्यादि विशेषसमर्थनार्थं सामान्यस्येव लोकसंप्रतिपन्नतया विशेषावतरणं विनैव बुद्धौ प्रतिष्ठितत्वं श्लोके ३
संभवतीति श्लोके तन्त्यसनं नापेक्षितमिति वाच्यम् सामान्यस्य सर्वत्र लोकसंप्रतिपन्नत्व नियमाभावात्
न हि यो यो धूमवान्सो निमानिति व्याप्तिरूप सामान्यस्य लोकसंप्रतिपन्नतया यथा महान स इति तद्विशेष
रूपदृष्टां तानुपादान संभवमात्रेण प्रसिद्धव्याप्तिरूप सामान्योपन्यासेऽपि तद्विशेषरूपदृष्टां तोपन्यासेनैरपेक्ष्यं
संभवति न चैवं सामान्यं विशेषसमर्थनस्य ले पूर्वकचित्तस्य सामान्यस्य लोकप्रसिद्धत्वाभावेन तस्य बुद्ध्या रो
हाप्यपुनर्विशेषांतत्प्यसनप्रसंग इति वाच्यम् इष्टापतेः अत्रैव विषये विकस्वरालंकास्यानुपदमेव दर्श-
पिष्यमाणत्वात् किंच काव्यलिङ्गेऽपि न सर्वत्र समर्थनसापेक्षत्वनियमः विकुरप्रकरणजयेति तदित्यत्र
तदभावात् उपमानवल्लुषु वर्णनीयसाम्याभावेन निंदायाः कविकुलक्षुसत्वेनात्र समर्थनापेक्षत्वं विरहा-
त् न हितदास्यदास्येऽपि गतो भिकादितां नशारदः पार्वताशर्वरीश्वर इत्यादिषु समर्थनं दृश्यते न विधेण न

म

११

शस्त्रेणानाति नानचमत्पुना अप्रतीकारपाहव्याः स्त्रीभिरेव त्रियः कृता इत्यादि काव्यलिङ्ग विषयेषु सा
 मर्थनापेक्षा विरहेष्वप्रतीकारपाहव्या इत्यादिना समर्थनदर्शनाच्च नाह तत्र स्त्रीणां विषादिनिर्मितत्वा
 भाव प्रतिपादनं समर्थनसापेक्षं प्रसिद्धत्वात् तस्मादुभयतोव्यभिचात् समर्थनापेक्षं समर्थनेकाव्यदि
 गंतालीरयेत्त समर्थनेऽप्यंतन्यास इति न विभागः किंतु समर्थसमर्थकयोः सामान्य विशेषसंबे
 धेऽप्यंतन्यासस्तदिता संबंधेकाव्यलिङ्गमित्येव व्यवस्थावधारणीया प्रपंचाश्चित्रमीमांसायां द
 ष्वयः एवमप्रकृतेन प्रकृतसमर्थनमुदाहृतम् प्रकृतेना प्रकृतसमर्थनम् यथा यदुच्यते पार्व
 तिपापवृत्तयेन रूपमित्यव्यभिचारितद्वयः तथा हितेशीलमुत्तरदर्शने तपाविनामप्युपदेशतो गत
 ३. म यथावा दानं दत्तपि जलैः सहसा धिरूढे को विद्यमानाति गसितुमुत्सहेत यदेति नः कटकटा
 हुतटा मिमंत्तोर्मं हूदपातिपीतः पटलैरलीनाम् यस्मिन्विशेषसामान्य विशेषाः सविकल्परः सनाजी
 येमहोतो हि दुर्धर्माः सागराश्च यत्र कस्याचिद्विशेषस्य समर्थनार्थं सामान्यं विन्यस्य तत्रासिद्धावप्यप
 रितुष्यता कविना तत्समर्थनाय पुनर्विशेषां तत्प्रपमातीत्यार्थं तन्त्यास विधया वा विन्यस्यते तत्र विक
 ल्वात्तंकारः उत्तरार्द्धं यथा कथंचिदुदाहरणम् इदं तु व्यक्तमुदाहरणम् अनंतरत्तप्रभवस्य यस्य हिमं न सो

कु. नं-

४७

५५

भाष्यवितो विजातम एको हिरो सो गुणसंनिपाते निमज्जती दोः किरणे विवांकः इदमुपमारीत्या विशेषांत
रन्यसते उवाहराम अर्थान्नन्यसन विपर्यया कर्णं हुंनुदमंतरेण रणितो गहस्वका कस्वयर्मैकं दंमक
रंदशा लितमिह त्वामन्महे को किलं धन्या निस्थलवैभवेन कान्तिचिह्नसूतिकं स्तरिकां नेया लासिति पात
भाष्यविते ते पंकेन शोकेतकः यथावा मालिन्यमज्जशशितो मधुतिउ कलंको धतो मुखे तु तव इकृति ल
कात्मजाभां दोषावितः कचन मेलनतो गुणत्वं वक्तुं एतौ हि वचसि भ्रमविप्रलंभो प्रोढोक्तिरुत्कर्षा
त्व हेतौ तदेतुं प्रकल्पनम कचाः कानिदजाती रतमालसो ममैव काः काष्ठीति शया हेतौ तदेतुत्व परी
कल्पनं प्रोढोक्तिः यथा वृत्तांतं तैत्याति शया हेतौ यमुना तटो हरे तदेतुत्व परीकल्पनम यथा क
त्यतह कामदोऽध्री चिंता माणि धनशंखानां रचितो रजोभाष्यसजेजः श्वा सां तरां वरैरेषः अत्र कल्पवृक्षो
ये कैक वितरणेति शिष्यवर्णनीय एजवितरणे हेतौ कल्पवृक्षपरागादिरूपभूतपंचनिर्मितत्वे तदेतु
त्व परीकल्पनं प्रोढोक्तिः संभावनं यदीत्येस्यादित्पूहो न्यस्य सिद्धये यदि शेषो भवेदत्ता कश्चित्ताः सु
र्गुणास्तु यथावा कस्तूरी कामगाणा मेऽङ्गुधराणामविलमादाय यदि पुनरहं विधिः स्वां वत जिह्वा
यां निवेशयिष्यामि यद्यर्थोक्तौ कल्पनमतिशयोक्तिभेद इति काव्यप्रकाशकारः किंचिन्नीयता त्वसि

अर्थमिच्छार्थोत्तरकल्पनम् मिच्छाध्यवसितिर्विशेषांशशयेत्वस्त्रजं बहन् अत्रवेष्टपावशीकरणस्यात्म्यं तासं
 भावितत्त्व सिद्धये गगनकुसुममालिकाधारणरूपा र्थोत्तरकल्पनं मिच्छाध्यवसितिः यथावा अस्पृष्टोत्ति
 पतेः परार्थपरपाललीकृताः संख्यया प्रज्ञाचक्षुरवेत्यमाणावधिप्रख्याः किलाकीर्तयः गीयंते स्वरमव
 धमं कतपता जातेन वंध्योदरान्मूकानां प्रकरेण कूर्मरमणी द्वाधोदये रोधसि अत्राधोदाहारे निदर्शनगर्भं
 द्वितीयं नु शुद्धम् असंबंधे संबंधं धार्यातिशयोक्तितो मिच्छाध्यवसितेः किंचिन्मिच्छात्वसिद्धयर्थं मिच्छा
 र्थोत्तरकल्पनात्मना विज्विति विशेषेण भेदः प्रसुतेवर्णवाक्यार्थप्रतिविंवस्पवर्णनम् लातितां निर्गते
 नीरे सेतुमेधाचिकीर्षन्ति प्रसुते धार्मिणीयो वर्णनीयो वाक्यार्थस्तमवर्णयित्वा तैर्नैव तत् स्वरूपस्य क प्रसुते एव
 स्याच्चिदप्रसुतवाक्यार्थस्य वर्णनं ललितम् यथा कथंचिदाक्षिण्य समागततत्कालोपेक्षितप्रतिनिवृत्त
 नापि कोत्तरासक्तनायकानपनाथं सखीप्रेमपितु कामान्तापिका मुद्रिपसख्यावचने तद्व्यापारप्रतिविं स रूपभूत
 जल वभूतां तसेतुबंधवर्णनम् नेयमसुतप्रशंसा प्रसुतधार्मिण्यात् नापि समोक्तिः प्रसुतवृत्तांते वर्यसा
 ने श्लेषेण साधारणेन सारूप्येण वा प्रसुतवृत्तांतस्फूर्त्यभावात् अप्रसुतवृत्तांतो देव सारूपा हि प्रसुत
 वृत्तांतस्य गम्यत्वात् नापि निदर्शना प्रसुताः प्रसुतवृत्तांतयोः शब्दोपात्तयो रैक्यसमा एव तस्याः समु

कु. नं.
४५

मेधात् यद्विषयविषयिणोः शब्दोपात्तयोः प्रवर्तमान एवालंकारो विषयिमात्रोपादानेपि स्यात्तैरूपकमेव तदा
भेदेऽप्यभेदरूपाया अतिशयोक्तेरपि विषयमार्कमेतन्ननुतर्ह्यत्र प्रसुतनायकादिनिगारणेन तत्रशब्दोपा-
त्ता प्रसुतनीरायभेदा ध्वनसा यदतिभेदेऽभेदरूपातिशयोक्तिरस्तु एवं तर्हि साहस्य निबन्धनाः प्रसुतप्रसं-
सृविषयेऽपि सैवातिशयोक्तिः स्यात् अप्रसुतधर्मित्वात् न भवतीति चेत् तत्र प्रसुतधर्मिवाचकपदस्यापि - अप्रसुतप्रसं-
प्रसिद्धातिशयोक्त्युदाहरणेऽपि प्रसुतधर्मित्वसत्त्वसंभवात् नन्वप्रसुतप्रसंशयां सरूपादप्रसुतवा-
क्यार्थात् प्रसुतवाक्यार्थोऽवगम्यते तत्त्वतिशयोक्ता विव विषयिवाचकैस्तत्त्वदै विषयात्तत्त्वेतिभे-
दइति चेत् तर्हि हिा पि प्रसुतगाता दप्रसुतवृत्तांजरूपाद्वाक्यार्थोऽतस्तत्प्रसुतवृत्तांजरूपो वाक्यार्थो व-
गम्यतइत्यतिशोक्तिर्तोभेदेऽस्तु वानुतस्तुसो पूर्वोरसनाविपर्ययविपिस्तत्कारणयोश्चापलंघिः सामदवि-
स्मृतस्वपरिक्किंभूयसोक्तेनवा पूर्वनिश्चितवानसि भ्रमरहे यद्धारणोपाप्यसावेनः शून्यकणे निवे-
द्यतइति भ्रातः कएषग्रहः इत्यापप्रसुतप्रसंसोदाहरणो प्रथमप्रतीतादप्रसुतवाक्यार्थोऽत्प्रसुतवाक्य-
ार्थोऽवगम्यते इत्येतन्नपद्यते अप्रसुतेवाणस्य भ्रमरसेव्यत्वनिराकरणो कएचापलमात्रस्य भ्रमरानि-
यसकारणस्य हेतुत्वसंभवेऽपिरसनाविपर्ययोऽतः शून्यकत्वयोर्हेतुत्वा संभवेन मदस्य प्रसुततत्त्व

त्वएव हेतुत्वेन एतन्ना विपर्ययादीनां तत्र हेतुत्वाच्च पार्श्वं वा एतत् पदस्य दुष्प्रभुरूप विषयपक्रोडीकारेणैव प्र
 वृत्तेर्वक्तव्यत्वादेवं सत्यापि यत्प्रस्तुतं सं बोधनादिविब्रिति विशेषात्तत्राप्रस्तुतप्रशंसां पा अतिशयोक्ति
 क्रोमे दोषदत्ते तदात्रापि प्रस्तुतं स्वपदेन निर्दिष्टतत्राप्रस्तुतवर्णनारूपस्य विब्रिति विशेषस्य सद्भा
 वात्ततोभेदः सुतगां घटते यश्च नीलोत्पलद्वेष्टा द्वापीकात्पि स्फुरति गगने तस्यांश्च रश्मयं येत्यादिषु
 नि तु प्रस्तुतस्य कस्यचिद्वर्णिताः वाचके नोर्दिष्टत्वादतिशयोक्तिरेव एतेन गतजलसेतुवं यवर्णिता
 दिषु असंवेपे संवेपवर्णनरूपातिशयोक्तिरस्तीति शंका निरस्त्या तथा सति कस्त्वं भोः कथयामीत्या
 सं दावपितृत्वं गतात्साहस्य निवंपनप्रस्तुतवाक्यार्थावातिरूप विब्रितिविशेषेणालंकारांतरकल्पन
 मिहापितृत्वं तस्मात्सर्वलंकारविलक्षणमिदमललितम् यथा वा कस्यर्षः प्रभवो वंशः कुचात्प
 विषयामतिः त्रितीषुर्दत्तां सोहादुपेनास्मिन्नागम् अत्रापि निदर्शनाभ्यां निर्नकार्था इदमप्यमत्या
 स्पर्षवंशं वार्णयितुमिति प्रस्तुतार्थानुपन्यासात्तत्रातिविंबाः प्रस्तुतार्थवर्णनैनादौ विषयमा लंकारवि
 त्यासेन च केवलं तात्पर्यस्य गम्यमानत्वात् यथा वा अत्रापि देशः कतमात्त्व पायवसेतमुक्तस्य द

कु.नं.

४६

५६

शावनस्य त्वदाप्रसंकेततया कृताप्राप्तिव्यापिनातेन जनेन संज्ञा अत्र कतमो देशस्त्वया परित्यक्त इति प्रसू
म तार्थमुपन्यस्य वसंतमुक्तवनस्य दशामनायीति तत्प्रतिविंबभूतार्थमानोपन्यासाल्ललितालंकारः उत्कंठि
तार्थसंसिद्धिर्विनायलंप्रहर्षणं तामेव ध्यायते तस्मै निसृष्टा सैव दूतिका उत्कंठा इव विशेषः सर्वेदियसुखा
स्वादो यत्रास्तीत्यभिमत्यते तस्मिन् शीघ्रं ससंकल्पा मुत्कंठां क्वयो विदुरित्युक्तलक्षणं तद्विषयस्य तदुपायतं
पादनयलं विना सिद्धिः प्रहर्षणमुदाहरणस्युद्धृष्टम् यथावा मेधे मेदुरमं वरं वनभुवः श्यामास्तमालदुमै
र्नक्तंभीरुरयं त्वमेव तदिमं राधे गृहं प्रापय इत्यनेन दनिदेशतश्चलितयोः प्रत्यध्वकुं नदुमं राधामाधवयोर्ज
यंति यमुनाकूलोरहःकेलयः अत्र राधामाधवयोः परस्परमुत्कंठितत्वं प्रसिद्धतरम् अत्रेच ग्रंथकारेण
निबद्धमित्यत्रोदाहरणे लक्षणानुगतिः वांछितादधिकार्यस्य संसिद्धिश्च प्रहर्षणम् दीपमुद्योतयेत्याव
दभ्युदितोरविंस्यष्टमं यथावा चातकं त्रिचतुष्टयम् कणन्याचते जलैरपि पासया सोपि पूरयति विश्व ५२
मंभसाहंत हंत महता मुदारता यत्तादुपायसिद्धयर्थात्साक्षात्लाभः फलस्य च निधं जनौ मभीमूलं खनता
साधितो निधिः फलोपायसिद्धयर्थात् यत्तात्तन्मये उपायसिद्धिमनयेत्यसाक्षात्फलस्यैव तामोपि प्रहर्षणम्

यथा ति ध्यं जनसि ध्यर्थं मूलिकां त्वनतस्तत्रैव ति धेलोभः यथा वा उच्चित्प्रथममवस्थितं मृणाक्षी पुष्पो यं श्रितविरपं ।
 गृहीतुकामा आरोहं पदमदधादशोक यथा वामूलं पुनरापितेन पुष्पिता भूत अत्र पुष्पग्रहणे पायभूतारोहणसि
 ध्यर्थात्पदतिरधाना तत्रैव पुष्पग्रहणलाभः इष्यमाण विरुद्धार्थसंश्रान्तिस्तु विषादनम दीपमुद्योतयेद्यावन्निर्वा
 र्णस्मावदेवतः यथा वा रान्निर्गमिष्यति भविष्यति सुप्रभातं भास्वानुदेष्टति हसिष्यति पंकजश्रीः इत्थं विचिंतयति
 कोशगते हिरेफे हा हंत हंत न तिनी गजउज्जहार एकस्य गुणदोषाभ्यां मुल्लासो न्यस्य नौ यदि अपि मां पावयेत्सा ध्वी
 स्मात्वेति ब्रूति जान्हवी काठिन्यं कुचयोः स्तब्धं वां बंत्पः पादपद्मयोः निंदं निचविधातारं त्वद्वाही छरी यो धितः (यात्रासुद्ध
 तदभाषं धनस्यैव यत्नाश्रयति सज्जनं तामो यमेव भूपालसेवकानां न चेष्टः कस्यं गुणेनान्यस्य गुणः दोषे चि
 ए दोषो गुणेन दोषो दोषेण गुणे वा यत्र वर्णते स तुल्लासः द्वितीयार्द्धमाद्यस्योदाहरणम् तत्र पतिव्रता महिम
 गुणेन तत्तत्ताततो गंगायाः पावनत्वगुणे वर्णितः द्वितीयश्लोके द्वितीयस्योदाहरणम् अत्र राज्ञो धात्रीपुपलाया
 मानानां श्रीशेषितां परपोर्धावनपरिपंथि मार्दवदोषेण तपोः काठिन्यमसृष्ट्या व्यर्थं कुचयोस्तत्त्ववतो धातु
 निघत्वदोषो वर्णितः तृतीयश्लोके तृतीयचतुर्थयो रूपहराणं तत्र सज्जनमहिमगुणेन धनस्य तदनाश्रयणं दोष
 त्वेन राज्ञः कौर्ष्यदोषेण तत्सेवकानां वधं विना निर्गमनं गुणत्वेन वर्णितम् अनेनैव क्रमेणोदाहरणं तत्तात्पर्यं ।

कु. नं.
४७

५१

यथा यदयं रघुसंचोभादंसेतां सो निपीडितः एकः कृती तदंगेषु शेषमंगं भुवोभरः अत्र तापिका सौंदर्येण तदंस
निपीडितस्य स्वांसस्पकृति त्वगुणे वर्णितः लोका तंदनचंदनदुमसखेनामिन्वने स्थीयतां दुर्वेशः कठिनै रसा
रह्यैराक्रांतमेतद्धनम् ते ह्यन्योन्यनिघर्षजातदहनज्वालावली संकुलान्ता न्येव कुलातिकेवलमिदं स
र्वदहे पुर्वनिम् अत्र वेणूनां परस्परसंघर्षेण संजातदहनसंकुलत्वदोषेण वैताशरूपो दोषो वर्णितः दानार्थं न
तो मधुकणयदिक एति तौ दूरीकृताः करिवरेण मधुपुष्पा तस्येवां डपुगामंडनहातिरेषाभंगाः पुनर्विकचपद्म
वने चरंति अत्र भ्रमणमलंकरणत्वगुणेनाजस्य तत्प्रतिष्ठे दोषत्वेन वर्णितः आप्रातं पाले च वितं
परिमुहुर्लक्ष्मिं पुनश्च वितं त्यक्तं वा भुवि तीरसेन मनसा तत्र व्यथां मा कथाः हे स पुं प्रलत वैतदेव कुशलं य
द्वा रं नरेण दशदंतः सारविचारण व्यसानी नाचूर्णं कृतं नाशमना अत्रवानस्य चापलदोषेण रत्नस्य चूर्णना
भावो गुणत्वेन वर्णितः अत्र प्रथमचतुर्थयो रत्ना सो न्वर्थः मध्यमयोः च त्रितया येत ताक्षणि कः ताभ्यां
तौ यदि न स्यातां मवज्ञातं कृति लुप्तं स्वल्पमेवां बुलभते प्रस्थं प्राप्या विसागाम् मीतं तियादि पद्मानिका हा
तिरमृतपुत्रः ताभ्यां गुणदोषाभ्यां तौ गुणदोषो अत्र कस्यचित् गुणेनान्यस्य गुणात्ताभे द्वितीया र्धमुपहरणम्
दोषेण दोषस्या प्राप्तौ तृतीया र्धं यः मनुक्तिश्चेदंतर्भदमातिमुपीभूय सुप्रियः किमस्यानामस्या दतसपुरुषा

नादभरैः यथायूनस्तद्वत्परमरमणीयाविरमणीकुमाराणामंतःकरणहरांतैर्वकुहते त्वचेत्संचरसेववेण।
 लघुताकानामदिदंतिनां व्यादैः कंकणभूषणानिकुरुषेहातिर्नहेमामधि मूर्धन्यंकुरुषेजडोशुमयशः किं
 नामलोकत्रयीदीपस्यांबुजवांघवस्पर्जगतामीशोसि किं ब्रूमहे अत्रायेकावितारमणीगुणभ्यामलसवा।
 लहृदयोत्तासरूपगुणाभावोवर्णितः द्वितीयेपरमेश्वरानंगीकारदोषेणारिगजानांलघुतारूपदोषाभावेव
 णितः दोषस्याभ्यर्थनानुज्ञातत्रैवगुणदर्शनात् विपरः संतुनः शब्दतयासुसंकीर्त्यतेहरेः यथावा मय्येव
 जीर्णानि यानुयत्तवोपकृतं हरे नरः प्रत्युपकारार्थं विपत्तिमभिकांक्षति इयं हनुमंतं प्रति राघवस्येतिः अ
 त्रप्रत्युपकाराभावोदोषः तदभ्युपगमहेतुर्गुणो विपत्त्याकांक्षायामप्रसक्तिः सा च अतिरेकमुत्पद्यते न सा
 मात्येन विशेषसमर्थनरूपेणार्थांतरन्यासेन दर्शिता यथावा भजेमभवदेतिकं प्रकृतिमेत्यपेशाच्चिकीं कि
 मित्यमरसंपदं प्रमथनाद्यनायामहे भवद्भवमदेहलीवैहंतेतुंउदंहाहतिश्रुत्तुकुटकोरिभिर्मपवदादिभिर्भूय
 ते तेशः स्यादोषगुणयोर्गुणदोषत्वकल्पनं म आवितेष्वविहंगेषु हंतस्त्वब्देच्चारिषु शुक्रपंजरवंपत्तिमभुएणां
 गिरांफलम् दोषस्यगुणत्वकल्पनंगुणस्यदोषत्वकल्पनंचलेषः उदाहरणेराज्ञोवहुमतेपिविदुषिपुत्रेचिरंराजधा
 न्यां प्रवसति तदर्शनोत्कंठितस्यगृहोस्थितस्यपिनुर्वचनम् इतिप्रस्तुतप्रशंसासं तत्रप्रमाद इतिविहंगानाम
 विकट

कु. नं.

४८

५४

बहुत्वस्पर्शोषस्त्वब्दवराणानुकूलतयागुणत्वंकाल्पितम द्वितीयाहंमपुरमाधित्वस्पर्शगुणस्पर्शपञ्चवंधहेतुतया
दोषत्वंकाल्पितम नचात्रम्याजस्तुतिगणशंखनीया नस्तत्रविहंगोतराणस्तुतिव्याजेननिर्दिष्टांशुकस्पतिर्दिष्टाव्याजेन
स्तुतौचतात्पर्यं किंतुपुनर्दर्शनोत्कंठितस्पर्शदोषगुणयोर्गुणदोषत्वाभिमानएवात्रश्लोकेतिवदः य. संतः१।
क्षितिर्दोषव्यसतिनः प्रादुर्भावघांत्रिणाः सर्वत्रैवजनापवादचकिताजीवंतिदुःखंसदाअव्युत्पन्नमतिः कृते
ततस्तानैवासताव्याकुलोयुक्तायुक्तविवेकशून्यहृदयोधन्योजनः प्राकृतः दृष्टीत्वत्रोदाजहार युवैषगुणवा
नराजायोग्यस्तेपतिरुर्जितः एतेतत्सवेमनःसक्तं यस्यकामोत्सवादापि चपतोनिर्दयश्चासौजनः किंतेनमे
सावि आगः प्रमर्दनायैवचारवोयेनप्रोदिताः अत्रायेश्लोके एतेवीरोत्सेकस्तुतिः कन्यायानिरंतरंभो
गान्निर्विविहोः दोषत्वेनप्रतिभासितामित्यभिप्रेत्यविदाधिसाव्या एजकोपपरिजिहीर्षयासएवरोषोगुणत्वेनवार्ति
तः उतएश्लोकेसखीभिरुपदिष्टं मानंकर्तुमशक्तयापितासामग्रतोमानपरिग्रहानुगुणं प्रतिज्ञापत्तनिर्वाहमा
शंकमानया सखीनामुपहासंपरिजिहीर्षयानाधिकपातस्पर्शवाटुकारितागुणएवदोषत्वेनवार्तिः नचायश्लो
केस्तुतिर्निर्दिष्टापर्यवसायिनी द्वितीयश्लोकेस्तुतिर्निर्दिष्टापर्यवसायिनीतिव्याजस्तुतिगणशंखनीया एजप्रकोपादि
परिहार्यमिहनिर्दिष्टास्तुत्योऽन्याविदितंलेशतएवौघाटनेनंतोविशेषादिति वस्तुतस्तु इह्याजस्तुति सज्ञावेपितदोषः

३

३

नसेतावतालेशमात्रस्य व्याजस्तुत्यंतर्भावः प्रसज्यते तदसंकीर्णयोरपिलेशोदाहरणयोर्दर्शितत्वात् नापि व्याज-
स्तुतिमात्रस्य लेशांतर्भावः प्रसज्यते भिन्नविषयव्याजस्तुत्युदाहरणेषु कस्त्वंवानरामराजभवनेलेखार्थ-
संवाहको यद्वक्त्रं मुहुर्लक्ष्मिसेनपनिनां ब्रूषेनचाटून्मवेत्पादिषु दोषगुणिकरणस्य गुणस्य दोषीकरणस्य चा-
भावात् तत्रान्यगुणदोषाभ्यामन्यत्रगुणदोषयोः प्रतीतेः विषयैकोपि इंदोर्लक्ष्मिपुत्रायिनः कंठमूलं मु-
रारिर्दिङ्गागानां मदजलमषीमां जिगंडस्थलानि अथाप्युर्वीवलयतिलकप्रणामलिम्बानुलिप्तान्याभासंते
वदधवलितं किं यशोभिस्त्वदीयैः इत्याद्युदाहरणेषु लेशस्यास्पर्शनात् अत्र हि इंदुतत्मादोधवलीकरणभा-
वदोषएवगुणत्वेन तत्पर्यवस्यति किं तु पीसंख्यारूपेण ततो न्यत्सर्वधवलितमित्यन्योगुणः प्रतीयते क्वचि-
द्व्याजस्तुत्युदाहरणेषु दोषीकरणसत्त्वेऽपि स्तुतेर्विषयांतरमपि पश्यते यथा सर्वदा सर्वदोषीति मिथ्यात्वं।
कथ्यते बुधैः नारयोलेभिरेष्टं नवसः परपोषितः अत्र हि वाच्यपानिंदयापरिसंख्यारूपेण ततो न्यत्सर्व-
मभिमतमार्थितादीनां रादिदीयत इति स्तुत्यंतरमपि प्रतीयते एवं च पूदाहरणेषु कस्ते शोर्षमदोयोद्गमित्या-
दिषु गुणदोषकरणदिकमेव व्याजस्तुतिरूपतयावतिष्ठते तत्र लेशव्याजस्तुत्योः संकरोस्तु इत्थं मेव
हिव्याजस्तुत्यप्रस्तुतप्रशंसयोरपि प्राक् संकरो दर्शितः सूच्यार्थसूचनं भुद्राप्रकृतार्थपरैः पदैः नितं

49

न ३

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

यथा कथंचित्प्रकृतोपमानोपरंजकतादिप्रकारेण निवेशने पिरत्नावत्पलंकारः प्रकृतान्वयविनाक्रमिक
तत्तनाम्नां श्लेषभाषा निवेशनेष्वयमेवालंकारः तद्गुणः स्वगुणत्यागादन्त्यदीयगुणग्रहः पद्मरागायना ते
सामौक्तिकं ते धराविषा यथावा वीरत्वदिप्रामाणीयपिधानुपल्लवानि संस्पृश्य न ह एतिवनभुवि निजक
रुहरुचि त्वस्वेतानि पाउपत्रधिषा पुनः स्वगुणसंग्राहिः पूर्वरूपमुदाहृतम् हाकंठांशुतिप्रोपि शि
षत्वघशसासितः यथावा विभिन्नवर्णीगरुडाग्रजेन सूर्यस्य रश्मिः पीतः स्फुरत्पारलेः पुनर्यत्र ह रश्मिगठारः
चाहचं स्वामानि निरेवंशक एरनीतैः अपमेव तद्गुणशक्तिके चिद्वा जहुः पूर्वावस्थानुवृत्तिश्च वि
कते सति वस्तुनि दीपे निर्वापिते प्यासीत्कांचीरत्नैर्महन्महः तदा गोचका एत्पूर्वरूपमिति तस्य वा
चकपदानुवृत्तिः यथावा द्वांखद्विमीरावृतं बहिरपि प्रचिन्नगंडैर्गजैरंतैः कंचुकिभिर्तस्य नागिध
रैरुप्रासिता भूमयः आक्रांतं महिषीमिरेव शयनं त्वद्विद्विषां मंदिरे एजन्तैव चिरंतनप्रणयिनी शरैरेण वि
ज्यास्थितिः संगतान्यगुणानंतोकारमाहुरतद्गुणमचिरं एणिमिमाद्यिते निहितोपिन ज्यसि यथावा
गंडाभोगे विहरति मरैः पिबितैर्दिगाजानां वैरिणीणां नयनकमले खंजनानि प्रमार्चि यद्यप्येषा हिमक
रकणैस्तसौ वल्लिकीते कीर्तिर्दिक्षु स्फुरति तदपि श्रीनृसिंहाक्षितींद्र ननु चान्यगुणेनान्यत्र गुणोदयानु

तिमगुणसाम्याद्भेदानध्यवसायः सामान्यं यस्मादृष्ट्याद्विशेषो नोपलक्ष्यते पक्षाकरप्रविष्टानां मुखेना
 नद्विमुमुक्षुम् यथावा तल्लक्षणेभ्युसंक्रांतप्रतिविंवशतैर्वृतः लंकेष्वरः समामध्ये नत्तातोवालिस्तु (
 श्रीतितालंकारे एकैनाप्रस्थाभिलस्वरूपानवभासरूपमीतनं क्रियते सामान्यालंकारेण भिन्नस्वरूपावभा
 सेपि व्यावर्तकविशेषो नोपलक्ष्यत इति भेदः श्रीतितोदाहरणे हि च एणादेर्वत्वं तत्वेना गंतुकं यावकादि
 नभासते सामान्योदाहरणे पक्षानां मुखानां व्यत्यंततत्ताभा नमस्त्येव तद्या एव तत्तात्पर्यमिति विंवानं
 च किं त्विदं पक्षं मुखं विंवोयं प्रतिविंव इति विशेषः पक्षो नोपलक्ष्यते अतएव भेदतिरोधान्मीलितम् तदतिरो
 धानेपि साम्येन व्यावर्तकानवभासे सामान्यमित्युभयोः अप्यन्वयता केचिद्भ्रूलुद्धयस्तत्तत्ता साम्यात्तयोः
 केनचिद्वलीयसातदन्त्यस्वरूपमिति रोधानेमीलितम् स्वरूपप्रतीतावधिगुणसाम्याद्भेदतिरोधाने सामा
 न्यम् एवं च अपो गतरलेष्टोत्तरलवक्रवर्णागिरोक्तासभामंधागतिस्त्विकं तं मुखं इति स्फुरे तन्नां के।
 मृगाश्च स्वतोलीलयातदन्नसवोदयः कृतयदोपि संलक्ष्यत इत्यत्र मीलितालंकारः अत्र हि दृक् तात्प्रा
 दीनां नापीवपुषः सहजधर्मत्वान्मदोदयका प्यत्वाच्च तदुभयसाधारण्यत्वात् उत्कृष्टतात्प्रादयोतीनावपु
 षामदोदयस्वरूपमेव तिरोपीयते लिङ्गसाधारण्येन तज्ज्ञानोपायाभावात् नाल्हीकामात्यभारिण्यत्वादिषु

सामान्यालंकार इत्याहुः

कु० नं०

५१

राम

५

तन्मते पञ्चाकरप्रविष्टानामित्यादौ भेदाध्यवसायेऽपि व्यावर्तकास्फुरणेनालंकारांतरेण भाव्यम् सामान्यालंका
रावांतरेभेदेन वा पूर्वस्मिन्मते स्वस्वरूपतिरोधानेनालंकारांतरेण भाव्यम् मीलितावांतरभेदेन वा भेदवैशिष्ट्य
योः स्फूर्तावुन्मीलितविशेषकौ हिमादित्वद्यशोमानं सुराः शीतेन जानते लक्षितान्युदिते चंद्रे पद्मानि च मु
खानि च मिलितन्यायेन भेदानध्यवसाये प्राप्ते कुतश्चित्कारणाद्विशेषस्फूर्तौ तत्प्रतिद्वंद्वी विशेषकः क
मेणेदाहरणद्वयम् तदुणरीत्यापि भेदानध्यवसायप्राप्तावुन्मीलितं दृश्यते यथा नृत्पद्मगद्गिहासप्रसारसह
चरैस्तावकीनैर्यशोभिर्धावल्पं नीयमाने त्रिजगति परितः श्रीनृसिंहक्षितीदु नेष्ट्यद्येषनाभी कमलपरि
मलप्रौढिमासादपिष्यद्देवानां नाम विष्यत्कथमपि कमलाका मुकस्यावबोधः काकः कृष्णः पिकः क
ृष्णः को भेदः पिककाकयोः वसंतकाले संप्राप्ते काकः काकः पिकः पिकः इदं विशेषकस्योदाहरणंतरम्
अत्र द्वितीयकाकपिकशब्दौ काकत्वेन ज्ञातः पिकत्वेन ज्ञात इत्यर्थोतरसंक्रमितवाच्यौ यथा वा वारा
णसी वा सवतां जनानां साधारणेशंकरलांबनेऽपि पार्थप्रहारव्रणमुत्तमांगे प्राचीनमीशं प्रकटीकरोति
किंचिदाकृतसहितं स्याद्भूदोत्तरमुत्तरम् यत्रासौ वेतसी पांथतत्रेयं सुतारसरित् सरित्संतराणामांगेषु
तंप्रति तं कामयमानाया उत्तरमिदं वेतसी कुंजे स्वाब्धमित्याकृतम् ग्रामेऽस्मिन्प्रसरप्रायेन किंचित्पांथ

राम

५

विद्यते पयोधरोन्नतिं दृष्ट्वा वस्तुमिच्छसि चेद्दस आस्तरणदिकमर्थयमानं पांथं प्रसुक्तिरियम तन्नोन्न
 तिं दृष्ट्वा रंतुमिच्छसि चेद्दस अविदाधजनप्रायेऽस्मिन्नामेकाश्चिदवगमिष्यतीत्येतादृशं प्रतिबंधकं किंचिद
 पिनास्तीति हृदयम इदमुन्नेयप्रश्नस्योत्तास्योदाहरणम् निवद्धप्रश्नमुत्तरं यथा कुशलं तस्याजीति कु
 शलं पृच्छामि जीवती तुक्तम् पुनरपि तदेव कथयसि मृतां नु कथयामि या श्वसितीति ईर्ष्यामाना नंतरम्
 नुत्तसायानामिकायाः सती मागतां प्रतिकुशलं तस्या इति नायकप्रश्नः जीवतीति सख्या उत्तरं जीवन्त्याः
 कुतः कुशलमिति तदाभिप्रायः अन्यत्पृष्टमन्यदुत्तरमिति नायकस्य पुनः कुशलं पृच्छामीति प्रश्नः पृष्टस्यो
 त्तरमुक्तमित्याभिप्रायेण जीवती तुक्तमिति सख्या वचनं सखी वचनोद्घाटनार्थं पुनरपि तदेव कथयसीति
 नायकस्यात्तेषः मृतां नु कथयामि या श्वसितीति स्वाभिप्रायोद्घाटनं मरणोत्तस्याः कुशलं भवति मदागमन
 समये श्वासे संचरत्सु कथं तां मृतां कथयेयमित्याभिप्रायः प्रश्नोत्तरांतत्ताभिन्नमुत्तरं चित्रमुच्यते के
 दापोषारताः के वेदाः किंचलं वयः अत्र केदारपोषारता इति प्रश्नाभिन्नमुत्तरम् के वेदाः किंचलम्
 इति प्रश्नद्वयस्य वय इत्येकमुत्तरम् उदाहरणं त एति विदाधमुत्तरमनेदृष्ट्याति सूक्ष्मं पणशयाभिज्ञेतर
 साकूतचेष्टितम् मयि पश्यतिसाकेशैः सीमंतमणिमावृणोत् कामुकस्यावलोकनेन संकेतकालप्रश्न

कु. नं.
५२
५२

भावं ज्ञातवत्प्राये वेद्यम् असंगते सूर्ये संकेतकाल इत्याकृतम् यथावा संकेतकालमनसं विदं ज्ञात्वा वि
दाधया हसन्नेत्रिपिताकृतं तीर्त्तपद्मं निर्मलितं विहितं पारुतां संज्ञातुः साकूतचेष्टितं प्रिये गृहागते प्रातः
कांता तल्पमकल्पयत रात्रौ सपत्नी गृहे जागरणेन श्रोतोसीति तल्पकल्पनाकृतम् यथावा वक्रस्पंदि
त्वेदविंदुप्रबंधे दृष्ट्या भिन्नं कुंकुमं च्छादिकं ठेपुं त्वं तन्या व्यंजयंती वस्यामित्वा पाणो लुङ्गुलो वां लिलेव
अत्र त्विदं नुमितं पुरुषा यितम् पुरुषोचिता वङ्गुतो वनेन प्रकाशितम् व्याजोक्तिरन्यहेतुत्वापराकारस्य
गोपनम् साविपश्य गृहागमपाणौ रसिभूता अत्र चोद्यैरितकृतं संकेतभूषणं इनेन लान्धूति
जालस्य गोपनम् यथावा कस्यवानभवे दोषः प्रियायाः सज्जोऽधौ सभंगं यद्यमा प्रासीर्वा रिता सिमयाध
ना उपपत्तिना खंडिता धराया नायिकायां सकाशमागं ज्ञेयं प्रियमपश्यं त्येव सख्यानायिकां प्रतिहितोप
देशव्यजेन तं प्रतिनायिकापराधगोपनम् त्वेकापहृते रस्याश्चायं विशेषः यत्तस्यां वचनस्यान्य
थानयनेनापहृवः अस्यामाकारस्य हेतुं त एव नित गोपनमिति लक्षणेन लक्ष्यनामि चोक्तिग्रहाण
माकारस्य गोपनार्थमिहेतुं त एव प्रत्यायकव्यापारमात्रोपलक्षणम् ततश्च आपांतमालोक्य ही प्र
तोल्या मात्याः प्रास्तादनुगामेका रोमांचकं पादिभि रूच्यमानं भामजुगृहे प्रणामं त्यथैनमित्य

राम
५२

नापिव्याजोक्तिरेव तत्रत्यनुरागकृतस्य रोमांचापाकारस्य भक्तिरूपहेत्वं तत्र प्रत्यायकेन प्रणामेन गोपने
ह कृतम् सूक्ष्मपित्तालंकारयो रपिचेष्टितग्रहणमुक्तिसाधारणव्यापारमात्रोपतक्षणम् ततश्च नतिनीद
लेवलाकामाकृतयात्रद्वदृश्यते शुक्तिरिति मम संकेतभुविज्ञात्वाभावं तदा ब्रवीदालीमित्यादिष्वपि
सूक्ष्मा घृतंकारः प्रसारति अत्रश्लोकेतावत्किमावयोः संकेतस्थानं भविष्यतीति प्रश्नाशयं सूच
यति कामुकेतदभिज्ञया विदग्धया सखीप्रतिसाकृतमुक्तमिति सूक्ष्मा लंकारो यतोत्रवलाकाया
माकृतपात्रप्रतिष्ठितशुक्लपुष्पमया तस्या निश्चलत्वेन आश्वस्तत्वेन तेन तस्य निजनिजत्वं तेन तदेवा
वयोः संकेतस्थानमिति कामुकं प्रति सूचनं च लभ्यते नचात्र ध्वनिराशंकनीयो दूरेष्वप्यमानस्या
पि संकेतस्थानप्रश्नो ज्ञेयस्त्वोत्तरेवा विष्कृतत्वात् एवं पिहितालंकारेषु दाहर्तव्यम इदेवान्यत्र आ
वधेयम् यत्रासौ वेतसी पांथेत्यादिषु गूढोत्तरसूक्ष्मपिहितव्याजोक्त्युदाहरणो पुभावो नत्वोत्पावि
ष्कृतः किंतु बहुसौंदर्यवता द्रुक् द्रव्यविशेषविशेषिता तृगम्यः तत्रवस्तुतो नालंकारत्वं ध्वनि
भावास्पदत्वात् प्राचीनैः स्वोत्पाविष्करणसत्यतंकाराहेत्वास्तीत्युदाहृतत्वात् अस्माभिरप्युदाह
तानि प्रावपं हि यत्रासौ वेतसी पांथे तत्रेयं सुतए सगदित्यादीनामिति पृथ्वं तं सध्वानं कामिन्याह सत्

कु० ने०

५३

५३

चनमित्यर्थान्तरकल्पत आभावाविष्कारणमित्यतः प्राकृतित्वे सदाहरणेषु संकेतकालमनसं प्रो-
त्त्वं तन्वा व्यञ्जयेती भावानुगूहेति भावाविष्कारणमस्ति तेनैव तत्तदलंकार इति गूढोक्तिरन्योद्देश्यं
चैधदस्य प्रतिकथ्यते वृषायेहि परस्तेत्रादापातिस्तेत्रादकः यंप्रति किं दत्तव्यं तत्तदस्यैर्मा विज्ञा-
यीति तदेव तदस्य कंचित्प्रतिश्लेषेणोच्यते चेत्सा गूढोक्तिः वृषेत्याद्युदाहरणम् परकलत्रमुपभुञ्जानंका
मुकंप्रतिवक्तव्यम् परस्तेत्रेसस्यानिभस्तयंतमुदाहणं कंचित्समीपे चरंतं निर्दिश्य कथ्यते नेयमप्रस्तुतप्र-
शंसा कार्यकारणदिव्यग्याभावात् नापिश्लेषमात्रमप्रकृतार्थस्य प्रकृतार्थान्वयित्वैर्न विवस्ति तत्वा-
त् तत्संकेचतमितरवंचनार्थं निर्दिष्टतया विवस्ति विशेषसद्भावात् यः पाथोमेविपणिंगतो नागाय-
त्येषासपत्नीचमां त्यक्त्वा मामिह प्राप्ति एतिगुर्वः प्राप्ता गृहाम्येतां शय्यामा असहायिनी पीजितः आं
तो नमां सेवते त्वामिन्नाममलालनीयाजंती लक्ष्मीपतेरत्नमाम अत्र लक्ष्मीपतिनाम्नोजास्यागम तं
८ प्रार्थयमानायास्तैस्य वंचनाय भगवंतं प्रति आक्रोशस्य प्रत्यापनम् विवतोक्तिं इति षष्ठं संकविना
विकृतं यदि वृषायेहि परस्तेत्रादिति वक्तिसंरचनम् श्लेषेणानुसंधानं यथा कथंचित्कविना विष्क-
तंचैद्विद्वतोक्तिः वृषायेहीत्युदाहरणे पूर्ववत् अनुसंधानं संरचनमिति कविना विकृतम् यथा वा न

रजनी व्याप्य

राम

५३

३

त्तेमाणाविषादं श्वसनमुहजवं संत्यजोर्ध्वप्रवृत्तं कं पः कोवागुरुत्ते किमिह बलमिदाज्जितेनात्रया हि प्रत्या
 ह्यानं सुएणा मिति भयशमनं व्यर्धनाकारपित्वा यस्मै लक्ष्मीमदाहः सदहनुडिति मंथमुपपयोधिः इदं
 परवंचनायगुप्ता विष्कराणामत्रपाणुप्ता विष्कराणायथा दृष्ट्या केशवगोपागह्यया किंचिन्नदृष्टं मया
 तेनेह स्वलितामिनाद्यपत्तितां किं नामनालं वसे एकस्त्वं विषमेषु विल्लमनसं सर्वावतानां गतिर्गो
 प्यैवोदितः सलेशमवताहोबेहरेर्वश्चिरम् अत्रकृष्णस्य पुततो विषमेषु परिस्वतन मामिनीतव
 त्यात्तं कामयमानाया गोपिका वचने विषमपथ्यस्वतनपतनत्राणमार्थना रूपेण रुदिति प्रतीयमा
 नेनार्थेन गुप्ते विवर्तितमर्थोत्तं सलेशं संसूचनमित्यनेना विष्कृतम् एवं नैषधादिषु चेतो नलं
 कामयते मदीयं नान्यत्र कुत्रापि च सामिलाप्रमितिदमयंती वाक्यादिकमप्युदाहरणम् सर्वमिदं शब्द
 शक्तिः कोडीकृतगुप्ता विष्कराणामप्रर्थशक्तिमूलगुप्ताया विष्कराणैर्मंत्राणामेति सूचितं ब्रूयावस्थान
 वेदाः यथा गव्याम्पच्युतदर्शनेन भवतः किंतु सिरुत्यद्यते किंचैवं विजनस्य मोहं तजनः संभावत्य
 न्यथा इत्याः लक्ष्मा माश्लेव्यं पुलकोत्करं चित्ततनुं गोपीहरीः पातुतः अत्र गव्याम्पच्युतेत्याद्या मंत्राणे
 नत्वया सह रं तु मेतावत्कालं स्थितं तन्न लब्धमित्यर्थः शक्तिः लभ्यं वस्तु तत्ती प्रपादेना विष्कृतम् सर्वमेत

कु० ने०

५४

५५

परवंचनम्

कविनिबद्धवक्तृगुणाविष्करणेदाहरणम् कविगुणाविष्करणं यथा सुभ्रुवंकुपितेत्यं पांस्तशमनं त्यक्ता क्रि पा वि रोषणम् ।
कथायोषिताम् दूरादेव विवर्जिताः सुरभयः स्त्रगंधधूपादयः कोपराणि लिमुंचमय्यवनतेदृषेप्रसीदाधुनास
त्यंतवदिरहाद्भवंतिदयितेसर्वाममांथादिशः तत्रतावदीर्घामानकलुषितदयिताप्रसादनव्यापारेरुदितिप्रती
यते दृष्टिरोगार्तस्पष्टिंप्रत्याक्रोशोविवक्षितार्थः सचदृषेइत्यस्यपदस्यमुतोच्चारणेनसंबुद्धिरूपतामंगव ४
मय्याविष्कृतः कविनिबद्धवक्तृगुणंपरवंचनापर्यंकविगुणंस्वप्रोढिप्रकटनार्थमितिभेदः युक्तिः परा
तिसंधानंक्रिययामर्मगुणये त्वामालिखंतीदृष्टान्यंधनुष्योष्यं करेलिक्त्वा अत्रपुष्पचापलेखनक्रि
ययामन्मद्योनयातिखितइतिभ्रांत्युत्पादनेनस्वानुगतरूपमर्माप्रकाशनायपरवंचनंविवक्षितम्
पद्यावा दंपत्योर्निशिजल्पतोर्गृहशुकेनाकर्णितंमध्वेस्तत्मातर्गृहसन्निधौनिगदतस्तस्यातिमात्रंवधूः
कर्णालंवितपप्ररागशकलंविन्यस्यचंचूपटेत्रीडार्ताविदयातिदाडिमफलव्यजेनबाधबंधनम् अत्रशु
कबाधपष्ठप्राण्यातन्मुखेनस्वकीपरहस्यनिर्वचनशुश्रूषजनवंचनं कृतं व्याजोक्तावाकारगोपनंयु
क्तौतदन्यगोपनमितिभेदः यद्वाव्याजोक्तागोपनमिहनुक्रिययागोपनमितिभेदः एवंचायांतमालो
कप्रहर्षिंप्रतोल्यामितिश्तोपियुक्तिरेव लोकप्रवादानुकृतिर्लोकीक्तिरितिगण्यते सहस्रकतिचि।

राम त.

५४

मासा मीलयित्वा विलोचने अत्र तोचने मीलयित्वेति लोकप्रवादानुक्तिः यथा वा मदीये वरदा ।
 जलवे नामैव ते वरदां वित्तदानभावं व्याख्यास्यतो न बहसे वरदानमुदां विश्वप्रसिद्धतरविप्रकुनप्रसू
 तेर्यज्ञोपवीतवहनं हि न वत्त्वपेक्षम् अत्रोत्तरं लोकावादानुकाः ब्रह्मोक्तिरिति लोकोक्तिः स्यादर्था
 रणमिता भुजंग एव जानीते भुजंगवरणं स इवे केनचित्कस्यचिद्भुजंगं तं एषस्य समीपस्य भन्यं निर्दि
 एषाय मेव तस्य वत्तां तं जानातीत्युक्तवतोऽयमहेः पारानहिरेव जानातीति लोकावादानुवादः अत्र
 सचायं च लोकविदिते धनार्जनोपायसहचारिणो वित्ततत्विषयतया लोकोत्तरानुवादस्य प्रयोज
 नोऽस्ति ते रहस्येऽपि दुष्य व्यापारेऽपि तस्यायं सहचर इति मर्मोद्घाटनमिति तेन गर्भीकृतम् यः मतयमरुतो
 ब्राता याता विकाशितमाल्लिकापुमिमलमेरोभानो ग्रीष्मस्वमुत्सहसे यदि घनपर्युतं तं निःस्वेहं य
 एव निवर्तने प्रभवति गवां किं नं बिभ्रंस एव धनं जयः अत्र धननिष्पत्त्या प्रोषितांगना सावीवचने य
 वणो निवर्तने प्रभवति स एव धनं जय इत्यो धजातिप्रसिद्धलोकवादानुकाः अत्रातिसौंदर्यशालि
 तीमिमामपहाय धननिष्पत्त्या प्राप्तिरसानामिह इति गोप्राप्य एतस्य निवर्तकस्तु तस्य जेता
 धनेना कस्यस्य तद्विमुखी कए प्रत्याकर्षकत्वादिर्थांतरमपि गर्भीकृतम् ब्रह्मोक्तिः इति प्रकाशम्

त्ये

कु०ने०

५५

५५

मधुना

मपराध्यत्वकल्पनम मुंचमानंदिनंप्राप्तंनेहनंदीहरांतिके अत्रमानंमुंचप्रभातप्रायारात्रिरित्यामिप्राणोक्ता
यांवाचितंदिनंप्राप्तंमामुंचेत्यर्थंतिरंश्लेषेणपरीकल्पितम यथावा अहोकेनेदृशीचुदिदीरुणातवनिर्मि
ता त्रिगुणाश्रूयतेतुदिनंतुदाहमयीक्वाचित इदमाविकतश्लेषवक्रोक्तेरुदाहरणम विकतश्लेषवक्रो
क्तेर्यथा भाविनीरंभोरुनिदशवदनग्लानिरधुनासतेरामस्थातानयुधिपुरतो लक्ष्मणसावः इयंयास्यत्यु
च्चैर्विपदपदवींवानरचमूलधिष्टेदंषळाक्षरपरविलोपात्पठपुनः सर्वमिदंशब्दश्लेषमूलायावक्रोक्तेरुदा
हरणम अर्थश्लेषमूलायथा भिक्षार्थंकिप्रयातः सुतनुवलिमुखेतांडवंकायभद्रेमन्यैवदावनोते कनस
मृगशिषुर्नैवजानेबाहम बालेकस्मिन्नदृष्टोजठरवषपतिर्गोपएवात्रवेतालीलासंलापइत्थंजलनिधिहि
मवत्कन्ययोस्त्रायतांनः काकायथा असमालोच्यकोयस्तेनोचितोयमितीरिता नैवोचितोपमितितंताडया
मासमालया अत्रनैवोचितमिति काकास्वरविकारेणउचितएवार्थांतरकल्पनम स्वभावोक्तिः स्वभावस्य
जात्यादिष्वस्यवर्णनम कुंठैरुत्तरांगदौस्तव्यकर्णेहदीक्षितम य० तौसंमुखंप्रचालितौ सौविप्रेगुरुणांमाप्रिरान
रभससबालितावधानो पार्श्वोपसर्पणमुभावपिभिन्नदिक्कृत्वा मुहुर्मुहुरुपासातांसलज्जम भाविकंभू
तभाव्यर्थसाक्षात्कारस्यवर्णनम अहंबिलोकयेयापियुद्धांतंत्रपुरापुराः स्थानभीषत्वोद्गावनमिदम य०
अथापितिष्ठतिदृशोरिहमुत्तरीयंपर्तुपुरस्तनतदात्पतितंप्रवृत्तेवाचंनिशाम्यनयनंनयनंममेति किंचित्तदा

चपवै

एम

५५

२६

यदकरोत्स्मितमायतात्ती उदात्तमृदिश्रितिशलाघ्यंचान्योपलक्षणम् सानौयस्याभवयुद्धंतदूर्जडि किं
दिनोः इदंशलाघ्यचरितस्यान्यांगत्वे उदाहरणम् अश्रुदाहरणं यथा रत्नसंभेयुसंक्रांतप्रतिविंबशतैर्वृतः
ज्ञातो लंकेश्वरः कच्छो दीजने येन तत्त्वतः अत्युक्तिरुदात्तप्यशोष्योदाप्यदिवा एतन्म अर्घदातारिजं
देयाचकाः कल्पशौचिनः इयमौदाप्यत्युक्तिः शोष्यत्युक्तिर्यथा राजन्समाप्यकृपा एत्त्वत्पूता प्राप्ति
शोचिताः त्वद्यैरि राजवनिता वाप्य पूरणपूरिताः संपदत्पूता वृणतालंकारः शोष्यत्युक्त्यलंकाररतिभे तावन्पु
दमाहुः अनयोरनवयो गित्तनयोर्जंभमाणयोः अवकाशोनपप्यस्रस्तववाहुलतोतरे अत्यं निर्मितमा
काशमनालोच्येव वेपसा इदमेवं विधं माविर्भवत्याः स्तनमंडलम् इतिसदसउक्ति ता एतम्येनातिशया
त्युक्तेर्भेदः निरुक्तियोगतो नाम्नामन्यार्थत्वप्रकल्पनम् ईदृशे श्रितैर्जीने सत्यंदोषाकरो भवान् यथा
पुराकवीनांगणनाप्रसंगे कनिष्ठिका धिक्कितकालिदासा अद्यापि तत्तुल्यकवरभावादनामिका सार्धवतीव
भव प्रतिषेधः प्रसिद्धस्य निषेधस्यानुकीर्तनम् नयूतमेतात्कितवक्त्रीडनं निशितैश्शरैः निर्ज्ञातो निषेधः निश्चितः
स्वतोऽनुपपुक्तत्वादर्थोत्तरंगभीकरोतीति तेन चारुतान्वितोयं प्रतिषेधो नामालंकारः उदाहरणम् युद्धरंगे
प्रत्यवतिष्ठमानं शाकुनिकं प्रतिविदाधवचनचम तत्रयुद्धस्यास्तधूतत्वाभावो निर्ज्ञाति एवकीर्त्यमानस्तत्रै
वतवप्रागल्भ्यं नपुद्ग्युत्पत्तिग्रहोस्तीत्युपहासंगभीकरोति तच्च कितवेत्यनेनाविष्कृतम् नाविषेण नशस्त्रे

एतानि नान्यत्राप्युक्तानि अप्रतीकारपाहव्याः स्त्रीभिरेवास्त्रियः कृताः अत्र स्त्रीणां विर्घदिनिर्मितत्वाभावः प्र
 सिद्ध एव कीर्त्यमानस्तासां विघाद्यतिशायिक्रौर्घ्यमित्यमुमर्ध्व्यकीकरोति सचाप्रतीकारपाहव्या इति प्रती
 कारवज्ज्योविघादिभ्यस्तासां विशेषदर्शयता विशेषणैनाविष्कृतः सिद्धस्यैव विधानं यत्तमाहुर्विध्यतं
 कृतिम् पंचमोदंचने काले को किलः को किलो भवेत् निश्चिन्ति विधानमनुपयुक्तिवापितं सदर्थं तिरग
 भीकारेण चारुतामिति तं विधिना मातमलंकारमाहुः उदाहरणे को किलस्य को किलैविधानमनु त्व
 पयुक्तं सरतिमधुरपंचमध्वनिशान्तिपासकलजनहृद्यत्वं गर्भीकरोति तच्च पंचमोदंचने इति का त
 विशेषणैनाविष्कृतम् यथा वा हे हस्तदक्षिणामृतस्य शिशोर्द्विजस्य जीवातवे विसृज्य शब्दमुनौ कृपाणं
 रामस्य गात्रमसिनिर्भरमर्भाविन्नसीताप्रवासनपटोः करुणकुतस्ते अत्र रामस्य हस्तं प्रति रामस्य गात्रम
 सीति वचनमनुपयुक्तं सदा मस्येत्यनेन स्वस्यात्यंतं निष्करुणत्वं गर्भीकरोति तच्च निर्भरेणादिविशेषणे
 नाविष्कृतम् यप्यनयोर्विधिवेधयोरुदाहरणे सुव्यंग्यान्वयार्थं तरे संक्रमितवाच्यस्फारितथापिनध्व
 निभावास्पदानि स्वोत्तपैव व्यंग्यविशेषाविष्करणत्वात् व्यंग्याविष्करणे चालंकारत्वमेवेति तस्य प्राक्प्र
 सुतां कुरैव्यवस्थापितत्वात् पूर्ववाधितौ विधिप्रतिषेधौ आक्षेपभेदत्वेनेकोऽहतप्रतिसिद्धौ विधिप्रतिषे
 धौ तत्प्रतिद्वंद्विनावलंकारत्वेन वर्णिताविति भेदः हेतोर्हेतुमतासां द्वैवर्णनं हेतुरुच्यते असावुदेति शीतांशु

२५ मीनकैय सुभ्रुवाम यथावा एषतेविदुमन्त्रायोमार्गश्चाधरः कस्यनोतनुतेतच्चिपिपासाकुलितंम
 नः मानेनेक्षतिवारयत्युपशमेदमामालिखंत्याहियात्वातंत्र्येपरिवृत्यतिष्ठतिकरौव्याधूयधैर्येगते
 तस्मेत्वामनुवभताफलमियत्प्राप्तंजनेनामुनायःस्पृष्टोनयदासएवचरणौस्पृष्टंनसंमन्यते
 इत्याद्युदाहरणम् हेतुहेतुमतोरैकांहेतुंकेचित्प्रचक्षते लक्ष्मीविलासविदुषांकटाक्षावैकदप्रभोः
 अत्रकार्यवशंभावतः श्रोत्रादिप्रत्यापनार्थः कार्यकारणभेदव्यपदेशः यथावा आयुर्दान
 महोत्सवस्पृष्टविनतस्त्रोणीभृतांमूर्तिमान्निश्वासोनयनोत्सवोमृगदृशांकीर्तः प्रकाशोपरः आनंदः
 कलिताकृतिः सुमनसांवीरश्रियोजीवितंधर्मस्यैकनिकेतनेविजयनेवीरः कलिंगेश्वरः अत्रदान
 महोत्सवापुष्करत्वादिनाध्यवसितेराजितदायुष्यादिव्यपदेशः इत्यंशतमलंकारालक्षयित्वा
 तो निदर्शिता प्राचामाधुनिकानांचमतात्यांच्यसर्वतः रसभावतदाभासभावशान्तिनिबंधताः चत्वारो
 रसवत्त्रेयर्जिस्वीचसमाहितम्भावस्यचोदयः संधिः सबलत्वमितित्रयः अष्टौप्रमाणलंका
 राः प्रत्यक्षप्रमुखाः क्रमात् एवंपंचदशान्यानप्यलंकारोविदुर्धृताः तत्रविभावानुभावव्यभिचा
 रिभिर्यजितोरतिहासशोकादिश्चित्तवृत्तिविशेषोरसः सयत्रपरस्यांगंतत्ररसवदलंकारः विभावा

कु० नं०

५१

57

नुभावाभ्यामभिव्यञ्जितो निर्वह्यत्रियं त्रिंशद्देवतागुरुत्पद्विजकले पुत्रादावभिव्यज्यमाना रतिश्च न
भावः स यत्र परस्पांगं भवति स प्रेयो लंकारः अनौचित्येन प्रवृत्तौ रसोभावश्च रसाभासो भावाभासश्च
त्युच्यते स यत्र परस्पांगं तदूर्जस्विभावस्य प्रशाम्यदवस्थाभावशान्तिः तस्याऽपि परांगत्वे समाहिते
स भावस्योद्गमावस्थाभावोदयः द्वयोर्विरुद्धयोर्भावयोः परस्परस्पर्धाभावसंधिः बहूनां भावानां पूर्व
पूर्वोपमर्देनोत्पत्तिर्भावशबलता एतेषामपरांगत्वे भावोदयादयस्त्रयो लंकारः तत्र रसवदुत्तराणाम्
मुनिर्जयति योगीश्वरमहात्मा कुंभसंभवः येनैकचतुर्केष्टौ दिव्यौतौ मत्स्यकच्छपौ अत्र मुनिविषयरतिरूपस्य
भावस्यादुत्तरसो गम् यद्यपि अयं सासनोत्कर्षाधीनस्तनविमर्दनः नाभूरुजघनस्पर्शानीवी विस्त्रंस
नः कारः अत्र करुणस्य शृंगारोगम् प्रेयो लंकार एव भावानलंकारोऽप्युच्यते स यथा कदावा राणास्याममर
तटिनी रोपसि वसनवसानः कोपीनं शिरसि निदधानो जतिपुटम् अये गोरीनाय त्रिपुरहरशंभो त्रिनय
नयन प्रसीदेति क्रोशन् निमिषमिव नेष्ट्यामिदिवसान् अत्र शान्तरसस्पकदेति षट्सूचितश्चिन्ता व्यो
। व्यभिचारिभावो गं य० अत्युच्चाः परितः स्फुरन्ति गिरयः स्फारास्तप्योभोपपलानेनानयि विभ्रती किम
पिनश्रान्तसितम्भमनः आश्चर्येणामुदुर्मुहः सुनिमिति प्रसन्नो मियावदुवस्तावद्विभ्रदिमां स्मृतस्तवभु

जो वाचस्ततो मुदिताः अत्र प्रभुविषयरतिभावस्य वसुमती विषयरसभावो गम उर्जस्वियप्य त्वत्प्रत्य
 र्थिवसुंधरे शतरुणीः संत्रासतः सत्वरं यातीर्वा विह्वलितुं सरभसं याताः किराता चने तिष्ठन्ति स्मिताः प्र
 रुढपुलकास्ते विस्मृतो यक्रमास्तासामुत्तरलैस्तनैरतितरांतो तैरपांगैरपि अत्र प्रभुविषयरतिभावस्य
 श्रेणारसाभासो गेयप्यावा त्वयितोचनगोचरंगते सफलं जन्म नृसिंहभूपते अजनिष्टममेतिसा द
 रयुषि विज्ञापय मतिद्विषांगणः अत्र कवेः प्रभुविषयस्परतिभावस्य तद्विषयद्विषय एतत्स्वरूपो भावाभासो
 गम समाहितं यथा पश्यामः किमियं प्रपद्यत इति स्थेय्यं मया लेवितं किं मां नालपतीत्ययं खलु शठः को
 पस्तयाप्याश्रितः इत्यन्योन्यविलक्ष्य दृष्टिचतुरेतास्मिन्नवस्थां तरे सव्याजं हसितं मया धत्ति ह्ये मुक्त
 सुवाच्यस्तथा अत्र श्रेणारस्य कोपशान्तिरंगम भावोदयो यथा तदप्रविश्याम्य दयालुरेभिदिनं निनीषा
 मि भवद्विलोकिनी अदर्शियादेन विलिख्य पत्रिण तवेव रूपेण समः समाश्रितः अत्र नतं प्रतिदमयेत्या
 २ न्नोत्सुक्य रूपभावस्योदयः श्रेणारसस्य गम भावसंप्रियं या एका भूतुमुमाश्रयेषु भिरिव प्रचक्रपुखाव
 ती जेतुमंगलयातिकेचपुलकैरन्या कपोलस्य ती लोलाक्षी तणमात्रभावि विरहकैशा सहोपश्यते दृगा
 कर्णयतश्च वीरभवतः प्रोढा हवा डं वारम अत्र रामणी प्रेमरणोत्सुकयोः संधिः प्रभुविषये भावस्यांगम भाव

कुठं.

५८

५८

नायकः

शवलत्वेयथा काकार्यशशलक्ष्मणः कचकुतंभूषोपिदृश्ये तसा दोषाणां प्रशमाय मे श्रुतमहोकोपेपिकोतं
मुखम् किंचित्त्यप्यकल्मषाः कृतपियः स्वप्नेपिसाडर्तभावेतः स्वास्थ्यमुपेहिकः त्वनुयुवाधन्योभरंभास्यति
अत्रवितर्कौत्सुक्यमतिस्मरणशंकादेन्यधितिचिंतानां शवतताविप्रतंभशृंगारस्योऽंगं प्रमाणात्तंकारे
प्रत्यक्षेयथा क्रांतकांतवदनप्रतिविंबेभजवातसहकारसुगंधो स्वादुनिप्रणदित्तिलिनिशीतेनिर्व्वारमधु
नीदियवर्गः यथावा किंतावत्सरसिसरोजमेतदारादहोर्षित्मुखमवभासतेयुवत्याः संशय्यक्षणाभि
तिनिश्चिकायकाश्चिरविद्योर्कैर्वकसहवासिनोपरोक्षैः पूर्वप्रत्यक्षमात्रमत्रतुविशेषदर्शनजन्यसंशयोत
रप्रत्यक्षमिति अथानुमानेयथा यथारंभंयोस्तश्रुलजलवधूमः स्थगयतिस्फुलिंगानां रूपं दधति च य
थाकीठमाणयः यथाविद्युज्ज्वालोत्लसितपरिपिण्गाश्चककुभसथामन्येतानः पथिकतरुखंडेस्मरदवः
यथावा यत्रैतालहरीचलाचलदृशोव्यापारयंतिभुवंयत्रैवयतेतिसंततममीमर्मस्पर्शोमार्गणाः तत्र
क्रीकृतचापपुंवि तशरप्रैखत्करः क्रोधनोधावत्यग्रतएवशासनधुरः सत्यंतदासांस्मरः पूर्वरूपकसंकी
र्णमिदमतिशयोक्तिसंकीर्णमितिभेदः शुद्धानुमानेयथा विलीयमानैर्विहंगैर्निमीलजिह्वयंकजैः विक
संत्याचमालत्यागतोस्तंजायतेरविः यः सोमित्रेननुसेयतां तरुतलंचडांशुहृज्जंभतेचंडांशोर्निशिका

लहरीवदत्यंतचंचलदृशः

अतंरं

निर्व्वर्तिं प्राप४

आत्तादयति

समूह

राम

५८

कथारुपतेचंद्रोयमुन्मीलति वत्सेतद्विदितं कथं नुभवता धत्ते कुरंगं यतः कासि प्रेयसि हा कुरंग नयने चंद्रान
 ने जानकि उपमाने यथा तां रोहिणीं विजानीहि ज्योतिषामत्र मंडले यत्नचित्तरका न्यासः शकटाकारमा
 श्रितः यथा वा अत्र मनमथमिवाति सुंदरं दानवारिमिव दिव्य तेजसम् शैलराजमिव धैर्यशालिनं वेदिवे
 कपतिं महीमतिम् पूर्वोदाहरणे उपमानमूतभूतमतिदेशवाक्यं दर्शितम् अत्रातिदेशवाक्यार्थसादृश्य
 प्रत्यक्षरूपमुपमानफलनेन सह दर्शितमिति विशेषः शब्दप्रमाणं यथा विवक्षता दोषमपि क्षुतात्मना त्व
 येकमीशं प्रति साधुभाषितम् यमामनेत्यात्मभुवोपिकारणं कथं सत्त्वप्रभवो भविष्यति अत्राशिवः
 परमेष्ठिनोपिकारणमित्यत्र श्रुतिरूपं शब्दप्रमाणं मुपन्यस्तम् एवं स्मृतिपुराणागमलौकिकवाक्यरू
 पा एवपि शब्दप्रमाणानुदाहरणीयानि तत्र स्मृतिर्यथा वत्तात्कुरुतया यानि संतुता न्यकृतानि वः सर्वा
 न्वलकृतानर्थानकृतान्मनुरज्रवीर पूर्वश्रुतिरभिमतार्थप्रमाणत्वेनोपन्यस्ताः इह स्मृतिरनभिहितार्थ
 तदवगणपरैर्प्रमाणतया नीतेति भेदः आचारात्मनुष्णोरपि मीमांसकोक्त धर्मप्रमाणयोर्वेदशब्दानुमापकतया
 शब्दप्रमाण एवोक्तं भवः तत्राचारप्रमाणं यथा महाजनाचारपरंपरे दृष्टिस्वनामनामाददते न साधवः अतो
 ऽभिधातुं न तदुत्सहे पुनर्जनः किलाचारमुच्ये विगायति आत्मनुधिप्रमाणं यथा अशंसयंत नृपा यह

तन्मायदार्पणमस्यामन्तिनाधिमेमनः सताहि संदेहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमंतःकरणप्रवृत्तयः अत्र दुष्यंते नात्म
 तुष्टाशकुंतलापरिग्रहस्य धर्मत्वं श्रुत्यनुमितमुन्नीयते एवं श्रुतिलिङ्गादिकमपि मीमांसकोक्तप्रमाणं
 सभवदिहोदाहर्तव्यम् तत्र श्रुतिर्यथा त्वहिनामैव वरदोनाधत्ते वरमुद्रिकाम न हि श्रुतिप्रसिद्धा
 र्थलिङ्गमादियते बुधैः अत्र करिगिरीश्वरस्य वरद इत्यभिधानश्रुत्या सर्वाभिलषितदातृत्वसमर्थन
 म् लिङ्गं यथा विदितं बोध्या स्वार्थानमेकाश्चेत्प्रवृत्तयः तनुमूर्तिभिरष्टाभिरित्यंभूतोऽस्मिन्नचितः अत्र
 शिवस्य श्रुतिप्रसिद्धसर्वोपकारप्राप्त्याद्यष्टमूर्तिपरिग्रहलिङ्गेन तत्प्रवृत्तीनां लोकानुग्राहकैकप्रयोजनत्वं
 समर्थितम् लिङ्गस्यापि मूलभूतवेदानुपाकतया वैदिकशब्दप्रमाणत्वं भावः एवं लौकिकलिङ्गानां
 मायै लौकिकशब्दोन्नायकतया लौकिकशब्दप्रमाणत्वं भावः अतो लोलभूलतया विपदादिगुणन्यासे
 विधूतेशीरस्तद्वृत्तांतपरीक्षणलोकतनमस्कारो विललास्थितः ईषताम्रकपोलकांतिनिमुखे दृष्टान्तः
 पादयो हस्तयोः गृहसान्निधावपि विभिर्द्विभ्यां न कालोचितः इत्यादि चक्षुरूपं प्रमाणं तरेनाशङ्कनीयम् क
 चिच्चक्षुःप्रमाणकल्पनया च मत्कारः य. किमसुमीर्लपितैर्जडमन्यसे मायि निमज्जतु भीमसुता मनसं म
 किल श्रुतिमाहृतदार्थिकानलमुखेऽपरां विबुधसारः अत्र प्रियमाणानां मनश्चंद्रे प्रविशत्येतदार्थिकायाः

श्रुतेर्नलमुत्तविषयत्वेकल्पितेतथाव्याख्यातस्मरवाक्यं प्रमाणतयोपन्यस्तं अर्थापत्तिर्यथा निर्णेतुं शक्यमस्ती
 तिमध्यंतवनिर्तविनि अत्राप्यानोपपद्येतपयोधरभाष्येतिः यथावा व्यक्तवतीया न्यदिहेतुगमादपूरयत्सा
 जलधिं न जानूवी गंगो घनिर्भस्ति तशंभुकंधरासवर्णमर्णः कथमन्यथा स्यात् अनुपलाध्यिर्यथा स्फुरटमस
 दवलानंतचिनिश्चिन्वते ते तदनुपतममाना स्मर्कयंतोपितोकाः कुचतिरिवरयुगं यद्दिना पारमास्ते तदिहमक
 रकेतो रिंदुजालं प्रसीमः संभवो यथा अभूत पूर्वममभावि किं वा सर्वं सहेमे सह जेहिदुः खं किंतु त्वदग्रे शरणगता
 नां पराभवो नाथ न ते नरूपः यथेनामके चिदिह नः प्रथमं त्ववजां जानंति ते किमपि तान् प्रति नैव यत्नः उच्य
 त्स्य ते स्तिममकोपि समानधर्मा का तो ह्यपि निरवधिर्विपुला च पृथ्वी यथा वा भ्रान्तः पांथ कुतो भवान्नगरतो
 वार्ता नवावर्तंते बाहं ब्रह्मिषवापयोदसमये त्यक्त्वा प्रियां जीवति सत्यं जीवति जीवतीति कथिता वार्ता मया
 पिश्रुता विल्लीर्णाष्टयिकी जनोपिविविधः किं किं न संभाव्यते अत्रापोदाहरणे अभूत पूर्वममभावि किं वेति सं
 भवप्रमाणसिद्धौ र्थोदशितः द्वितीयोदाहरणे संभवोपपादककालानंत्यादिकमपि दर्शितम् तृतीयोदाहरणे
 तु संभवोपिकंठोक्त इति भेदः ऐतिह्यं पद्या कत्पाणीवतगाथेयं नौकिकी प्रतिभाति मे ऐतिजीवं तमानंदो नरेवर्ष
 शतादपि अत्रलौकिकीगाथेयमित्यनिर्दिष्टवक्तृकं न श्रव्याहत्वातिशयोपनं भान्नरसिंहन्यायेन पृथगतं कार
 त्वस्थितौ तन्निर्णयः क्रियते तत्र तिलते उल्लेखाद्येन स्फुटावागम्यभेदानंकारमेलने संसृष्टिः नीस्तीरत्यायेन स्फु
 ष्टभेदानंकारमेलने शंकरः सत्वांगीभावेन समप्राधान्येन संदेहेन एकवाचका उपवेशेन च नुर्विधः एव न सिद्धि
 कारः पंचातकाः तत्र संसृष्टिर्मथा कुसुमसौमलो भपरिभ्रमत् भ्रमसंभृतशोभया च तितया विदधेव
 नैलौकिकं कारणं मे

कु० ने०

६

६०

अत्रशब्दालंकारयोरनुप्रासयमकयोः संसृष्टिः लिपतीवतमोङ्गानिर्वर्ततीवाञ्जनेनमः अस्मत्पुरुषसेवेवदृष्टिर्निष्कूलं तंगता (
 अत्रोत्प्रेक्षयोरुपमायाश्चेत्यर्थालंकाराणं संसृष्टिः आनन्दमंथरपुरंदरमुक्तमात्पमोलो हठेन निहितैर्महिषासुरस्य वा
 दांजुंभवतुमेविजयायमंजुमंजीरसिजितमनोहरमं विकायाः अत्रशब्दार्थालंकारयोः संसृष्टिः अंगंभिभावसंक्रोय अनुप्रासोप
 या तलेब्धवेपंतमहीरुहारांजायास्तदामारुतकंपितानां शशांकसिंहेनतमोङ्गानां लूनाकृतीनामिवगात्रखंडाः मयो
 अत्रशशांकसिंहेनेति तमोङ्गानामिति चरूपकं यद्यप्यत्रशशांक एव सिंहः तमां स्पेवगजा इति मयूरव्यंसकादिसमा
 श्रयणेन रूपकवत् शशांकः सिंह इव तमां सिगजा इवेत्युपमिति समाश्रय एवमापि चतुःशका तथापि लूनाकृती (तो
 नामिति विशेषणानुगुणोद्भूतसिद्धिः तस्य विशेषणस्य प्रधानेन सहान्वयेन भाव्यं ननु गुणेन गुणानां परार्थत्वाद
 संवेधः समत्वात्प्रादिति न्यार्ये दुपमितसमासाश्रयणे तस्य पूर्वपदार्थप्रधानत्वात् शशांकस्य तमसांच प्राधान्यं
 भवेत् तत्रचनविशेषणमुत्प्रेक्षार्थान्वयस्त्वारस्यमस्तिस्वरूपनाशरूपोयचरिताकृतिलवनकर्तृत्वकर्मत्वान्वय
 संभवेपिमुत्प्रेक्षार्थान्वयस्त्वारस्यमेवादरणीयम् अतः स्वरूपनाशक्रोडीकारेण प्रवृत्तया लक्षणा मूलातिशयोक्त्यारू
 पकसिद्धिः तच्चरूपकमुत्प्रेक्षायामंगंतइत्यापकत्वात् रूपकाभावे हि व्यापातूनगत्रखंडा इवावेपंतेत्येतावदुक्ता
 बुपमेवसिद्धौ तवेचनादिसाधम्यति नद्यायानां सद्यः कृतगात्रखंडतादात्म्यसंभव नारूपोत्प्रेक्षा ननुशशांके
 नलूनाकृतीनां तमसां गात्रखंडा इवावेपंतेत्येतावदुक्तावपिसिद्धौत्प्रेक्षातादात्म्यसंभावनोपयुक्तलूनाकृति
 रूपाधिकविशेषणोपादानात्सत्यं तथोक्तावाकृतिलवनादिपर्मरूपायसमारोपनिमित्ताशशांकतमसोर्ह

राम

६

न हंतव्यचेतनवृत्तांतसमारोपरूपासमासोक्तिरपेक्षणीया एवमुक्तोरूपकमिति विशेषः एवमत्रातिशयोक्ति
 रूपकोत्प्रेक्षाणासंगाभिभावेन शंकरः समप्राधान्यशंकरो यथा अवतुनः सविनुसुरणावली समतिलं पि
 ततुंगयमोधरा स्फुरितमध्यागता रूपा नायका मरकतैकलतेवनभस्त्रियः अत्रयोधरादिशब्दश्लेषमूलानि
 निशयोत्पत्ताभूतयोत्प्राप्यमानैव सवितुणावत्प्रागा नलक्ष्मी मरकतैकवल्ली तादात्म्योत्प्रेक्षानभो
 का तत्स्यो नापि व्यवहारसमारोपरूपसमासोक्तिगर्भैवोत्प्राप्यते ययो धाश्लेषस्यो भयो यकारकत्वात् ततश्चो
 परः त्प्रेक्षासमासोत्प्रेक्षः कालः स्फरापेक्षया चारुत्वसमुन्नेषश्चोभयोत्पत्त्यत्वं इति विनिगमनाविरहात् समप्रा
 धान्यम् यथावा अंगुलीभिरिव केशसंचयं संनिगृह्णाति मिरंमणिभिः कुङ्कुलीकृतसरोजलोचनं चूंती वर
 जनी मुखं शशी अत्रांगुलीभिरिति वाकोक्तोपमया तस्मात्पाठात् मुख्यकुङ्कुलीकरणे निगुण्य चूंती उपमि
 तसमाश्रयणे नलक्ष्म्या सरोजलोचनमिति समासोत्प्रेक्षोपमया चोत्पत्तयोत्प्राप्यमानैव शशिकर्तृक निशा
 शा मुखचूंवनोत्प्रेक्षानिशिनोर्दपतिव्यवहारसमारोपरूपसमासोक्तिगर्भैवोत्प्राप्यते उपयो रूपयत्रोत्प्रापक (म
 त्वाविशेषात् समासोक्तिगर्भतां विना चूंवनोत्प्रेक्षायाः निरासेन तत्वाच्च ततश्चात्राप्युत्प्रेक्षासमासोत्प्रेक्षका
 लयोः समप्राधान्यं यद्यप्यत्रोपमाभ्यां शशी निशागतावेव धर्मौ समर्प्येते न तु शशिनायकयोर्निशानायकयो
 र्वासाधारणौ धर्मौ साधारणधर्मसमर्पणं चोत्प्रेक्षासमासोत्प्रेक्षेति तम् उत्प्रेक्षायाः प्रकृता प्रकृतसाधारण

कु. न.
६१

61

गुणक्रियारूपनिमित्तसाधेयत्वात्समासोक्तेर्विशेषणसाम्यमूलकत्वाच्च तथापि वाक्योक्तोपमायामिवकारकस्य म
रिचिभिरिवेत्यन्वयान्तरमभ्युपगम्यान्वयभेदलक्ष्यस्य प्रकृताप्रकृतयोरेकैकविषयस्यार्थद्वयस्य चाभेदाप्यवसाये
न साधारण्यं संपाद्यतयोस्तत्वेत्तासौ सौत्संगतानिर्वाह्या यद्वा इह प्रकृतकोटिगतानां मीचितिमिरसरोजानां प्रकृ
तकोटिगतानां मंगलीकेशसंचयलोचनानां च तनुदीर्घी वरणात्वनीलनीरंप्रत्वकांतिमत्वादिनाशदसा
नां प्राप्तिविकल्पेण भेदबदनुगतसादृश्यप्रयोजरूपेण भेदोपपत्ति सचात्र विवक्षित एव भेदाभेदोभयप्रधा
नोपमेत्यालंकारिकसिद्धांतात् तत्र प्रयोजनिष्क र्थन्यायेनाभेदाभिन्नां शोषजीवनेन साधारण्यं संपाद्य प्रधा
नभूतोत्प्रेक्षासमासोत्संगतानिर्वाह्या नहि प्रकाशाशीतापनयनशक्तिमतः सौरतेजसः शीतापनयनश
क्तिमात्रेण शीतालूपयोगितादृष्टा एव मनभ्युपगमे च पांमोपमं शर्मर्षितलंबहारः कृत्वांगरागोहरिचंदनेन
आभातिवातातपरक्तसानुः सनिर्म्हरोद्गारवादिराजः इत्याद्युपमायिननिर्वहेत् न ह्यत्रादिराजपांड्योरुपमानो
पमेययोरनुगतः साधारण्यमर्थो निर्दिष्टः एकत्र वातातपनिर्म्हरो अन्यत्र हरीचंदनहारविति धर्मभेदात् तस्मात्त
त्रातपहरिचंदनयोर्निर्म्हरोद्गारयोश्च सादृश्ययोरेकं शोषजीवनमेवावगतिः यिनष्टीवतरंगाग्रैः समुद्रः फेनचंदनं त
दायकरैर्दिपतिपती वदिगाता अत्रोत्प्रेक्षयोः कालभेदेऽपि समप्राधान्यम् अन्योन्यनिरपेक्षवाक्यद्वयोपात्त
त्वात्तदादायेति फेनचंदनरूपकमात्रोपजीवनेन पूर्वोत्प्रेक्षानयेत्सा एतत्तच्चैवंतिपतीवतमोङ्गानिहतीवोत्प्रेक्षा

एव
६१

दूयस्मसंसृष्टिरिवोपमितिवाच्यम् लोकसिद्धयेव एतत्पन्नयेवाप्यर्थापानुकारिणो त्रेताद्वयपौर्वापर्येण चाहताति
 शयसमुन्नेषतः संसृष्टिवैचम्पानस्मादर्शादिवदेकफलसाधनतया समप्रधानमिदमुत्तरेताद्वयम् संदेहसंक
 रोयथा शास्त्रनिमुपगतेयं कोमुदीमेषमुक्तं जलनिधिमनुरूपं जनुकन्यावतीर्णा इतिसमगुणयोगाधीतयस्त
 त्रयोऽऽवराण कदु नपाराणामेकवाकं विवदुः श्यमिति सर्वनाम्ना यदि ज्ञजं वतवती दुमती विशिष्टरूपेणानि
 दिश्यते तदा विंव प्रतिविंवभावापन्नधर्मविशिष्टयोऽसदृशापोरेकरोपनिदर्शना यदि तेन सात्त्विकरूपेणैव निर्दि
 श्यते विंवभूतो धर्मस्तु पूर्वप्रस्तावात् समगुणयोगप्रीतियते इति पौरविशेषणाद्यगम्यते तदा प्रलुते धर्मिति तद्व
 तां त प्रतिविंवभूता प्रलुतवतां ता ऐपहूपलति नमित्यनध्यवसायान्तं देहः विलीयेतुः सात्तादमृतरसवापी
 यदि भवेत् कलं कलत्रयो यदि च विकचेंदी वरवतं ततः स्नानक्रीडाननितजडभावैरवयवैः कदाचिन्मुंचये
 मदनशि विपीडा परिभवम् अत्र यद्येतावत्साधनं संपद्येत तदा तापः शाम्यतीत्येतावत्पर्यं कविसंरंभश्चे
 त्तरोपात्तसिद्ध्यर्थं मूहयति संभावनालंकारः एतावत्साधनं कदापि न संभवत्येवातस्मात्पशांतिरपि गगतकुसु
 मकल्पेत्यर्थं कविसंरंभश्चेत्तदोपात्तमिथ्यात्व सिद्ध्यर्थं मिथ्यार्थोत्तरकल्पनरूपमिथ्याध्यवसितिरिति भ
 यथा संभवात्संदेहः एवं सितं स्फटिककुंभांतास्थितिश्चेत्तीकृतैर्जलैः मौक्तिकं चेत्लतां सते तत्पुष्पैस्ते समं
 यशस्मादि क्षयिसंभावना मिथ्याध्यवसिति संदेहसंकरोदृष्यः मुवेन गारलं मुंचन्मूले वसति चेत्फली ।

कु. नं.
६२

६२

र्या
वि

फलसंदोहमुरुणातरुणाकिंप्रयोजनम् अत्रमहोरावृत्तांतोवर्ण्यमानेराजद्वाररुढखलवृत्तांतोपिप्रतीयते त
त्रकिंचलुतस्तथाभूतोरगवृत्तांतएवप्रसुतेऽप्रसुतखलवृत्तांतस्ततःप्रतीयतइति समासोक्तिः अथवाप्रसुतः
खलवृत्तांतप्रत्यापनायाप्रसुतमहोरावृत्तांतकीर्तनमित्यप्रसुतप्रशंसायद्वावर्ण्यमानमहोरावृत्तांत
कीर्तनेनसमीपास्थितलखमर्माद्यानक्रियतइत्युभयस्यापिप्रसुतत्वात्प्रसुताकुरइतिसंदेहः एकवाच
कानुप्रवेशशंकएतुशब्दालंकारयोरेवेतिलक्षयित्वा काव्यप्रकाशकारउदाजहार स्पष्टोद्धृतसत्किरसाके
सरसूर्यविवस्तीर्णकार्तिकमयोदिनसारविंदोइतिष्टा छिदिदलकलापमुत्तावताएवकांधकारमधुपावति
संचुकोच अत्रैकपदानुप्रविष्टोरूपकानुप्रासो यत्रैकास्मिन्श्लोकेषदमेदेनशब्दाधीलंकारयोःस्वार स्थितिसत्र
सिकः वाच्यप्रतियोगिकत्वाद्वाचकत्वस्येतिमत्वा र्यालंकारयोरेकवाचकानुप्रवेशसंकरमुदाजहार संसृष्टिः इति
सत्पुष्करयोनितरंगशोभिन्यसंदमाख्य मृदंगवाद्ये उद्यानवापीपयसीवयस्यामेति दशोनायगृहेसंते कासति अले
अत्रनायगृहवापीपयसोः सत्पुष्करेत्यादिविशेषणेशब्दसाम्यंश्लेषः असंदमाख्येत्यादिविशेषणोऽर्थ एकस्मिन्
साम्यमुपमातुभयमेकास्मिन्निवशब्देऽनुप्रविष्टमिति तरपिनमन्यामहे सत्पुष्करेत्यादिविशेषणोपिश्लेषकेऽनुप्रवे
भितीकाभेदाध्यवसायरूपातिशयोक्तितम्यस्य धर्मसाम्यस्यैव तत्रैवशब्दप्रतिपाद्यतयाशब्दसाम्यस्य त चयोरेव
दप्रतिपाद्यत्वात् श्लेषभित्तिकाभेदाध्यवसायेन धर्मसाम्यालाभानंगीकारे अहोरावृत्तीसंध्याजहानिस्वयमं र्याः तैम
वरेम इत्यादिइतिष्टाविशेषणसमासोत्तुराहणे विशेषणसाम्याभावेन समासोत्तप्रभावप्रसंगात् शब्दसाम्य

स्थितिसत्र
संसृष्टिः इति
कासति अले
सर्वस्वका
एकस्मिन्
चयोरेव
र्याः तैम

स्पेवशब्दप्रतिपाद्यत्वेपितस्योपमावाचकत्वस्यैवप्राप्ताश्लेषवाचकत्वाभावाच्चशब्दतोर्थतोवाकविसंम
 तसाम्यप्रतिपादनेसर्वविषेष्युपमालंकारस्वीकारात् अन्यथा यथाप्रह्लादनाबुद्धः प्रतापातपनोयथा
 तथैवसोभूदन्वर्थो राजाप्रकृतिरेजनात् इत्यत्राप्युपमानस्यात् नस्तत्रान्वर्थनानामरूपशब्दसाम्यं
 विनाकिंचिदर्थसाम्यं कविविवक्षितमस्ति तस्माद्यत्रैकास्मिन्नर्थेप्रतिपाद्यमानेलंकाररूपलक्षणयोगा
 दतंकाररूपप्रतीतिः तत्रतयोरतंकारयोरेकैवाचकानुप्रवेशः यथाविधुकारपरिभाषातनिष्पादपूर्वैः
 शशिद्वयपल्लवैरेतवालैस्तत्त्वणाम् विफलितजलसेकप्राक्रियागोरवेणव्यरत्निसहस्रचित्तत्रभै
 मीवनेन अत्रप्रतिपाद्यमानोर्थः समृद्धिमदस्तुवर्णनमुदात्तमिति वितत्त्वणानुत्पादुदात्तालंकार
 रूपः असंबंधेसंबंधकथनमतिशयोक्तिरिति लक्षणदतिशयोक्तिरूपश्च नचसर्वत्रोदात्तस्यासंबंध
 वचनरूपत्वं निर्णयतिमिति नविविक्तालंकाररूपलक्षणसमावेशोस्तीतिवाच्यमदिव्यलोकगतसंपत्स
 मृद्धिवर्णनारिष्यतिशयोक्त्यस्पृष्टस्योदात्तस्यसोर्कीदापर्कदिविषयातिशयवर्णनेषूदात्तास्पृष्टायाअति
 शयोक्तेश्चपास्परविविक्तपाविश्रान्तेः तयोश्चेहार्थविशसंयन्तसमावेशयोर्नागांगीभावः एकेना
 पास्यानुत्पापनात्स्वातंत्र्यपातंत्र्यविशोद्भादर्शनाच्च नापिसमप्राधान्यंयैः शब्दैरिहसमृद्धिमदस्तुप्र
 तिपाद्यते तैरेवतस्यैववस्तुनोसंबंधेसंबंधरूपस्यप्रतिपाद्यमानतंस्याभिन्नप्रतिपादकशब्दव्यवस्थिता

कु. नं.
६३

63

र्थभेदाभावात्तनापिसंदेहसंकरः एकालंकारकोशान्तदलंकारकोटिप्रतिज्ञेपाभावात् तस्मादिहोदातातिशयो
क्त्योरेकवाचकानुप्रवेशलक्षणसंकरः क्वचित्संकराणामपिसंकरोऽप्युच्यते यथा मुक्ताः केलिविस्त्रहाण
तिताः संमार्जनीमिहताः प्रातः प्रागाण सीमिंथारचलद्वालाप्रिलाताहणाः दूराद् उमवीक्ष्य शंकित
पियः कर्षतिकेलीशुककायदिद्वनेषुभोजनपतेहत्पागतीयतम् अत्रतावदिदृषां संपत्समृद्धिवला
एतेनमुदातालंकारः तन्मूलकोवालोप्रिलाताहणाइत्यत्रतदुणांलंकारः तत्रैववक्ष्यमाणभ्रांत्युपपा
लं दकः पदार्थहेतुककायतिंगांकारश्चेति तयोरेकवाचकानुप्रवेशसंकरः तन्मूलसंकिन्नधियस्तत्रभ्रां
तिमदलंकारः ताभ्यांचोदातालंकारश्चाहतां नीतइति तयोश्च तस्यद्योगोपिभावसंकरः एवोविध विद्वद्
हवैभवस्पहेनुमतोराज्ञो वितरणविलासस्यहेतोश्चाभेदकधनं हेत्वनेकारः सचराज्ञोवितरणविलास
स्यनिरतिशयोत्कर्षा भिन्नक्तिपर्ववसायी एतावन्मात्रेकविसंदेहश्चेदुक्तहोदातालंकारपरिष्कृते
हेत्वनेकारेविश्रान्तिः वार्णनीयस्याज्ञोः कीदृशसंप्रतिप्रश्नोत्तरतया निरतिशयैश्वर्यवितरणरूपा
प्रस्तुतकार्यमुपेनतरीयसंपदुत्कर्षप्रशंसनेकविसोभश्चेत्कार्यनिबंधनाप्रस्तुतप्रशंसातंकारेवि
श्रान्तिः कार्यस्यापिवाणनीयत्वेन प्रस्तुतत्वाभिप्रायेप्रस्तुतांकुरेविश्रान्तिः अत्रविशेषानध्यव
सायात्संदेहसंकरः किंचविद्वद्द्वैभववर्णनस्यासंबंधेसंबंधकधनरूपतयातिशयोक्तेरुदाता

लंकारेण सहैकवाचकानुप्रवेशसंकरः निरतिशयवितरणोत्कर्षपर्यन्तचित्तो हेतुत्वंकारस्यात्युत्तमतत्त्वोदा
 यवर्णनात्मिकतया युक्त्या सहैकवाचकानुप्रवेशसंकरः तन्मूलकस्याप्रसंशालंकारस्य प्रानुतां कुलस्य वारा
 जसंयत्समद्विवर्णितमकोढात्तालंकारेण सहैकवाचकानुप्रवेशसंकरः वाचकशब्दस्य प्रतिपादकमात्र
 परतया व्यंजकसाधारणपादेषां च त्रयाणां एकवाचकानुप्रवेशसंकराणां समप्राधान्यसंकरः नखेतेषां
 पास्परमन्यत्राद्यो गत्व मास्ति उपात्तारिमात्रस्यैव हेतुत्वंकारादिवाचा हतापादकत्वेनातिशयोक्ति संकरस्यां
 गतयानपेक्षणात् एवमत्र श्लोके चतुर्णामपि संकराणां यथा योयं संकरः एवमन्यत्राप्युदाहरणोत्तरा
 संप्रह्यानि अमुं कुवलयानंदमकरोदप्यदीक्षितः त्रियोगाद्वैकदपते निरुपाधिकपानिधेः चंद्रतो
 को विजयते शारदागमसंभवः हृषः कुवलयानंदो यत्प्रसादाद्भूरयम् इति श्रीमद्वैतनिघांचार्यश्रीम
 रत्नजलधिकौस्तुभश्रीरंगाजाध्वरां वरदसूनोरप्यदीक्षितस्य कृतिः कुवलयानंदः समाप्तः श्रीः

व्यास र काव्य

अं ७ ७